

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΒ'

Τρίτη 5 Φεβρουαρίου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 5 Φεβρουαρίου 2002, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.20' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΙ - ΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το κ. Νικόλαο Λέγκα, Βουλευτή Τρικάλων, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ηράκλειας Σερρών διαμαρτύρεται για τις προτεινόμενες μεταβολές από τη ΔΕΗ στο υποπαρακτορείο Ηράκλειας.

2) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Μηχανικών Εμπορικού Ναυτικού ζητεί την καταβολή δεδουλευμένων αποδοχών στα μέλη του από τον ιδιοκτήτη του πλοίου «ALTSI».

3) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων διαμαρτύρεται για τη μείωση της αποζημίωσης των αστυνομικών που εργάζονται ως συνοδοί Βουλευτών.

4) Ο Βουλευτής Χαλκιδικής κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΠΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Γονείς 150 Ελλήνων Βορειοηπειρωτών φοιτητών διαμαρτύρονται για τη διαγραφή των παιδιών τους από διάφορες σχολές της Ελλάδας.

5) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου του Υπουργείου Γεωργίας και Περιφερειών της Χώρας ζητούν την επαγγελματική τους αποκατάσταση στο δημόσιο με την υπαγωγή της εργασιακής τους σχέσης στη ρύθμιση του άρθρου 21 του ν. 2190

6) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κων/νος Μαγγιώρος, κάτοικος Νίκαιας Πειραιά, καταγγέλλει την έλλειψη ιατρικού προσωπικού από το ΙΚΑ Νίκαιας.

7) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ κατέθεσε

αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Π.Ε. του Νομού Μαγνησίας «ΡΗΓΑΣ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗΣ» διαμαρτύρεται για την υποβίβαση σχολείων της Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης της περιοχής του.

8) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Μαθητών του 10/θέσιου Δημοτικού Σχολείου Ζαγοράς διαμαρτύρεται για την υποβίβαση του σχολείου σε 8/θέσιο.

9) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Δράμας – Καβάλας – Ξάνθης ζητεί την καταβολή του επιδόματος του άρθρου 22 παρ. 5 του ν. 2738/99 στους υπαλλήλους του Υπουργείου Ανάπτυξης.

10) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΪΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Παλαιοπυργιωτών Ναυπακτίας ζητεί χρηματοδότηση για την εκτέλεση έργων δασοπροστασίας στην περιοχή του.

11) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΪΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Αιτωλ/νίας αντιτίθεται στη νέα ρύθμιση της φορολόγησης ακαθάριστων εσόδων μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων που τηρούν βιβλία Β' κατηγορίας.

12) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πολιτιστικών Συλλόγων του Νομού Καρδίτσας ζητεί χρηματοδότηση για τη διοργάνωση του Πανελληνίου Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Καρδίτσας το Μάρτιο του 2002.

13) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Πειραιώς ζητεί τη συντήρηση και τον εξωραϊσμό του κτιρίου στο οποίο στεγάζεται.

14) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συμβασιούχων ΕΛΤΑ ζητεί τη μονιμοποίηση των μελών του.

15) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κερκυραίων ζητεί να μην επιτραπεί η εγκατάσταση αποθηκευτικών χώρων πετρελαίου μαζίουτ στη θέση «Μαντήλα» του Δήμου Σαγιάδας.

16) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ανατολικού Ζαγορίου Ιωαννίνων ζητεί την κατάργηση του φόρου δημοσίου που επιβάλλεται στα δημοτικά και κοινοτικά δάση.

17) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Αθηνών ζητεί την παρουσία αστυνομικών κατά τη διεξαγωγή αγώνων ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου.

18) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Μ. Ψαράκη, δηλώνει την πρόθεσή της να δωρίσει ιδιόκτητο οικοπέδο της για την ανέγερση νηπιαγωγείου στη Σητεία.

19) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Καθηγητών Φυσικής Αγωγής ΤΑΔ-ΕΤΑΔ ζητεί την αναγνώριση της προϋπηρεσίας των μελών στα ΤΑΔ-ΕΤΑΔ.

20) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Λασιθίου ζητεί την παράταση των αδειών λειτουργίας και εξόρυξης για τα λατομεία του Νομού Λασιθίου.

21) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Χιακών Σωματείων Αττικής ζητεί την ικανοποίηση εργασιακών και οικονομικών αιτημάτων του κλάδου.

22) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Αθηνών ζητεί να είναι υποχρεωτική η αποστολή αστυνομικής δύναμης στη διεξαγωγή αγώνων ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου.

23) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Αθηνών ζητεί να είναι υποχρεωτική η αποστολή αστυνομικής δύναμης στη διεξαγωγή αγώνων ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου.

24) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Καλαμάτας ζητεί την ανέγερση κτιρίου για τη στέγαση του Εργατικού Κέντρου Καλαμάτας.

25) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Αναπληρωτές Καθηγητές Φυσικής Αγωγής στα ΤΑΔ-ΕΤΑΔ του Νομού Λασιθίου ζητούν την εγγραφή τους στον ενιαίο πίνακα Γ' με βάση την προϋπηρεσία τους στα ΤΑΔ-ΕΤΑΔ.

26) Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο ΤΟΕΒ Χρυσοβίτσας Ξηρομέρου ζητεί την επέκταση του ηλεκτρικού δικτύου της ΔΕΗ στον κάμπο Χρυσοβίτσας – Αγραμπέλων.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 164/28-6-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 126/9-10-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της 164/28-6-2001 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ηλίας Καλλιώρας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

α. Το Υπουργείο Ανάπτυξης επεξεργάζεται Σχέδιο Νόμου που αφορά την Οργάνωση της Αγοράς των Καυσίμων, το οποίο σύντομα θα κατατεθεί στη Βουλή των Ελλήνων.

β. Σε άρθρο του Νομοσχεδίου αυτού με τίτλο «Υποχρεώσεις Τήρησης Αποθεμάτων Ασφαλείας» περιέχονται όλες οι ειδικότερες νομοθετικές ρυθμίσεις που εναρμονίζουν πλήρως το νομοθετικό μας πλαίσιο με το άρθρο 30 της συνθήκης της

Ευρωπαϊκής Ένωσης.

γ. Από το 1996 μέχρι σήμερα η υπόθεση C-398/98 της προφυγής της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κοινότητας κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας για το καθεστώς της τήρησης των αποθεμάτων ασφαλείας πετρελίων βρίσκεται προς ολοκλήρωση της εκδίκασής της στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Το Υπουργείο Ανάπτυξης σε συνεργασία με την Ειδική Νομική Υπηρεσία του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου του Υπουργείου Εξωτερικών, αντέκρουσε προφορικά αλλά και γραπτά την παραπάνω προσφυγή με τεκμηριωμένο υπόμνημα ανταπάντησης.

Ο Υπουργός
ΝΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ»

2. Στην με αριθμό 401/10-7-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4724/28-9-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Μακεδονίας - Θράκης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην 401/10-7-2001 ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ιορδάνης Τζαμτζής, σχετικά με τη βελτίωση του δρόμου Γιαννιτών - Αλεξάνδρειας, σας γνωρίζουμε ότι το έργο βρίσκεται στο στάδιο της μελέτης, η οποία εκπονείται από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Πέλλας. Με την ολοκλήρωση της μελέτης, το τεχνικό δελτίο του έργου θα υποβληθεί στην Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης, για να ενταχθεί -μέχρι το τέλος του 2001- στο Π.Ε.Π. Κεντρικής Μακεδονίας.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ»

3. Στις με αριθμό 465/12-7-01, 858/2-8-01 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 745/2-10-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις ερωτήσεις με αριθμούς 465/12-7-01 και 858/2-8-01, τις οποίες κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Παναγιώτης Λαφαζάνης και Βασίλης Μιχαλολιάκος σχετικά με θέματα λειτουργίας του Γυμνασίου - Λυκείου Κυθήρων, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ο ΟΣΚ Α.Ε. για τις ανάγκες του Γυμνασίου - Λυκείου Κυθήρων εκπόνησε μελέτη και δημοπράτησε την προσθήκη κατ' επέκταση πτέρυγας 8 αιθουσών διδασκαλίας και Αίθουσας Πολλαπλών Χρήσεων - δαπάνης 188 εκατ. δρχ. η οποία παραδόθηκε για χρήση το έτος 1999. Έχω ζητήσει από το Δήμο της υποβολή της πρότασής του για την αντιμετώπιση των στεγαστικών αναγκών του Λυκείου.

Ο Υφυπουργός
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ»

4. Στην με αριθμό 462/12-7-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 75/10-10-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του 462/12-7-01 εγγράφου σας, σχετικά με την αριθ. 462/12-7-01 ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Πάππας, αναφορικά με την λειτουργία της Δ.Ο.Υ. Ν. Μουδανίων Χαλκιδικής, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Η οργανική σύνθεση της ΔΥΟ Ν. Μουδανίων είναι είκοσι (20) εφοριακοί υπάλληλοι. Σήμερα υπηρετούν στη ΔΥΟ δεκαέξι (16) υπάλληλοι.

Με δεδομένη την έλλειψη προσωπικού στον εφοριακό κλάδο, σε πανελλήνιο επίπεδο, να ανέρχεται στο 18%, η ανώτατη κάλυψη που μπορεί να επιτευχθεί προς το παρόν είναι 16 θέσεις.

Η υπηρεσία προτίθεται άμεσα να καλύψει τις κενές θέσεις προϊσταμένων, όπου αυτές υπάρχουν.

Όσον αφορά στο θέμα των αποφοίτων ΙΕΚ - ΤΕΙ, σύμφωνα με την υπ' αρ. 1007211/56/0001/24-1-2001, για το α' εξάμηνο έχουν εγκριθεί 4 θέσεις αποφοίτων ΤΕΙ, ενώ για το β' εξάμηνο δεν έχει υποβληθεί σχετική αίτηση από τη ΔΥΟ.

2. Η ΔΥΟ Νέων Μουδανίων Χαλκιδικής έχει ενταχθεί στο TAXIS με πλήρη εξοπλισμό και προγράμματα εφαρμογών όπως ακριβώς προέβλεπε το σχέδιο παραγωγικής λειτουργίας του TAXIS, χωρίς πρόβλημα τεχνικής και λειτουργικής υποστήρι-

ξης. Επιπροσθέτως στη ΔΟΥ Νέων Μουδανιών έχει βελτιωθεί αισθητά η παραγωγικότητα και το επίπεδο εξυπηρέτησης των συναλλασσομένων πολιτών.

Ο Υφυπουργός
Α. ΦΩΤΙΑΔΗΣ»

5. Στην με αριθμό 408/10-7-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 744/10-7-01 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 408/10-7-01 την οποία κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Αντ. Σκυλλάκος και Λιάνα Κανέλλη και αφορά στο ΤΕΙ Αθήνας σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το Συμβούλιο του προαναφερόμενου Ιδρύματος στη συνεδρία της 8-11-2000, απεφάσισε ομόφωνα τη σύναψη σύμβασης, για τη φύλαξη των χώρων και εγκαταστάσεών του, για τους συγκεκριμένους λόγους:

α) Η συνολική επιφάνεια του οικοπέδου επί του οποίου ευρίσκονται τα κτίρια του ΤΕΙ Αθήνας που υπερβαίνει τα 60.000 m², το δε ΤΕΙ Αθήνας έχει περίπου 30.000 σπουδαστές κατανεμημένους σε τέσσερα παραρτήματα, γεγονός που καθιστά ιδιαίτερα δυσχερή την προστασία του.

β) Ο αριθμός των φυλάκων - νυκτοφυλάκων που υπηρετεί στο ΤΕΙ που είναι πολύ μικρός - 2 με οργανική θέση και 5 με συμβάσεις αορίστου χρόνου

και γ) Η διαφύλαξη του εξοπλισμού λόγω των οικοδομικών εργασιών που έλαβαν χώρα στο ΤΕΙ Αθήνας.

Όσον αφορά στα θέματα της ακαδημαϊκής ελευθερίας και του ασύλου στο χώρο των ΤΕΙ σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 του ν. 1404/1983 «Όλοι οι χώροι του ΤΕΙ καλύπτονται από το ακαδημαϊκό άσυλο το οποίο αποσκοπεί στην κατοχύρωση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, της ελεύθερης επιστημονικής αναζήτησης και της διακίνησης ιδεών και συνίσταται στην απαγόρευση επέμβασης της δημόσιας δύναμης στους χώρους αυτούς, χωρίς την πρόσκληση ή την άδεια του αρμόδιου οργάνου του ΤΕΙ που προβλέπεται από το άρθρο 7 του νόμου αυτού».

Το άσυλο επομένως προστατεύεται από την παρέμβαση δημόσιας δύναμης και όχι από την παρουσία προσωπικού φύλαξης διότι άλλως οδηγούμεθα στην άποψη ότι, η παρουσία φυλάκων που φυλάττουν το ίδρυμα παραβιάζει το άσυλο.

Η ειδοποίηση των αστυνομικών αρχών σε περίπτωση μείζονος κινδύνου δεν απαγορεύεται από τη σχετική διάταξη του νόμου για την προστασία του ασύλου, απαγορεύεται όμως η παρέμβαση της αστυνομικής δύναμης στο χώρο του ΤΕΙ, χωρίς την πρόσκληση ή την άδεια της επιτροπής Ακαδημαϊκού Ασύλου.

Τέλος σας γνωρίζουμε ότι όχι μόνο δεν υπάρχει καμία πρόθεση περιορισμού και υπονόμευσης του Ασύλου σε κανένα από τα ΤΕΙ της χώρας, αντίθετα το υπερασπίζονται στην ουσία του, γιατί αποτελεί κατάκτηση για την εκπ/κή κοινότητα.

Ο Υπουργός
ΠΕΤΡΟΣ Δ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ»

6. Στην με αριθμό 80/26-6-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1946/11-10-01 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 80/26-6-2001 που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ν. Λέγκα, για τα θιγόμενα σ' αυτή θέματα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Α. Σχετικά με την αναδιάρθρωση του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) σας γνωρίζουμε ότι το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κατέθεσε στη Βουλή νομοσχέδιο για την «Αναδιάρθρωση του ΟΑΕΔ και άλλες διατάξεις» το οποίο έχει ήδη γίνει δεκτό από την Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής και αναμένεται η άμεση συζήτησή του στην Ολομέλεια.

Β. Σχετικά με την καθυστέρηση της έναρξης των προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στή-

ριξης (ΚΠΣ), και όσον αφορά τα θέματα αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Μετά την έγκριση του Επιχειρησιακού Προγράμματος (Ε.Π.) «Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση» στις 9/3/2001 με την αριθμ. Ε (2001) 38/9-3-2001 απόφαση της Ε.Ε. τέθηκαν σε λειτουργία όλοι οι μηχανισμοί διαχείρισης του προγράμματος.

2. Συγκεκριμένα με την 118267/14-12-2000 Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) συστήθηκε η Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης και από 23-2-2001 ανέλαβαν υπηρεσία 25 στελέχη. Στις 30/5/2001 συγκροτήθηκε η 1^η Επιτροπή Παρακολούθησης, η οποία ενέκρινε το συμπλήρωμα προγραμματισμού και τα κριτήρια ένταξης.

Από 21/6/2001 η Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης απέστειλε προσκλήσεις σε όλους τους τελικούς δικαιούχους για την υποβολή προτάσεων προς ένταξη στο Ε.Π. «Απασχόληση και επαγγελματική Κατάρτιση». Ήδη με τις αριθμ. 316/31-7-2001, 529/21-9-2001 και 530/21-9-2001 αποφάσεις έχουν εγκριθεί τα έργα:

α) Επαγγελματικής Κατάρτισης Ανέργων από τα ΚΕΚ
β) Επιχορήγησης για τη δημιουργία Νέων Ελευθέρων Επαγγελματιών

γ) Απόκτηση εργασιακής εμπειρίας (STAGE), τα οποία έχουν ήδη προκηρυχθεί από τους φορείς υλοποίησης και αφορούν συνολικά 38.000 ωφελούμενους.

Πέρα δε από όλα αυτά, ο ΟΑΕΔ δεν διέκοψε τη δραστηριότητά του κατά το πρώτο και δεύτερο έτος εφαρμογής του Γ' ΚΠΣ (2000-2001) αλλά στο πλαίσιο του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση και της γενικότερης κυβερνητικής πολιτικής για ανάπτυξη ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης, είτε προχωρήσει σε υλοποίηση ενεργειών εναλασσόμενης και συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης, απόκτησης επαγγελματικής εμπειρίας και επιχορήγησης Νέων Ελευθέρων Επαγγελματιών (Ν.Ε.Ε.), από τις οποίες ωφελήθηκαν συνολικά 72.000 άνεργοι.

Όσον αφορά τα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ), η πιστοποίησή τους έχει ήδη ολοκληρωθεί και στις 25/10/2001 αναμένεται η υποβολή προτάσεων εκ μέρους τους για την υλοποίηση προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης ανέργων, ύστερα από την αριθμ. 4033/26-7-01 προκήρυξη.

Επίσης έχει ξεκινήσει η επεξεργασία των αιτήσεων των υποψηφίων για ένταξη στο μητρώο εκπαιδευτών. Ο αριθμός των υποψηφίων ανέρχεται σε 15.000, η δε αναληφθείσα δέσμευση είναι μέχρι 31-12-2001 να έχει ολοκληρωθεί η σύνταξη του μητρώου αυτού.

Όσον αφορά την αξιοποίηση των ΚΕΚ, σας γνωρίζουμε ότι τα ΚΕΚ καλούνται να υλοποιήσουν προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης ανέργων και εργαζομένων σε όλα τα αντίστοιχα μέτρα του Ε.Π. καθώς και στο πλαίσιο άλλων Ε.Π. του Γ' ΚΠΣ. Μόνο σε μεμονωμένες περιπτώσεις το ισχύον θεσμικό πλαίσιο της υλοποιούμενης πολιτικής στον συγκεκριμένο τομέα (π.χ. δημόσιοι υπάλληλοι, αγρότες).

Πέραν όμως από το οικονομικό ενδιαφέρον για την απόσβεση του κεφαλαίου που επενδύθηκε από τα ΚΕΚ, οι προτεραιότητες των ΚΕΚ αλλά και της πολιτείας είναι ο ποιοτικός χαρακτήρας των παρεμβάσεων και η επίτευξη της μέγιστης δυνατής αποτελεσματικότητας των προγραμμάτων κατάρτισης. Αυτός άλλωστε ήταν και ο βασικός στόχος της επαναπιστοποίησης των ΚΕΚ.

Γ. Σχετικά με το 3ο ερώτημα σας γνωρίζουμε ότι, σύμφωνα με τα συστήματα διαχείρισης της Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης και του Αποκλεισμού από την Αγορά Εργασίας του Β' ΚΠΣ, οι αρμόδιοι των ΚΕΚ, είναι υποχρεωμένοι να καταβάλουν το εκπαιδευτικό επίδομα στους καταρτιζόμενους, μετά την είσπραξη από αυτούς της 2ης προκαταβολής του προγράμματος (30%) από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και μέχρι τη λήξη του προγράμματος, στο οποίο συμμετείχαν οι εκπαιδευόμενοι. Συμπληρωματικά σας γνωρίζουμε ότι για τα προγράμματα που υλοποιήθηκαν το 1994 καταβλήθηκε στα ΚΕΚ η 2η δόση και ολοκληρώθηκε η αποπληρωμή των προγραμμάτων.

Δ. Σχετικά με το 5ο ερώτημα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Κατ' αρχήν θα πρέπει να σημειωθεί ότι η εκ νέου πιστοποίηση των Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης υπαγορεύθηκε από το νέο θεσμικό πλαίσιο του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (ΚΠΣ) 2000 – 2006 για την Ελλάδα με στόχο την ποιοτική αναβάθμιση και βελτίωση της λειτουργίας τους.

Ειδικότερα, το έργο της πιστοποίησης των δομών κατάρτισης εντάσσεται στον άξονα 3 «Πρώθηση και βελτίωση της επαγγελματικής κατάρτισης και παροχής συμβουλών» του Επιχειρησιακού Προγράμματος (Ε.Π.) «ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ» (2000-2006) και αναμένεται να συμβάλει στη βελτίωση της ποιότητας και αποτελεσματικότητας των ενεργειών συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης που εντάσσονται όχι μόνο στο ανωτέρω επιχειρησιακό πρόγραμμα αλλά και στα άλλα τομεακά «ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΡΧΙΚΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ», «ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ», «ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ», «ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ», καθώς και στα 13 Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα της χώρας.

2. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 της αριθμ. 4033/26-7-2001 απόφασης του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για το «Ενιαίο Σύστημα Διαχείρισης, Αξιολόγησης, Παρακολούθησης και Ελέγχου», των ενεργειών επαγγελματικής κατάρτισης, οι ανάδοχοι φορείς υλοποίησης ενεργειών επαγγελματικής κατάρτισης είναι τα πιστοποιημένα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης.

Σε ειδικές και πλήρως τεκμηριωμένες και αιτιολογημένες περιπτώσεις για τις οποίες είναι απαραίτητη η σύμφωνη γνώμη της Ειδικής Υπηρεσίας Συντονισμού και Παρακολούθησης Δράσεως ΕΚΤ, στα πλαίσια του γνωμοδοτικού της ρόλου για όλες τις προς ένταξη προτάσεις, ανάδοχοι μπορεί να είναι άλλοι φορείς οι οποίοι θα εκπληρώνουν σαφώς προσδιορισμένες προδιαγραφές, που θα καθορίζονται από την αρμόδια διαχειριστική αρχή και τους εκάστοτε τελικούς δικαιούχους της πράξης του κάθε Επιχειρησιακού Προγράμματος.

Στις ανωτέρω εξαιρέσεις θα μπορούσαν να αναφερθούν οι κατωτέρω περιπτώσεις της παρ. VI του άρθρου 1 της αριθμ. 105127/8.1.2001 απόφασης του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Σύστημα Πιστοποίησης Κέντρων Επαγ-

γελματικής Κατάρτισης»:

Α) Οι ενέργειες των Τομεακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων (Ε.Π.) του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας του Κρατικού Νοσοκομείου, το ΕΚΑΒ, η ΕΣΔΥ και φορείς που υλοποιούν δράσεις κατάρτισης στο πλαίσιο της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης, λόγω της ιδιαιτερότητας της κατάρτισης, οι οποίοι θα επιλεγούν και θα πιστοποιηθούν με Κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργείων Υγείας και Πρόνοιας και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Β) Επίσης ειδικά για τις ενέργειες εξειδικευμένης κατάρτισης ή και εκπαίδευσης των μέτρων του Ε.Π. «Ανταγωνιστικότητα», τις οποίες υλοποιούν ερευνητικές μονάδες ή και ερευνητικά κέντρα λόγω της ιδιαιτερότητας των ενεργειών, οι φορείς υλοποίησης θα πιστοποιηθούν με κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργείων Ανάπτυξης και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Ο Υπουργός

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ»

7. Στην με αριθμό 327/5.7.01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 11297/20.8.01 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση: «Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 327 που κατατέθηκε στις 5.7.01 από το Βουλευτή κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη σας γνωρίζουμε ότι σχετικά με τα αναφερόμενα, σας έχει ήδη ενημερώσει το αρμόδιο Υπουργείο Οικονομικών.

Συμπληρωματικά επισυνάπτεται για ενημέρωσή σας φωτοαντίγραφο του εγγράφου αρ. πρωτ. :Γ.Γ. 3493/14.8.01 της Περιφέρειας Αττικής καθώς και του εγγράφου της αρμόδιας υπηρεσίας του Δ. Αθηναίων, που το συνοδεύει.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ»

Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές- Ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη θα συζητηθεί η με αριθμό 3042/427/21-11-2001 Ερώτηση και Αίτηση Κατάθεσης Εγγράφων του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Σαλαγκούδη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την πορεία υλοποίησης των δράσεων, που περιλαμβάνονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα «Ανταγωνιστικότητα 2000-2006» και χρηματοδοτούνται από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Η ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του κ. συναδέλφου έχει ως εξής: «Στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Ανταγωνιστικότητα 2000-2006» περιλαμβάνονται 46 περίπου Δράσεις, που προβλέπεται να ενισχυθούν από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης (Γ' Κ.Π.Σ.), κατά την προαναφερθείσα χρονική περίοδο. Για τις Δράσεις αυτές προβλέπεται να διατεθούν κάποια αξιόλογα ποσά κατ' έτος, αρχής γενομένης από το έτος 2000.

Μέχρι σήμερα για την υλοποίηση του παραπάνω προγράμματος έχουν προκηρυχθεί ελάχιστες Δράσεις και ήδη βρισκόμαστε στο Β' έτος εφαρμογής του Γ' Κ.Π.Σ.

Εν όψει των ανωτέρω και δοθέντος ότι τυχόν πιστώσεις, που δεν έχουν απορροφηθεί εντός του έτους για το οποίο έχουν προβλεφθεί, δεν μεταφέρονται, με συνέπεια σημαντική απώλεια για τη χώρα και δη για τον παραγωγικό τομέα, ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός Ανάπτυξης:

Α- Εάν έχει εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Ε.Ε.) το Συμπλήρωμα Προγραμματισμού (Σ.Π.) του ΕΠΑΝ και σε καταφατική περίπτωση να κατατεθεί στη Βουλή μαζί με την σχετική έγκριση.

Β- Εάν έχει εφαρμοσθεί και έχουν προκηρυχθεί οι προβλεπόμενες για τα έτη 2000 και 2001 Δράσεις και σε τι ποσοστό καλύπτουν τα προβλεφθέντα για τα έτη αυτά αντίστοιχα κονδύλια. Ποια η τύχη των μη απορροφηθέντων κονδυλίων;

Γ- Σε τι ύψος ανέρχονται οι εκταμιευθείσες πιστώσεις στους τελικούς δικαιούχους και τι ποσοστό επί των πιστώσεων που έχουν συνολικά προβλεφθεί.

Δ- Σε τι ποσοστό καλύπτουν οι υποβληθείσες επενδυτικές προτάσεις τα ποσά των Δράσεων που έχουν προκηρυχθεί.

Ε- Να κατατεθεί στη Βουλή το χρονοδιάγραμμα, εάν υπάρχει, προκήρυξης κάθε Δράσης του Προγράμματος για τα επόμενα έτη, με προσδιορισμό μηνός για κάθε προκήρυξη.»

Θα απαντήσει ο Υπουργός Ανάπτυξης, ο κ. Τσοχατζόπουλος.

Έχετε το λόγο, κύριε Υπουργέ, για τρία λεπτά. Τώρα εάν καταφέρετε να απαντήσετε σε τρία λεπτά σε αυτήν την ερώτηση...Θα θαυμάσουμε την ικανότητά σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, πρώτα- πρώτα θέλω να καθυσχάσω το συνάδελφο ότι πρόβλημα απορρόφησης δεν υπάρχει. Διότι όπως ξέρετε στα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου, ισχύει ο κανόνας του ν συν 2. Μεταφέρονται, λοιπόν, προς απορρόφηση στα επόμενα δύο έτη όσα ποσά δεν μπορέσουν να απορροφηθούν το πρώτο έτος.

Άρα αυτό σημαίνει ότι τα κονδύλια του 2001, τα οποία -όπως σας είπα σε επιστολή όπου σας απάντησα- έχουν ύψος 1082 εκατομμύρια ευρώ, θα μπορούν να εκταμιευθούν μέχρι 31/12/2003. Αυτό σαν πρώτη πληροφορία, για να αντιμετωπίσω τις ανησυχίες σας.

Δεύτερον, επί των συγκεκριμένων αιτημάτων είναι πολύ απλές οι απαντήσεις. Ο κ. Μίντωφ μάς ενέκρινε το συμπληρωματικό επιχειρησιακό πρόγραμμα ανταγωνιστικότητας στις 9/11/2001. Καταθέτω ένα σχετικό πρακτικό.

Το δεύτερο είναι ότι έχουμε εντάξει φέτος τριάντα εννέα έργα συνολικού προϋπολογισμού 1.247 εκατομμυρίων ευρώ. Επομένως και αυτό το καταθέτω ως συνημμένο, για να μπορέσετε να δείτε το ύψος του. Ο προϋπολογισμός του προγράμματος για το 2001 προβλέπει 1082 εκατομμύρια ευρώ. Επομένως οι μέχρι σήμερα εντάξεις και προκηρύξεις του ΕΠΑΝ ξεπερνούν τα κονδύλια του 2001. Σημειωτέον ότι βρίσκονται σε

διαδικασία ένταξης και προκήρυξης άλλα εξήντα έργα προϋπολογισμού 1250 εκατομμυρίων ευρώ, πέραν των τριάντα εννέα και σας καταθέτω εδώ τον κατάλογο.

Οι εκταμιευθείσες πιστώσεις μέχρι την 1η Φεβρουαρίου ανέρχονται σε 309 εκατομμύρια ευρώ ως ποσοστό επί των κονδυλίων του 2001, δηλαδή των 1082 εκατομμυρίων. Είναι ένα ποσοστό γύρω στο 29%, άρα το ποσοστό αυτό νομίζω ότι κρίνεται ως ικανοποιητικό. Μπορείτε να το κρίνετε και εσείς ως ικανοποιητικό, αν λάβετε υπόψη ότι το ΕΠΑΝ συνολικά εγκρίθηκε στις 9 Μαρτίου του 2001. Σας καταθέτω το συνολικό πρόγραμμα ΕΠΑΝ το οποίο, όπως ξέρουμε, έχει ύψος 2,2 τρισεκατομμύρια δραχμές, εκ των οποίων 1 τρισεκατομμύριο είναι ιδιωτική συμμετοχή και άλλο ένα τρισεκατομμύριο περίπου είναι: από 600 δισεκατομμύρια η κοινοτική συμμετοχή και άλλα 422 η εθνική συμμετοχή. Επομένως και αυτό το έχετε στα χέρια σας. Η απορρόφηση είναι ικανοποιητική εφόσον εγκρίθηκε στις 9 Μαρτίου του 2001, η επιτροπή παρακολούθησης ολοκλήρωσε την έγκριση στις 11 Μαΐου του 2001 και επομένως τα ποσά που απορροφήθηκαν δεν αποτελούν κίνδυνο, διότι θα απορροφηθεί το υπόλοιπο μέχρι το 2003.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Με ρωτάτε αν οι προκηρύξεις των δράσεων ακολουθούν κάποιο χρονοδιάγραμμα. Σας απαντώ ότι δεν ακολουθούν χρονοδιάγραμμα. Υπακούουν σε μια σειρά από κριτήρια, όπως η ωριμότητα των τελικών δικαιούχων ή η συμμόρφωση με τους προϋπολογισμούς ανά έτος.

Τέλος, όσον αφορά το τέταρτο ερώτημά σας, για να κρίνετε ως επωφελή για τους συμμετέχοντες τη χρηματοδότηση του ιδιωτικού τομέα, σας λέω τα εξής: Αναπτυξιακός νόμος 601/2000, η τελευταία του προκήρυξη. Υποβλήθηκαν εξακόσιες τριάντα τέσσερις προτάσεις και εγκρίθηκαν τριακόσιες σαράντα τρεις.

Δεύτερον, πρόγραμμα ανάπτυξης βιομηχανικής έρευνας και τεχνολογίας. Υποβλήθηκαν τετρακόσιες ογδόντα μία προτάσεις και εγκρίθηκαν εκατόν εξήντα τρεις.

Τρίτον, προώθηση αριστείας στην τεχνολογική ανάπτυξη και έρευνα: υποβλήθηκαν σαράντα τρεις προτάσεις και εγκρίθηκαν είκοσι επτά.

Προώθηση της νεανικής επιχειρηματικότητας: Έχουμε χίλιες εξήντα δύο προτάσεις, θα εγκριθούν -βρισκόμαστε στη φάση της τελικής αξιολόγησης- περίπου πεντακόσιες.

Από τα στοιχεία αυτά, κύριε συνάδελφε, νομίζω ότι μπορείτε να είστε ήσυχος ότι προχωρεί με πολύ ικανοποιητικό τρόπο το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης όσον αφορά το πρόγραμμα «Ανταγωνιστικότητα 2000-2006». Αναφέρεται σε δεκάδες επιχειρήσεις. Είναι βέβαιο ότι από τον Απρίλιο θα μπορεί να γίνει εκταμίευση πλέον συνεχής με βάση νέες εγκρίσεις του Προγράμματος προς τις επιχειρήσεις, έτσι ώστε να πούμε ότι αυτό το πρόγραμμα προχωρά με ικανοποιητικό τρόπο. Και για να έχετε και μια συνολική εικόνα, σας καταθέτω το επιχειρησιακό πρόγραμμα ανταγωνιστικότητας στην πλήρη του μορφή, ώστε να μπορέσετε να το αξιοποιήσετε. Νομίζω ότι δεν αξίζει το κόπο να το δώσω για τα Πρακτικά, σας το καταθέτω απευθείας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλώς, κύριε Υπουργέ. Τα καταφέρατε με το χρόνο. Απαντήσατε σε τρία λεπτά για ολόκληρο το πρόγραμμα «ανταγωνιστικότητας 2000-2006».

Ο κ. Σαλαγκούδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ, γιατί ήταν πραγματικά μια πολύ καλή απάντηση και ευχαριστώ και για αυτά που μου καταθέσατε.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, οφείλω να ομολογήσω ότι αυτή την ερώτηση, που έγινε επίκαιρη, δεν την κατέθεσα τώρα. Την κατέθεσα στις 21 Νοεμβρίου και αν τώρα τη συζητάμε είναι γιατί ακριβώς δεν πήρα απάντηση και δεν πήρα όλα αυτά τα έγγραφα που τώρα ο κύριος Υπουργός κατέθεσε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Αναφέρθηκε αυτό κατά την εκφώνηση, κύριε συνάδελφε. Σήμερα συζητούμε ερω-

τήσεις και αναφορές. Δεν συζητούμε επίκαιρες ερωτήσεις, το γνωρίζουμε αυτό. Το Προεδρείο δεν ανέφερε ότι πρόκειται περί επίκαιρης ερώτησης. Συζητούνται όμως –κατά τον Κανονισμό– οι αναφορές και οι ερωτήσεις, που αφορούν ακριβώς μη απαντηθείσες γραπτές ερωτήσεις, με την ίδια διαδικασία των επικαιρών ερωτήσεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Αυτό ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, και αυτό είπα. Μου φάγατε άδικα κάποια δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Θα σας τα δώσω τα δευτερόλεπτα της διακοπής, μην ανησυχείτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Εκείνο που θέλω να πω είναι, ότι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης έχει πολύ μεγάλη σημασία για τη χώρα μας. Εάν η Κυβέρνηση και οι κυβερνήσεις μέχρι το 2006 το δουν με τις πραγματικές διαστάσεις, που μπορεί να πάρει για τη χώρα μας, τότε θα μιλήσουμε για την ολοκληρωτική αναμόρφωση της χώρας. Διότι μιλάμε για ένα τεράστιο ποσό στο οποίο αν προστεθούν και οι προϋπολογισμοί του κράτους, φθάνουμε τα ογδόντα, ενενήντα, εκατό τρισεκατομμύρια. Μιλάμε δηλαδή για τεράστια ποσά που ποτέ η χώρα μας δεν είχε στη διάθεσή της να αξιοποιήσει.

Εάν, λοιπόν, οι κυβερνήσεις αξιοποιήσουν αυτά τα κονδύλια, τότε πραγματικά θα μιλάμε για μια καινούργια Ελλάδα. Αλλά ήδη αυτή η Κυβέρνηση έδειξε τρομακτική καθυστέρηση. Πέρασαν άπρακτα δύο ολόκληρα χρόνια. Και μπαίνουμε τώρα στον τρίτο χρόνο και οι υλοποιήσεις των προγραμμάτων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, είναι ελάχιστες.

Αυτό είναι το αντικείμενο και γι' αυτό ακριβώς ήθελα να πάρω αυτές τις απαντήσεις, για να σας κάνω τη συγκεκριμένη κριτική μου πάνω σ' αυτά τα ζητήματα, όχι για να σας κρίνω και να σας ψέξω για την καθυστέρηση μόνο, αλλά κυρίως για να σας οδηγώ και να προσπαθήσω και εγώ να συμβάλω στο να εντείνετε τις προσπάθειές σας, ούτως ώστε αυτό το όραμα της αξιοποίησης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης να γίνει πράξη.

Γιατί, κύριε Υπουργέ, κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς οφείλω να ομολογήσω ότι οι επιδόσεις της Κυβέρνησης πάνω σ' αυτό το μεγάλο ζήτημα της αξιοποίησης των χρημάτων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης είναι πάρα πολύ μικρές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να διαφωνήσω με τον κύριο συνάδελφο, διότι δεν νομίζω ότι μπορεί να το θεωρεί αυτό μη ικανοποιητικό, όταν από τις προβλεπόμενες εγκεκριμένες πιστώσεις των 1,247 τρισεκατομμυρίων για τα τριάντα εννέα έργα που έχουμε εντάξει για το 2001 έχει απορροφηθεί περίπου το 30%. Και αυτό μάλιστα έγινε με τελική έγκριση από τον Μάιο και μετά. Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτό ουδείς μπορεί –καλόπιστα τουλάχιστον– να το θεωρήσει ως μη ικανοποιητικό.

Απεναντίας δείχνει ότι από το 2001 ξεκίνησε δυναμικά η υλοποίηση αυτού του προγράμματος και το 2002 θα προχωρήσουμε με ακόμα υψηλότερους ρυθμούς, γιατί –αντί των έξι μηνών που είχαμε τον προηγούμενο χρόνο– φέτος θα έχουμε όλη τη χρονιά στη διάθεσή μας.

Επιπρόσθετα θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι πράγματι με την επένδυση των 2,4 τρισεκατομμυρίων δραχμών, στα οποία πρέπει να προσθέσουμε και τα 1,150 περίπου δισεκατομμύρια, που προέρχονται από το πρόγραμμα «Κοινωνία της πληροφορίας», διαμορφώνεται ένα τεράστιο πρόγραμμα επένδυσης για σημαντικούς στόχους όπως έρευνα –τεχνολογία, ενέργεια, ποιότητα ζωής, βιομηχανία, ανάπτυξη, τουρισμός. Όλοι, λοιπόν, οι κλάδοι της αναπτυξιακής διαδικασίας της χώρας μας εξασφαλίζουν πιστώσεις και προγράμματα, για τα οποία όμως –πέραν της γρήγορης διαδικασίας απορρόφησης– έχει εξασφαλιστεί μία ολόκληρη πυραμίδα υποστήριξης των πολιτών και των επιχειρήσεων.

Διότι οι επιχειρήσεις είναι αυτές που μας ενδιαφέρουν στην προκειμένη περίπτωση, αφού την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας θα μπορέσουμε να την πετύχουμε πρώτον με την ενίσχυση των επιχειρήσεων και δεύτερον με

την αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού. Αυτή, λοιπόν, η διπλή κατεύθυνση της προσπάθειας εξασφαλίζεται με την υλοποίηση αυτών των προγραμμάτων, διότι επιπρόσθετα δημιουργούνται ενδιάμεσοι φορείς διαχείρισης ανά περιφέρεια που έχουν ήδη οριστεί.

Επιπλέον δημιουργούνται κέντρα ανταγωνιστικότητας και τεχνολογικής υποστήριξης, τα λεγόμενα ΚΕΤΕ, τα οποία μέχρι τέλους Μαρτίου λειτουργούν ανά περιφέρεια με δικτύωση ανά νομό, έτσι ώστε να υπάρχει, κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ένα ολοκληρωμένο δίκτυο υποστήριξης προς τον πολίτη και τις επιχειρήσεις, για να μπορέσει να αξιοποιήσει αυτά τα προγράμματα.

Είναι πολύ σημαντικό η ελληνική βιομηχανία, η ελληνική μεταποίηση, το ελληνικό τεχνικό δυναμικό, ο Έλληνας πολίτης γενικότερα, να μπορεί να αξιοποιήσει αυτό το πρόγραμμα του –μοναδικού, αν θέλετε– εύρους, ύψους 2,4 τρισεκατομμυρίων δραχμών, για να συμβάλει στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας.

Νομίζω ότι είναι κάτι πολύ σημαντικό και καλό είναι να το στηρίξουμε όλοι μαζί, διότι αυτό θα είναι επωφελές για τους πολίτες και την τοπική κοινωνία. Προπαντός –κάτι που ενδιαφέρει εμάς, κύριε συνάδελφε, στην περιφέρεια– είναι ικανή και αναγκαία συνθήκη για να εξασφαλίσουμε την περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας μας, η οποία σε τελική ανάλυση θα δώσει και τη μεγάλη ώθηση για τη συνολική εθνική ανάπτυξη.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Αναφορές και ερωτήσεις δεύτερου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 1713/1-10-2001 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστασίου Παπαληγούρα προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, σχετικά με την κατασκευή στο χώρο του παλαιού Αεροδρομίου του Ελληνικού, κρατητηρίου αλλοδαπών, που τελούν υπό απέλαση.

Η ερώτηση του κ. Αναστασίου Παπαληγούρα έχει ως εξής:

«Στο χώρο του παλαιού αεροδρομίου του Ελληνικού (Ανατολικός Αεροσταθμός) είχε παραχωρηθεί κτίριο στην Ελληνική Αστυνομία για τη στέγαση των Υπηρεσιών της που ασκούσαν τον αστυνομικό έλεγχο του αεροδρομίου.

Σήμερα, μετά τη μεταφορά του αεροδρομίου στα Σπάτα και τις κυβερνητικές εξαγγελίες για τη δημιουργία στο χώρο του παλαιού αεροδρομίου του «μεγαλύτερου μητροπολιτικού πάρκου στην Ευρώπη», αποκαλύπτεται ότι στο κτίριο αυτό θα στεγασθεί κρατητήριο αλλοδαπών, που τελούν υπό απέλαση, δηλαδή, φυλακές. Σημειωτέον ότι δίπλα στις νέες φυλακές λειτουργεί Παιδικός Σταθμός, ενώ σε μικρή απόσταση βρίσκεται το αεροδρόμιο Ι.Χ. αεροσκαφών, καθώς και ο χώρος που προορίζεται για Διεθνές Συνεδριακό Κέντρο! Δεν απέχουν πολύ ούτε τα προβλεπόμενα για την Ολυμπιάδα του 2004 Ολυμπιακά έργα!

Η κατασκευή της φυλακής των υπό απέλαση αλλοδαπών –χωρίς μάλιστα να έχουν ενημερωθεί σχετικά οι αρμόδιοι φορείς– εύλογα δημιουργεί βαθιά ανησυχία για το τι πρόκειται να συμβεί με τους χώρους -5.500 στρέμματα- του παλαιού αεροδρομίου.

Ερωτάται για τα παραπάνω αδιανόητα ο αρμόδιος Υπουργός και καλείται να ενημερώσει σχετικά τη Βουλή».

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης, ο κ. Μαλέσιος.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΛΕΣΙΟΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Κύριε Πρόεδρε, οι ανάγκες της Ελληνικής Αστυνομίας επιβάλλουν σήμερα τον εκσυγχρονισμό της σε όλους τους τομείς, όσον αφορά στη δομή και στη λειτουργία της, στον εξοπλισμό της και στον εκσυγχρονισμό της κτιριολογικής πλευράς των αναγκών της.

Για τον εκσυγχρονισμό αυτό έχουν διατεθεί σε ένα μεγάλο

πρόγραμμα τα τελευταία χρόνια δεκάδες δισεκατομμύρια, μέσω των οποίων επιδιώκεται η κατασκευή και νέων αστυνομικών υπηρεσιών των τμημάτων, όπως και ο εκσυγχρονισμός των ήδη υπαρχόντων.

Στον Ανατολικό Αερολιμένα, λοιπόν, υπήρχε –και υπάρχει ακόμα και σήμερα- το κτίριο της Διεύθυνσης Αστυνόμευσης Κρατικού Αερολιμένα, όπου μετά τη μετεγκατάσταση του αεροδρομίου του Ελληνικού σχεδιάστηκε ο εκσυγχρονισμός του κτιρίου, προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες αστυνόμευσης της νοτιοανατολικής Αττικής.

Έτσι, εκεί σχεδιάστηκε να εγκατασταθούν οι υπηρεσίες ασφάλειας της νοτιοανατολικής Αττικής, η Ομάδα Πρόληψης και Καταστολής του εγκλήματος, η Διεύθυνση Αλλοδαπών της νοτιοανατολικής Αθήνας και διατέθηκαν 260 εκατομμύρια, προκειμένου να υπάρξει αυτό το αναγκαίο επισκευαστικό πρόγραμμα.

Στα πλαίσια αυτού του προγράμματος διατέθηκαν 135 εκατομμύρια για την κατασκευή σύγχρονου χώρου, όπου θα λειτουργήσουν κρατητήρια, προκειμένου αλλοδαποί μετανάστες, οι οποίοι επαναπροωθούνται προς χώρες από τις οποίες προήλθαν, για λίγο καιρό να κρατούνται, προκειμένου να απελαθούν.

Επίσης, στον πρώτο όροφο γίνονται επισκευές, προκειμένου να γίνουν οι εγκαταστάσεις για τη Δίωξη της Υποδιεύθυνσης Ασφάλειας, την Ομάδα Πρόληψης και Καταστολής του εγκλήματος, όπως και την Ομάδα Δίωξης Ναρκωτικών.

Σε καμία περίπτωση δεν κατασκευάστηκαν φυλακές και με τη σημερινή μου παρέμβαση θέλω να καθυστερήσω τον κύριο συνάδελφο. Θα ήταν δικαιολογημένη η ευαισθησία του –γιατί όχι και η ανησυχία του- αν δημιουργούνταν στο χώρο του κτιρίου ή δίπλα απ' αυτόν ή με επέκτασή του νέες εγκαταστάσεις, για να κατασκευάσουμε φυλακές.

Η Ελληνική Αστυνομία χρειάζεται αυτό το κτίριο και δεν θεωρεί ότι αυτό θίγει –στα πλαίσια, ενδεχομένως, της παραπέρα ανάπτυξης άλλων εγκαταστάσεων, όπως ενός μητροπολιτικού πάρκου – τη λειτουργία και το σχεδιασμό ενός μητροπολιτικού πάρκου.

Είναι το κτίριο, το οποίο υπήρχε. Το κτίριο αυτό το εκσυγχρονίζουμε το κάνουμε πολύ καλύτερο, το ανακαινίζουμε έτσι, ώστε να λειτουργήσουν καλύτερα αυτές οι υπηρεσίες. Είναι αλήθεια ότι λειτουργεί κρατητήριο, αλλά σε καμία περίπτωση δεν φτιάχτηκε φυλακή σε αυτό το χώρο.

Για αυτό ήθελα να ενημερώσω τον αγαπητό συνάδελφο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Παπαληγόυρας έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ : Κύριε Πρόεδρε, παρά την καλή μου διάθεση δεν μπορώ να καταλάβω τι ισχυρίζεται ο κύριος Υφυπουργός.

Εγώ έχω μπροστά μου ένα έγγραφο κατά το οποίο συνομολογείται ότι: Κατασκευάζεται κρατητήριο δυναμικότητας εκατόν είκοσι κρατουμένων, επτά συνολικά αιθουσών, τριακοσίων είκοσι τετραγωνικών μέτρων εκάστη (δυναμικότητας δεκαοκτώ κρατουμένων η καθεμιά), με βοηθητικούς χώρους, κιγκλιδώματα ασφαλείας στις πόρτες και τα παράθυρα, υπερυψωμένο τοίχο δυόμισι μέτρων, υπερκείμενο στο μαντρότοιχο συμπατόπλεγμα κλπ. για να οριοθετηθεί ο χώρος. Αυτά περιέχονται σε έγγραφο των υπηρεσιών σας.

Είναι πράγματι εξωφρενική η επιλογή, εάν επιβεβαιώνεται ότι κτίζεται πράγματι μία τέτοια φυλακή. Πού; Κτίζεται δίπλα στην κεντρική είσοδο του παλαιού Αερολιμένα, δίπλα σε ένα παιδικό σταθμό, εκεί ακριβώς όπου σχεδιάζεται το Συνεδριακό Κέντρο, αλλά και άλλες εγκαταστάσεις για τους Ολυμπιακούς του 2004, εκεί που τάχα θα δημιουργούσατε το «μεγαλύτερο πάρκο της Ευρώπης» –ενώ οφείλατε να δημιουργήσετε ένα λίγο μικρότερο για να διατηρήσετε τμήμα του παλαιού αεροδρομίου ως εφεδρικό, αντί να το καταστρέψετε.

Θέλω ακόμα να σημειώσω ότι το παράλογο έγκειται επιπρόσθετα εις το ότι δεν εξυπηρετεί κανένα σκοπό η κράτηση των αλλοδαπών υπό απέλαση –γιατί αυτός υποτίθεται ότι είναι ο στόχος αυτής της φυλακής- στο χώρο του παλαιού αεροδρομίου. Δεν ονομάζεται αυτό εκσυγχρονισμός. Αυτό ονομάζεται

παραλογισμός. Δεδομένου ότι οι κρατούμενοι προς απέλαση ούτως ή άλλως προκειμένου να διακινηθούν μετά προς τις χώρες τους, θα πρέπει να μεταφερθούν σε άλλα αεροδρόμια, πράγμα που σημαίνει ότι οπουδήποτε αλλού θα μπορούσατε να κτίσετε μία τέτοια φυλακή, ένα τέτοιο κρατητήριο. Αν εσείς αυτό το λέτε εκσυγχρονισμό, εγώ έχω μείνει πραγματικά κατάπληκτος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής κ. Μάνος ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο κ. Υφυπουργός.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΛΕΣΙΟΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Πράγματι, κύριε Πρόεδρε, εάν είχαμε κτίσει νέο κτιριακό συγκρότημα με την αποστολή αυτή, θα είχαμε φτιάξει φυλακές. Σε αυτόν το χώρο, που προορίζεται για μητροπολιτικό πάρκο, θα ήταν ανεπίτρεπτο να ανεγερθούν φυλακές. Υπάρχει μάλιστα και έγγραφο της αρμόδιας Υπουργού, της κας Παπανδρέου, το οποίο λέει ότι κάτι τέτοιο θα ήταν ανεπίτρεπτο.

Δεν πρόκειται, όμως, περί αυτού. Μέσα στο ίδιο κτιριακό συγκρότημα, το οποίο υπήρχε και το οποίο εκσυγχρονίζουμε, θέλω να διαβεβαιώσω τον εκλεκτό κύριο συνάδελφο, γιατί επισκέφτηκα ο ίδιος αυτές τις ημέρες το χώρο, ότι δεν υπάρχει καμία προσθήκη ή κατασκευή κανενός καινούριου κτιρίου. Υπάρχει εκσυγχρονισμός και ανακαίνιση, για τις ανάγκες σήμερα...

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Είναι ή δεν είναι κρατητήριο;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΛΕΣΙΟΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Μα, αυτό λέω ότι είναι κρατητήριο. Αλλά σε πόσα αστυνομικά τμήματα δεν έχουμε κρατητήρια; Υπήρχε κρατητήριο και παλιότερα στον ίδιο χώρο.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Μα πότε; Όταν χρησιμοποιείτο ως αεροδρόμιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Παπαληγόυρα, έγινε κατανοητό τι είπατε εσείς και τι λέει ο κύριος Υπουργός. Θα κρίνουν όλοι και οι Βουλευτές και οι πολίτες. Μην διακόπτετε. Γίνετε κατανοητός. Η ερώτησή σας ήταν σαφής και η απάντησή το ίδιο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΛΕΣΙΟΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Οι ανάγκες αστυνόμευσης σήμερα επιβάλλουν να υπάρξει ένα τέτοιο μεγάλο κρατητήριο στο χώρο αυτό. Σε καμία περίπτωση δεν είναι φυλακή, δεν ανεγέρθηκε φυλακή. Σε καμία περίπτωση και από την προσωπική γνώση της χωροταξίας, γιατί επισκέφτηκα ο ίδιος προσωπικά το χώρο, δεν υπάρχει όχληση στο περιβάλλον.

Πράγματι, λειτουργεί παιδικός σταθμός σε απόσταση πενήντα μέτρων. Όμως, ο μαντρότοιχος του παιδικού σταθμού είναι τόσο ψηλός, που δεν έχουν καν οπτική θέα τα παιδιά προς το δικό μας κτίριο. Επισκέφτηκα το χώρο αυτό και δεν υπάρχει ούτε καν οπτική θέα προς τις κτιριακές εγκαταστάσεις της Αστυνομίας.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι πρώτον, σε καμία περίπτωση δεν ανεγείραμε φυλακές σε αυτόν το χώρο.

Δεύτερον, η όποια εσωτερική, εκσυγχρονιστική παρέμβαση που κάναμε, δεν θίγει με τίποτα το περιβάλλον. Κανένας από εκείνους που πηγαίνουν τα παιδιά τους στον παιδικό σταθμό δεν διαμαρτυρήθηκε ότι ενοχλείται από την παρουσία του κτιριακού συγκροτήματος της Αστυνομίας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων.

Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη της νομοθετικής εργασίας, θα διακόψουμε για λίγο.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΑΜΑΝΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκκίνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Οικονομικών.

Συζήτηση και ψήφιση ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Εφαρμογή της Σύμβασης για την απαγόρευση ανάπτυξης, παραγωγής, αποθήκευσης και χρήσης χημικών όπλων και την καταστροφή τους» σύμφωνα με τα άρθρα 72 παρ. 4 του Συντάγματος και 108 παρ. 7 του Κανονισμού της Βουλής.

Η συζήτηση του νομοσχεδίου θα γίνει κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας για συνεργασία στον τομέα της υγείας».

Το νομοσχέδιο έχει ψηφιστεί ομόφωνα στη Διαρκή Επιτροπή.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας έγινε δεκτό ομόφωνα σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

“Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας για συνεργασία στον τομέα της υγείας

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας για συνεργασία στον τομέα της υγείας, που υπογράφηκε στο Πεκίνο στις 24 Αυγούστου 2001, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΜΕΤΑΞΥ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ
ΓΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, αναφερόμενες εφεξής ως «Μέρη», επιθυμώντας να προάγουν τις διμερείς σχέσεις τους στον τομέα της υγείας και πιστεύοντας ότι η συνεργασία αυτή θα συμβάλει στη βελτίωση των υπηρεσιών υγείας, κατέληξαν στην ακόλουθη Συμφωνία:

ΑΡΘΡΟ 1

Στα πλαίσια των νόμων και κανονισμών της κάθε χώρας, τα Μέρη θα προάγουν και θα αναπτύξουν τη συνεργασία στους τομείς της υγείας, βάσει της ισότητας, της αμοιβαιότητας και του κοινού συμφέροντος.

Η συνεργασία μεταξύ των Μερών θα αναφέρεται ενδεικτικά στους ακόλουθους τομείς:

- Έλεγχος και πρόληψη λοιμωδών νόσων
- Πρόληψη της υπέρτασης και καρδιο-αγγειακών ασθε-

νείων

- Πρόληψη επαγγελματικών νόσων
- Πρόληψη και θεραπεία μεταδοτικών και μη μεταδοτικών νόσων
- Πρόληψη και θεραπεία του καρκίνου
- Φροντίδα υγείας για τη μητέρα και το παιδί
- Φάρμακα και ναρκωτικά
- Διατροφή
- Βελονισμός.

ΑΡΘΡΟ 2

Η συνεργασία μεταξύ των Μερών θα λάβει τις ακόλουθες μορφές:

- Ανταλλαγή νομοθεσίας, πληροφοριών, εμπειριών και αλληλο-ενημέρωση για τα επιτεύγματα σε τομείς αμοιβαίου ενδιαφέροντος, όπως της υγείας γενικότερα και διοίκησης της υγείας ειδικότερα.

- Ανταλλαγή βραχυχρόνιων επισκέψεων ειδικών/ εμπειρογνομόνων για τη μελέτη θεμάτων που προτείνονται από το αποστέλλον Μέρος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1, με σκοπό την καλύτερη αμοιβαία γνώση των υπηρεσιών υγείας στις δύο χώρες.

- Συμμετοχή σε οργανωμένα από κοινού σεμινάρια, συμπτώσια και ομάδες εργασίας.

ΑΡΘΡΟ 3

Ο αριθμός των εμπειρογνομόνων και η διάρκεια της παραμονής τους στο Μέρος υποδοχής θα καθορίζονται από κοινού.

Τα δύο Μέρη θα ενημερώνουν το ένα το άλλο για το όνομα και τίτλο των ειδικών, τα προτεινόμενα για μελέτη θέματα, τα απαιτούμενα για την επίσκεψη και την ικανότητα ομιλίας της γλώσσας εργασίας δύο (2) μήνες πριν την από κοινού συμφωνημένη ημερομηνία.

Το πρόγραμμα της επίσκεψης και όλες οι απαραίτητες για την επίσκεψη των ειδικών πληροφορίες θα ανακοινώνονται έγκαιρα στο αποστέλλον Μέρος από το Μέρος υποδοχής.

ΑΡΘΡΟ 4

Για τις βραχυχρόνιες επισκέψεις των ειδικών, το αποστέλλον Μέρος θα καλύψει τα έξοδα ταξιδιού των ειδικών του από την πρωτεύουσά του στην πρωτεύουσα του Μέρους υποδοχής και αντίστροφα, ενώ το Μέρος υποδοχής θα αναλάβει τα έξοδα διατροφής, διαμονής και μετακινήσεων μέσα στη χώρα.

Το Μέρος υποδοχής θα παρέχει δωρεάν την απαραίτητη ιατρική περίθαλψη σε περίπτωση ξαφνικής ασθένειας ή ατυχήματος που θα προκύψει στους ειδικούς του άλλου Μέρους κατά την προσωρινή παραμονή τους.

ΑΡΘΡΟ 5

Η Συμφωνία αυτή θα τεθεί σε ισχύ την ημερομηνία κατά την οποία τα δύο Μέρη θα γνωστοποιήσουν το ένα στο άλλο, δια της διπλωματικής οδού, την ολοκλήρωση των νομικών λεπτομερειών που απαιτούνται από κάθε χώρα προκειμένου αυτή να τεθεί σε ισχύ.

Η Συμφωνία θα παραμένει σε ισχύ για μία περίοδο πέντε (5) ετών και θα ανανεωθεί αυτόματα για διαδοχικές περιόδους πέντε (5) ετών, εκτός αν κάποιο από τα Μέρη προβεί σε καταγγελία με έγγραφη γνωστοποίηση έξι (6) μήνες πριν την εκπνοή κάθε περιόδου της στο άλλο Μέρος.

Σε περίπτωση καταγγελίας της Συμφωνίας κατά τις προβλέψεις του παρόντος άρθρου, κάθε πρόγραμμα ανταλλαγής ή συνεργασίας που έχει αναληφθεί και δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί θα παραμείνει σε ισχύ έως την ολοκλήρωσή του.

Υπεγράφη στις 24.8.2001 στο Πεκίνο, σε δύο εξίσου αυθεντικά αντίγραφα, στην ελληνική, κινεζική και αγγλική γλώσσα.

Σε περίπτωση διαφωνίας το αγγλικό κείμενο υπερισχύει.

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής
Δημοκρατίας

(υπογραφή)

Για την Κυβέρνηση
της Λαϊκής Δημοκρατίας
της Κίνας

(υπογραφή)

‘Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 5 αυτής.”

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών, ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρεσχέθη η ζητή-θεις εξουσιοδότηση.

Επανερχόμαστε στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουρ-γείου Οικονομικών.

Θέλω, όμως, πρώτα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνε-δρίασή μας παρακολουθούν από τα βόρεια θεωρεία της Βου-λής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ»: «180 χρόνια από την Ελληνι-κή Επανάσταση», σαράντα πέντε μέλη του Κέντρου Ανοικτής Περιθαλψής Ηλικιωμένων Περιστερίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών, όπως προανέ-φερα θα συζητηθεί ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του.

Αυτό το νομοσχέδιο συζητήθηκε και ψηφίστηκε στη αρμόδια Διαρκή Επιτροπή σε εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 70 παράγραφος 2 του Συντάγματος και θα συζητηθεί απόψε σε οργανωμένη συζήτηση με τη διαδικασία του άρθρου 107 του Κανονισμού της Βουλής.

Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, που εφαρμόζεται αναλόγως, η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε η συνεδρίαση να έχει διάρκεια τριών ωρών και κατένειμε το χρόνο στις κοινοβουλευ-τικές ομάδες ανάλογα με τη δύναμή τους, καθώς και στους ανε-ξάρτητους Βουλευτές.

Έχουν κατατεθεί στο Προεδρείο οι κατάλογοι των ομιλητών από τα κόμματα με καθορισμό της σειράς των ομιλητών και τη διάρκεια της ομιλίας του καθενός. Δευτερολογίες δεν προβλέ-πονται και η εγγραφή των ανεξαρτητών Βουλευτών στον κατά-λογο των ομιλητών γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 96 του Κανο-νισμού της Βουλής, δηλαδή μέχρι το τέλος της ομιλίας των δύο πρώτων αγορητών. Επίσης θα διατεθεί χρόνος ομιλίας δεκαπέν-τε λεπτών στον καθένα από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπρο-σώπους και είκοσι λεπτά στον αρμόδιο Υπουργό. Ο χρόνος ομι-λίας που δικαιούνται οι εισηγητές και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι μπορεί να κατανεμηθεί σε πρωτολογία και δευτε-ρολογία.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Μαγκούφης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, όπως ήδη ανέφερε ο Πρόεδρος της Βουλής, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου εισήχθη στην Επιτροπή Οικονομι-κών Υποθέσεων, συζητήθηκε εκεί και τόσο εγώ, ως εισηγητής της Πλειοψηφίας, όσο και ο εισηγητής της Μειοψηφίας κ. Λέγκας εισηγήθηκαν την επί της αρχής ψήφιση του νομοσχε-δίου αυτού, ενώ ο αγορητής του Κ.Κ.Ε. κ. Κοσιώνης και ο ειδι-κός αγορητής του Συνασπισμού και της Αριστεράς και της Προ-όδου κ. Λαφαζάνης διετύπωσαν σχετικές επιφυλάξεις. Στη συνέχεια η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων συζήτη-σε το σχέδιο νόμου επί των άρθρων και κατατέθηκαν διάφορες προτάσεις.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμενοι στη συζήτηση του σχεδίου νόμου «Εφαρμογή της σύμβασης για την απαγόρευση ανάπτυξης, παραγωγής, αποθήκευσης και χρήσης χημικών όπλων και για την καταστροφή τους» επιθυμώ κατ' αρχήν να τονίσω ότι με αίσθημα ευθύνης έναντι της ανθρω-πότητας και των ανθρωπιστικών δικαίων, η Κυβέρνηση εισάγει στη Βουλή των Ελλήνων το ως άνω σχέδιο νόμου, προκειμένου με την ψήφισή του να ολοκληρωθεί το νομικό πλαίσιο ως εκτε-λεστικός νόμος, που αφορά την εφαρμογή στην πράξη της υπο-γραφείσης στο Παρίσι στις 13/1/1993 και κυρωθείσης από τη Βουλή των Ελλήνων με το ν. 2254/1994 διεθνούς σύμβασης.

Όλοι μας γνωρίζουμε τη φρίκη που γνώρισε η ανθρωπότητα από την εκτεταμένη χρήση χημικών όπλων σε διάφορες περιο-χές του πλανήτη. Ο περιορισμός στη χρήση αυτών αποτελεί αναγκαιότητα, που επισημάνθηκε πολλές φορές στο παρελθόν από διεθνείς οργανισμούς και εκφράστηκε ως βούληση πολλών

κρατών.

Χάρη της ιστορίας επιθυμώ να αναφέρω το πρωτόκολλο της Συμφωνίας της Γενεύης του 1925, στο οποίο απαγορευόταν η χρήση των χημικών όπλων.

Επίσης το 1969 βάσει της έκθεσης του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών με τίτλο «Χημικά και βιολογικά όπλα», ο ΟΗΕ προχώρησε στην απαγόρευση τόσο των χημικών όσο και των βιολογικών όπλων.

Παρά ταύτα τόσο η Σοβιετική Ένωση όσο και οι ΗΠΑ συνέχι-σαν την έρευνα και την παραγωγή τους, παρ' ότι και οι δύο το 1972 είχαν επικυρώσει τη Συνθήκη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Παρά την απαγόρευσή τους μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, κατά τον οποίο ένα εκατομμύριο άνθρωποι προσεβλήθησαν από τα χημικά όπλα και ενενήντα χιλιάδες περίπου πέθαναν, τα όπλα αυτά δυστυχώς χρησιμοποιήθηκαν από τους Ιταλούς στην Αιθιοπία το 1935 και 1936, από τους Ιάπωνες στην Κίνα το 1937 έως το 1945, από τους Γερμανούς στα στρατόπεδα συγκε-ντρώσεως στην περίοδο του 1940-1945, από τους Αμερικανούς στο Βιετνάμ, από την Αίγυπτο στην Υεμένη, από το Ιράκ κατά του Ιράν και κατά των Κούρδων υπηκόων του κατά την περίοδο 1977-1978.

Μετά από τη διεθνή κατακραυγή για την παραγωγή και χρήση χημικών όπλων, τα κράτη-μέλη των Ηνωμένων Εθνών, μεταξύ των οποίων και η Ελλάς, διαπνεόμενα από την απόφαση να συμβάλουν αποτελεσματικά προς την κατεύθυνση ενός γενι-κού και πλήρους αποπλισμού υπό αυστηρό και αποτελεσματικό έλεγχο, συμπεριλαμβανομένης και της απαγόρευσης και κατα-στροφής των παντός τύπου χημικών όπλων μαζικής καταστρο-φής, προσεχώρησαν στην υπογραφή διεθνούς νομικά δεσμευ-τικής συμβάσεως, η οποία προβλέπει και εθνική διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Η σύμβαση βεβαιώνει τους προαναφερομένους σκοπούς και κυρίως τη χρήση, παραγωγή και διακίνηση χημικών όπλων, χωρίς όμως να παρεμποδίζεται η ελεύθερη διακίνηση χημικών προϊόντων, καθώς και η συνεργασία μεταξύ χωρών και η ανταλ-λαγή σε διεθνές επίπεδο, επιστημονικών και τεχνολογικών στοι-χείων στον τομέα των χημικών δραστηριοτήτων για χρήσεις που συνδέονται με την ευημερία και πρόοδο της ανθρωπότητας.

Σύμφωνα με τις αρχές και τις επιταγές της με το ν. 2254/94 κυρωθείσης σύμβασης, η Κυβέρνηση προχώρησε στη δημιουρ-γία του παρόντος σχεδίου νόμου ως εκτελεστικό νόμο της σύμ-βασης, στα επιμέρους άρθρα, του οποίου ρυθμίζονται τα παρα-κάτω.

Στο άρθρο 1 δίνονται οι ορισμοί και οι περιγραφές των όρων που χρησιμοποιούνται στα επόμενα άρθρα του σχεδίου νόμου, όπως οργανισμός, επιθεωρητές, συνοδευτικό προσωπικό εντός της χώρας, χημικά όπλα, δηλητηριώδη ή τοξικά χημικά προϊό-ντα, προβαθμίδα, συστατικό-κλειδα, μέσα καταστολής στάσης, εγκαταστάσεις κλπ.

Στο άρθρο 2 περιγράφεται η ίδρυση εθνικής αρχής χημικών όπλων, η απαγόρευση χημικών όπλων, οι φορείς που συμμετέ-χουν, οι υποχρεώσεις και οι αρμοδιότητες της εθνικής αυτής αρχής.

Στο άρθρο 3 ορίζονται και περιγράφονται οι ποινές, που επι-βάλλονται σε περιπτώσεις άρνησης χορήγησης σχετικών πλη-ροφοριών, εγγράφων και γνωστοποίησης παραβάσεων του παρόντος νόμου κατά το παρελθόν, δηλαδή πριν την έναρξη της ισχύος του νόμου.

Στο άρθρο 4 ορίζονται οι περιορισμοί και οι απαγορεύσεις στη χρήση, παραγωγή και διακίνηση των χημικών προϊόντων.

Στο άρθρο 5 ορίζονται οι απαγορεύσεις σχετικά με τη λει-τούργια εγκαταστάσεων παραγωγής χημικών όπλων και με τις δραστηριότητες αυτές.

Στο άρθρο 6 καθορίζονται οι απαιτούμενες διαδικασίες, δηλαδή η σχετική άδεια από το Γενικό Χημείο του Κράτους για την παραγωγή χημικών προϊόντων, που είναι δυνατόν να χρησι-μοποιηθούν ως χημικά όπλα.

Στο άρθρο 7 περιγράφεται το πλαίσιο δραστηριοτήτων που πρέπει να ακολουθείται κατά τη διαδικασία καταστροφής των

χημικών όπλων.

Το άρθρο 8 αναφέρεται στις υποχρεώσεις των ενδιαφερομένων και εμπλεκόμενων μερών για δηλώσεις σχετικά με την παραγωγή, επεξεργασία κατανάλωση και διαχείριση χημικών προϊόντων.

Το άρθρο 9 αναφέρεται στη διαδικασία των επιθεωρήσεων. Ορίζονται οι συνθήκες, οι αρμοδιότητες και οι υποχρεώσεις των δύο μερών κατά τη διεξαγωγή των επιθεωρήσεων για την επαλήθευση της σύμβασης.

Το άρθρο 10 καταγράφει τα πιθανά αδικήματα σχετικά με την παρεμπόδιση του έργου της επιθεώρησης και ορίζονται οι αντίστοιχες ποινές.

Το άρθρο 11 περιγράφει την εμπιστευτικότητα που απαιτείται κατά τον χειρισμό πληροφοριών, που αποκτώνται κατά την εφαρμογή του νόμου ή της σύμβασης και ορίζονται οι αντίστοιχες ποινές σε περιπτώσεις παράβασης του εν λόγω άρθρου.

Με το άρθρο 12 καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο των δηλώσεων που υποβάλλονται από τους υπόχρεους και προβλέπεται η τήρηση εθνικού μητρώου χημικών προϊόντων και επιχειρήσεων.

Το άρθρο 13 προσδιορίζει το παράρτημα με τους πίνακες χημικών προϊόντων, που μπορεί να χρησιμοποιηθούν ως χημικά προϊόντα ή και για ειρηνικούς σκοπούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την ψήφιση του παρόντος νόμου η Ελλάδα αποδεικνύει το έμπρακτο ενδιαφέρον της για την απαγόρευση των χημικών όπλων και την καταστροφή των υπάρχοντων ανά τον πλανήτη. Αποδεικνύει την ευαισθησία της έναντι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και συντάσσεται με το Διεθνές Δίκαιο, που απαγορεύει τα χημικά και βιολογικά όπλα. Το επόμενο βήμα και χρέος για την Ελλάδα, αλλά και τη διεθνή κοινότητα αποτελεί η σύναψη διεθνούς σύμβασης απαγόρευσης παραγωγής χρήσης και καταστροφής των βιολογικών όπλων, όπλων που μετά το πρόσφατο τρομακτικό κτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου του 2001 και τα κρούσματα άνθρακα στις ΗΠΑ, ήρθαν ξανά στο προσκήνιο. Τις θέσεις της σχετικά με τα χημικά, βιολογικά, πυρηνικά και ραδιενεργά όπλα είχε εκφράσει με σχετική επιστολή προς όλους τους Βουλευτές των κομμάτων, τον Πρωθυπουργό της χώρας, τον Πρόεδρο της Βουλής και όλους τους Αρχηγούς των κομμάτων η Πανελλήνια Ιατρική Εταιρεία για την προστασία του περιβάλλοντος και κατά της πυρηνικής και βιοχημικής απειλής, η οποία εκφράζει παράλληλα τη βαθιά της ικανοποίηση για την εισαγωγή προς ψήφιση στη Βουλή του υπόψη νόμου, του νόμου δηλαδή τον οποίο κουβεντιάσαμε σήμερα.

Εκτιμώντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν την πρωτοβουλία της ως άνω εταιρείας, επιτρέψτε μου προτείνοντας την ψήφιση του σχεδίου νόμου να κλείσω την εισήγησή μου με ένα απόσπασμα, το οποίο υπάρχει σ' αυτήν την επιστολή της πανελληνίας ιατρικής εταιρείας, που αναφέρει τα εξής: «Θέλουμε να πιστεύουμε ότι η ελληνική Βουλή θα υπερψηφίσει ομόφωνα την πλήρη κατάργηση αυτών των όπλων που παραβιάζουν κατάφωρα το ανθρωπιστικό δίκαιο και ότι θα προχωρήσει άμεσα και στην απαγόρευση και των βιολογικών όπλων και των πυρηνικών και ραδιενεργών όπλων αλλά και των ναρκών από τις οποίες στη χώρα μας εξακολουθούν να σφαγιάζονται τακτικά ανύποπτοι λαθρομετανάστες». Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι για τη συζήτηση του νομοσχεδίου αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών: «Εφαρμογή της Σύμβασης για την απαγόρευση ανάπτυξης παραγωγής, αποθήκευσης και χρήσης χημικών όπλων και την καταστροφή τους», ορίζεται από τη Νέα Δημοκρατία ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής της Α' Αθηνών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης.

Επίσης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής Αχαΐας και Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Κοσιώνης.

Από το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου ορίζεται για τη συζήτηση του νομοσχεδίου ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Λέγκας έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο αναφέρεται στην απαγόρευση ανάπτυξης, παραγωγής, αποθήκευσης και χρήσης χημικών όπλων, η ελληνική έννομη τάξη προσαρμόζεται στη σχετική σύμβαση που υπογράφηκε από κράτη-μέλη του ΟΗΕ το 1993 και η οποία κυρώθηκε από την ελληνική Βουλή με το νόμο 2254/74.

Σκοπός της Σύμβασης και κατ' επέκταση του συζητούμενου νομοσχεδίου είναι, τα συμβαλλόμενα κράτη να ενεργούν προς την κατεύθυνση ενός γενικού και πλήρους αφοπλισμού υπό ένα αυστηρό και αποτελεσματικό διεθνή έλεγχο, συμπεριλαμβανομένης και της απαγόρευσης και εξάλειψης των όπλων μαζικής καταστροφής.

Για την ιστορία να αναφέρουμε ότι η χρησιμοποίηση των χημικών όπλων και του χημικού και βιολογικού πολέμου, έχει βαθιές ιστορικές ρίζες. Από το φλογόβολο του Απολλόδωρου, αλλά και από τον Πελοποννησιακό Πόλεμο, όπου οι Σπαρτιάτες χρησιμοποίησαν το θειάφι και το κατράμι, από τη μεσαιωνική εποχή με τα πηγάδια γεμάτα από πτώματα με πανούκλα, ως την επιδημία του άνθρακα του 1943 στο Ιράν και τις επιθέσεις με χημικά τοξικά αέρια στο Τόκιο το 1995, είναι γεγονός ότι η ιστορία έχει στιγματιστεί από τέτοιου είδους επιθέσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι υπό το πρίσμα του χτυπήματος της 11ης Σεπτεμβρίου, η φιλολογία για την πιθανότητα ύπαρξης ενός κτυπήματος με χημικά ή βιολογικά όπλα, κορυφώθηκε εγγίζοντας τα όρια της υστερίας. Τα ερωτήματα που αντιμετωπίζει η διεθνής κοινότητα μπροστά σ' αυτή την υστερία, είναι κρίσιμα. Υπάρχει πράγματι κίνδυνος για μια επίθεση με χημικά ή βιολογικά όπλα ή απλά θα πρέπει να τονωθεί το ελλειμματικό αίσθημα ασφάλειας των πολιτών, το οποίο επλήγη στις 11 Σεπτεμβρίου;

Είναι εύκολη η ανίχνευση και ο έλεγχος της παραγωγής των χημικών και βιολογικών όπλων ή απλά οι έλεγχοι γίνονται για να τονωθεί το αίσθημα της συνταγματικής προστασίας των πολιτών;

Η κατάθεση των παρακάτω στοιχείων, ίσως δίνουν τις απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα. Οι ΗΠΑ, στρέφουν την προσοχή τους τώρα στη θωράκιση της χώρας, δαπανώντας 1 δισεκατομμύριο δολάρια το χρόνο για το ενδεχόμενο βιολογικών ή χημικών επιθέσεων. Είναι χαρακτηριστικό ότι διακόσιες είκοσι χιλιάδες άτομα θα ασχοληθούν μ' αυτό το θέμα σε έντεκα νεοσυσταθείσες υπηρεσίες. Ακόμη το 42% των Αμερικανών πιστεύουν ότι η επόμενη επίθεση που θα εκδηλωθεί, θα πραγματοποιηθεί με βιολογικά και χημικά όπλα. Η εικόνα να κυκλοφορούν στο δρόμο άνθρωποι με μάσκες, δεν είναι πλέον κινηματογραφική ούτε ενδυμασία στρατοπέδου. Τα φαινόμενα ψυχικού κάματος, καταθλιπτικού πανικού και παραισθήσεων, έχουν αυξηθεί σημαντικά.

Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ έντεκα χώρες διαθέτουν χημικά και βιολογικά όπλα, ενώ πέντε άλλες διαθέτουν τοξικές ουσίες μαζικής καταστροφής. Εκτός από τη Ρωσία και τις ΗΠΑ, καμία χώρα δεν αναγνωρίζει ότι διαθέτει τέτοια όπλα.

Σ' ένα μετρίως εξοπλισμένο εργαστήριο, χωρίς ακριβό εξοπλισμό, μπορούν να απομονωθούν και να παραχθούν επικίνδυνες βιολογικές ή χημικές ουσίες. Τα παγκόσμια αποθέματα του αερίου «σαρίν», που έχει παραχθεί στη δεκαετία 1940-1950, υπολογίζονται ότι ξεπερνούν τις διακόσιες χιλιάδες τόνους, ενώ τριάντα χιλιάδες τόνοι εντοπίζονται στις ΗΠΑ.

Από την άλλη πλευρά, την πιο αισιόδοξη, θα μπορούσαμε να λάβουμε υπόψη ότι οι τρομοκρατικές ομάδες είναι αδύνατον, αν δεν έχουν την ανοχή ενός κράτους, να προχωρήσουν στη μαζική παραγωγή και μεταφορά, ότι ο διευθυντής του βιολογικού προγράμματος των ΗΠΑ δηλώνει ότι χρειάζονται μόνο τοξικών ουσιών, για να σκοτωθούν λίγες δεκάδες άνθρωποι ότι το επιστημονικό σενάριο λέει ότι σε μια επίθεση εναντίον μισού εκατομμυρίου ανθρώπων, ευρισκομένων σε δύο χιλιάδες διακόσια στρέμματα, τα θύματα δεν θα ξεπερνούν τα δέκα, ότι τα θύματα τελικά θα είναι λιγότερα από οποιαδήποτε άλλη μαζική καταστροφή ή τρομοκρατική επίθεση, ότι ο βιολογικός πόλεμος, που είναι σαφώς πιο αποτελεσματικός από τον χημικό, έχει

το μειονέκτημα να επιστρέφουν οι συνέπειές του σ' αυτόν που το χρησιμοποιεί, στα παιδιά του, στη γενιά του, ότι σε δώδεκα επιθέσεις στο Τόκιο με βιολογικά και χημικά όπλα, με άνθρακα, με βακίλους πανώλης και χολέρας τα θύματα ήταν δύο χιλιάδες, ενώ μόνο έξι πέθαναν ότι η διασπορά τους απαιτεί πυκνοκατοικημένες περιοχές και ειδικές κλιματολογικές συνθήκες.

Όσο κι αν συγκρίνουμε τις δύο πλευρές όσο κι αν χρησιμοποιήσουμε την επιστημονική γνώση σε συνδυασμό με το συγκλονιστικό κυνισμό μέτρησης των πιθανών ανθρώπινων θυμάτων όσο κι αν εντείνουμε τους εθνικούς και διακρατικούς ελέγχους, ένα είναι βέβαιο ότι δεν πρόκειται ποτέ να απαλείψουμε τη φοβία των πολιτών από ένα ενδεχόμενο χημικό ή βιολογικό πόλεμο. Άλλωστε μαζί με την κοινωνία μας που μεταλλάσσεται ήταν σίγουρο ότι θα μεταλλάσσονταν και η τρομοκρατία. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πέρα από τις κλασικές μορφές βίας ήρθε να προστεθεί και ο ηλεκτρονικός πόλεμος από τον οποίο ίσως κινδυνεύουμε και περισσότερο.

Είναι γεγονός ότι πλέον οι τρομοκράτες θα λειτουργούν παγκοσμιοποιημένα και ίσως η περιγραφή του Τόμας Φρίντμαν στο βιβλίο του «Το Lexus και η ελιά» τα λέει όλα. Λέει ο Τόμας Φρίντμαν: «Στην απέραντη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία έλεγαν ότι όλοι οι δρόμοι οδηγούν στη Ρώμη. Μέσω αυτού του οδικού συστήματος ο Καίσαρας διέυρνε τις κατακτήσεις του. Ήταν σπουδαίοι δρόμοι. Αλλά συμβαίνει κάτι περίεργο μ' αυτούς τους δρόμους. Είναι διπλής κατεύθυνσης. Κι όταν οι Ούνοι και οι Βησιγότθοι αποφάσισαν να επιτεθούν στη Ρώμη, μοιραία τους ίδιους δρόμους χρησιμοποίησαν που έφταξε ο Καίσαρας.»

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να έχουμε αυταπάτες ότι με το παρόν νομοσχέδιο θωρακίζεται η ασφάλεια της χώρας μας από το ενδεχόμενο μιας χημικής ή βιολογικής επίθεσης. Το μόνο που κάνουμε –κι ας είμαστε ειλικρινείς– είναι να προσθέτουμε κάποιες ποινές στους παραβάτες της Σύμβασης. Το μόνο που κάνουμε είναι να εκπληρώνουμε τη συμβατική μας υποχρέωση που απορρέει από το άρθρο 7 της Σύμβασης σύμφωνα με το οποίο κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα εφαρμόζει και θα δημοσιεύει νόμους Ποινικού Δικαίου.

Το λέω αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί δεν χρειάζομασταν κανένα νομοσχέδιο, για να μας επαναλάβει τους ορισμούς -που άλλωστε η Σύμβαση τούς ανέφερε και με πιο αναλυτικό τρόπο- ούτε επίσης χρειάζομασταν κάποιο άλλο νομοσχέδιο, για να προβλέψει τη σύσταση εθνικής αρχής, η οποία άλλωστε με διυπουργική απόφαση υφίσταται από το 1994. Το μόνο στην ουσία που κάνουμε μ' αυτό το νομοσχέδιο -πέρα των ποινών- είναι να δημιουργούμε από τα αρχιγράμματα της εθνικής αρχής τον τίτλο ΕΘΑΧΟ και βεβαίως να προσθέτουμε στην εθνική αρχή τρία μέλη: έναν εκπρόσωπο της ΕΥΠ, έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Δικαιοσύνης και έναν εκπρόσωπο του Γενικού Χημείου του Κράτους.

Εμείς επιμένουμε, κύριε Υπουργέ, στην παρατήρησή μας. Ορθώς τοποθετήσατε εκπρόσωπο του Γενικού Χημείου του Κράτους. Όμως, δεν κατανοώ γιατί είναι πιο χρήσιμος ο εκπρόσωπος του Υπουργείου Δικαιοσύνης από τον εκπρόσωπο του Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ. Και σε κάθε περίπτωση, ασχέτως από τη χρησιμότητα των παραπάνω Υπουργείων, θα ήταν τουλάχιστον παράλογο το καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο, το οποίο λογοδοτεί για τις περιβαλλοντικές επιδόσεις της χώρας να μη συμμετέχει σ' αυτήν την εθνική επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία θα ψηφίσει το παρόν νομοσχέδιο έχοντας επίγνωση ότι αυτό δεν θα απαλείψει τη φοβία των πολιτών, αλλά τουλάχιστον έστω και σε μικρό βαθμό θα τη λιγοστέψει. Έχοντας επίγνωση ότι από τον Απρίλιο του 1972 υπάρχει η Σύμβαση για την προστασία του πλανήτη μας από τα βακτηριολογικά και βιολογικά όπλα. Ωστόσο πολύ λίγα πράγματα έχουν γίνει σε εθνικό επίπεδο, όταν μάλιστα οι συνέπειες του βιολογικού πολέμου είναι σαφώς μεγαλύτερες από αυτές ενός αντίστοιχου χημικού. Όταν βεβαίως χρειαστήκαμε εννιά χρόνια, για να θωρακίσουμε τη σύμβαση με τις απαραίτητες ποινές. Όταν εννιά χρόνια η εθνική αρχή στην ουσία δεν λειτουργούσε.

Θα κλείσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μ' αυτό που είπε ο

αμερικανός πρόεδρος της νομοθετικής επιτροπής της Γερουσίας. Είπε χαρακτηριστικά μετά το κύτπημα της 11ης Σεπτεμβρίου ο μεγαλύτερος κίνδυνος είναι ότι οι τρομοκράτες ανατρέπουν τη συνταγματική προστασία, που χρειάστηκε διακόσια χρόνια δημοκρατικής προσπάθειας, για να δημιουργήσουν. «Γίναμε αστυνομικό κράτος τώρα» ομολόγησε.

Παραφράζοντας ή μεταφέροντας τα ανωτέρω στην ελληνική πραγματικότητα, είμαι σίγουρος ότι όλοι θα ευχόμασταν οι τρομοκράτες να μην μπορέσουν ποτέ να ανατρέψουν τη συνταγματική προστασία, που έχει ιστορία εκατοντάδων χρόνων και ότι όλοι μας θα ευχόμαστε να μη χρειαστεί γι' αυτό το λόγο να γίνουμε αστυνομικό κράτος. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα βόρεια θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αΐθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα 180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση, σαράντα μία κυρίες μέλη από την Ένωση Ελληνίδων Παλαιού Φαλήρου αρμόδια για την οικογένεια και τη νεότητα.

Η Βουλή τις καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Παναγιώτης Κοσιώνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να κάνω μία διόρθωση σε αυτό που είπα εισηγητικά ο κ. Μαγκούφης. Μάλλον παράλειψη είναι. Δεν είναι τίποτα το ιδιαίτερο. Στην επιτροπή είχα πει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Συγγνώμη, κύριε Κοσιώνη. Δικαιούστε είκοσι τρία λεπτά. Θα τα εξαντλήσετε τώρα ή θέλετε να αφήσετε χρόνο και για δευτερολογία;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Πόσα λεπτά δικαιούμαι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Δικαιούστε είκοσι τρία λεπτά. Είναι οργανωμένη συζήτηση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Δεν χρειάζομαι περισσότερο από πέντε- έξι λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ωραία. Θα έχετε δικαίωμα και να δευτερολογήσετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Πέντε- έξι λεπτά θα μιλήσω.

Είπαμε στην επιτροπή ότι εμείς θα ψηφίσουμε το νομοσχέδιο. Κρατάμε κάποιες επιφυλάξεις για ορισμένα επιμέρους θέματα, τα οποία θα ήθελα να διατυπώσω.

Είναι γνωστό, κύριε Πρόεδρε, ότι το θέμα της απαγόρευσης παραγωγής και χρήσης χημικών, αλλά και ατομικών, όπλων, είναι υπόθεση παμπάλαια. Είναι θέληση όλων των λαών και πολλών κυβερνήσεων.

Ανέφεραν προηγουμένως οι συνάδελφοι –εγώ δεν θέλω να το επαναλάβω αυτό– ότι παρά τις διάφορες συμβάσεις, οι οποίες έχουν γίνει, παρά τις διάφορες συμφωνίες και σε επίπεδο ΟΗΕ, δεν έχει γίνει τίποτα συγκεκριμένο μέχρι τώρα. Και έχουν χρησιμοποιηθεί όχι μόνο σε περίπτωση παγκοσμίων πολέμων, αλλά και σε περιόδους ειρηνικές, τότε που κάποιοι πίστευαν ότι διακυβευόταν το γενικότερο σύστημα. Και ξέρουμε ότι αυτό έχει γίνει πάρα πολλές φορές σε τοπικούς πολέμους. Μάλιστα μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο κατ' εξοχήν έχει γίνει από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Και βιολογικός πόλεμος και χημικά όπλα και ουράνιο στη Γιουγκοσλαβία. Τα ξέρουμε πάρα πολύ καλά αυτά τα πράγματα.

Θέλουμε τώρα να φτιάξουμε ένα νόμο για να κατοχυρώσουμε αυτήν τη Σύμβαση. Και το ερώτημα που μπαίνει –είναι ο πρώτος δικός μας ενδοιασμός– είναι πόσο αισιόδοξο μπορούμε να είμαστε ότι θα γίνει κάτι τέτοιο.

Κύριε Πρόεδρε, εγώ θα ήθελα να το διατυπώσω αυτό και με την έννοια να το σκεφτείτε και εσείς. Δεν ξέρω πώς θα μπορούσε να διατυπωθεί η θέληση της Βουλής, ότι μέχρι τώρα, παρά τις διάφορες συμβάσεις, που έχουν γίνει, παρά τις διάφορες

συμφωνίες, που έχουν γίνει, δεν έχει τηρηθεί από κάποιους συγκεκριμένους λόγους. Καταλαβαίνω ότι η Κυβέρνηση και η πλειοψηφία ίσως της Βουλής δεν θα θέλει να ονοματίσει τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Να φαίνεται, όμως, ότι γνωρίζουμε πως χρειάζεται τεράστια προσπάθεια για να γίνουν. Και έχουμε τις αμφισβητήσεις ότι δεν θα πετύχει ποτέ. Κάπως να χρειαζόταν μία διατύπωση. Πιθανόν να μην χρειαστεί να μπει μέσα στο νόμο, νομοτεχνικά. Δεν ξέρω. Σκεφτείτε το και εσείς γιατί αν δεν το διατυπώσουμε αυτό, είναι σαν να υπογράφουμε εν ψυχρώ μία σύμβαση πάλι, λέμε ότι είναι σωστή η σύμβαση και κρατάμε όλοι τις επιφυλάξεις μας ότι δεν θα γίνει τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Συγγνώμη, κύριε Κοσιώνη. Ψηφίζουμε νόμο, για την εφαρμογή μιας Σύμβασης η οποία έχει κυρωθεί με νόμο. Για την υποστήριξη της εφαρμογής αυτού του νόμου. Αυτό είναι που ψηφίζουμε τώρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ακριβώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Η Σύμβαση έχει κυρωθεί με νόμο. Ισχύει...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Άλλο λέω, κύριε Πρόεδρε. Δεν μπορεί να μην κρατάς κάποια επιφύλαξη και να λες για παράδειγμα: «Εμείς θέλουμε να εφαρμόσουμε, αλλά η εμπειρία δεκαετιών ολόκληρων έχει δείξει ότι δεν έχει εφαρμοστεί διότι υπάρχουν συγκεκριμένοι πολιτικοί λόγοι.» Ας μην πούμε Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Έτσι που και ο λαός που θα το διαβάσει να καταλαβαίνει. Αυτό που είπε ο συνάδελφος πιο μπροστά από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Εντάξει, θα υπάρχει ο φόβος στον κόσμο. Πώς θα τον πείσουμε εμείς; Αγωνιζόμαστε για να γίνει κάτι πιο συγκεκριμένο, με δέσμευση και να πούμε και συγκεκριμένα για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής;

Διότι, αν δεν κάνουμε αυτήν τη διατύπωση, έχω την αίσθηση –την πονηρή σκέψη, δεν λέω σωnee και καλά ότι είναι κάτι πολύ συγκεκριμένο– ότι όλο αυτό που κάνουμε είναι για να μείνει τελικά η παράγραφος 11 και η παράγραφος 12, υποπαράγραφος δ' του άρθρου 1. Γιατί στην πραγματικότητα δεν θα εφαρμοστεί τίποτα άλλο εκτός από αυτό. Και το διαβάζω για να ακουστεί αυτό που λέμε.

Άρθρο 1, παράγραφος 11: «Μέσα καταστολής: κάθε χημικό προϊόν, το οποίο δεν έχει καταχωρηθεί σε πίνακα και μπορεί να προξενήσει στους ανθρώπους, μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα, αισθητηριακό ερεθισμό ή σωματική ανικανότητα, που αποκαθίσταται μετά παρέλευση μικρού χρονικού διαστήματος αφότου παύσει η έκθεση σε αυτό.»

Αυτό δεν μπορεί ούτε τα Υπουργεία που υπογράφουν ούτε η Βουλή να το δεχθεί, διότι δεν είναι επιστημονικά τεκμηριωμένο, κύριε Πρόεδρε.

Αυτά τα αθώα «δήθεν» εξαρτώνται από την κατάσταση, στην οποία βρίσκεται ο δέκτης. Και το λέω τώρα –αν θέλετε μπορεί να διαγραφεί από τα Πρακτικά, γιατί δεν θέλω τέτοιες κορώνες– ότι στην περίπτωση του Αράξου, κύριε Πρόεδρε, μίλησα με τον Άγιο Πέτρο. Και δεν ήμουν ο μοναδικός. Τι θα πει «μετά από λίγο αποκαθίσταται»; Αυτό είναι το ένα.

Το δεύτερο είναι στην παράγραφο 12, στην υποπαράγραφο δ', όπου έχουμε και τις σοβαρότερες αντιρρήσεις μας και το έχουμε τεκμηριώσει: «Σκοποί διατήρησης της δημόσιας τάξης, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η καταστολή στάσης». Θα μπορούσε ενδεχομένως να πει κανείς –εμείς δεν το δεχόμαστε ούτε αυτό– ότι δεν είναι στάση η ανατροπή του πολιτεύματος; Εν πάση περιπτώσει, ας επιτραπεί.

«Διατήρηση της δημόσιας τάξης, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η στάση». Και δεν άκουσα από τον κύριο Υπουργό, αλλά από συναδέλφους αντιρρήσεις. Αυτό το πράγμα είναι αχαρακτήριστο. Είναι χημικά όπλα. Δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται εναντίον κάποιων ανθρώπων, οι οποίοι τις περισσότερες φορές δεν επιδιώκουν την ανατροπή του πολιτεύματος. Συνδικαλιστικές οργανώσεις με διάφορα που έχουν γίνει για τα πυρηνικά, που μας έλεγαν ότι δεν υπήρχαν πυρηνικά στον Άραξο. Είναι απαράδεκτη η διατύπωση.

Και για να μην καταναλώνω περισσότερο χρόνο λέω, όπως ξεκίνησα, ότι εμείς θα ψηφίσουμε το νομοσχέδιο, αλλά θα

καταψηφίσουμε το άρθρο 1. Και παρακαλούμε την Κυβέρνηση να το σκεφθεί σοβαρά, αν θα αφήσει αυτήν τη διατύπωση. Είναι πολύ επικίνδυνη πολιτικά.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Ο κ. Λαφαζάνης ειδικός αγορητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, έχει το λόγο.

Θα πρωτολογήσετε και θα δευτερολογήσετε ή θα μιλήσετε μια κι έξω για να κανονίσω τον χρόνο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μάλλον δεν θα εξαντλήσω τα είκοσι τρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Είναι δικαίωμά σας.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι όλοι αντιλαμβανόμαστε πως η Συμφωνία, την οποία συζητάμε, για την απαγόρευση των χημικών όπλων και ο εφαρμοστικός νόμος, ο οποίος καλείται να την εφαρμόσει στη χώρα μας, έχουν ιδιαίτερη σημασία, κρίσιμη θα έλεγα στην περίοδο που διανύουμε.

Έχουν γίνει μέχρι τώρα πάρα πολλές απόπειρες προκειμένου να υπογραφούν συνθήκες, οι οποίες μ' έναν αποτελεσματικό τρόπο θα απαγορεύουν τη χρήση χημικών όπλων στους πολέμους. Μία μικρή ιστορική αναφορά νομίζω ότι μπορεί να φανεί χρήσιμη όχι μόνο για την ιστορία, αλλά για να υπογραμμίσει ορισμένα πράγματα για τη Συνθήκη απαγόρευσης των χημικών όπλων που υπεγράφη το 1993 και τον εφαρμοστικό νόμο που καλούμεθα να κυρώσουμε σήμερα. Διότι η προσπάθεια απαγόρευσης των χημικών όπλων έχει μακρά ιστορία, δυστυχώς όμως ανεπιτυχή ιστορία, μια ιστορία αναποτελεσματική όσον αφορά στον στόχο, στην απαγόρευσή τους στη διεξαγωγή πολέμων.

Οι πρώτες απόπειρες που έγιναν για την απαγόρευση των χημικών όπλων ξεκινάνε το 1874 με τη Συνθήκη των Βρυξελλών και το 1899 στη συνέχεια με τη Διακήρυξη της Χάγης. Και στις δυο απαγορεύεται η χρήση βλημάτων με ασφυκτικά και δηλητηριώδη αέρια. Δυστυχώς, όμως, δεν εφαρμόστηκαν οι σχετικές συνθήκες. Τα δηλητηριώδη αέρια στη συνέχεια, ιδιαίτερα στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, χρησιμοποιήθηκαν κατά κόρον με αποτέλεσμα μια φρικτούς θανάτους εκατοντάδων χιλιάδων στρατιωτών, αλλά και αμάχων.

Το 1924 μετά από πολλές περιπέτειες υπεγράφη το Πρωτόκολλο της Γενεύης, με το οποίο καταδικάζονται τα χημικά και βακτηριολογικά όπλα. Δεν απαγορεύεται, όμως, μ' αυτήν τη συνθήκη η έρευνα και η αποθήκευση χημικών όπλων ούτε τα χρησιμοποιούμενα από δυνάμεις καταστολής χημικά όπλα, όπως τα δακρυγόνα, ενώ χώρες όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες χρειάστηκαν πενήντα χρόνια από την υπογραφή της Συνθήκης της Γενεύης το 1924 προκειμένου να επικυρώσουν τη σχετική συνθήκη.

Το 1969 ογδόντα κράτη συνυπογράφουν την απαγόρευση κάθε χημικού όπλου και των δακρυγόνων συμπεριλαμβανομένων. Δυστυχώς, όμως, και αυτή η προσπάθεια ήταν ανεπιτυχής, πολύ περισσότερο που αυτήν την απόφαση του 1969, την οποία έλαβε ο Ο.Η.Ε. δεν την επικύρωσαν χώρες όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Αυστραλία, η Πορτογαλία. Αλλά μεταξύ αυτών που απείχαν ήταν και η Ελλάδα.

Το 1972 υπογράφεται η σύμβαση της Γενεύης για βιολογικά όπλα και τοξίνες. Υπογράφουν για πρώτη φορά τότε και οι δύο υπερδυνάμεις, και η πάλαι ποτέ Σοβιετική Ένωση και οι Ηνωμένες Πολιτείες, όμως, και οι δύο αυτές χώρες στη συνέχεια δεν τήρησαν τις υπογραφές τους.

Το 1985 αποφασίζεται η πλήρης απαγόρευση χημικών και βιολογικών όπλων από τη σχετική συμφωνία που υπέγραψαν Ρήγκαν και Γκορμπατσώφ. Δυστυχώς, όμως, και αυτή η συμφωνία έμεινε στα χαρτιά.

Το 1986 λαμβάνεται απόφαση στον Ο.Η.Ε. για την πλήρη κατάργηση χημικών και βιολογικών όπλων και την απαγόρευση της παραγωγής τους. Στη γενική συνέλευση ψήφισαν υπέρ αυτής της απόφασης εκατόν μία χώρες, έντεκα ψήφισαν κατά, σαράντα τρεις ήταν οι αποχές, μεταξύ αυτών και η Ελλάδα.

Το σκεπτικό της ελληνικής ψήφου τότε έλεγε επί λέξει ότι το

ψήφισμα θα περιορίζε την ελευθερία κινήσεων στις διαπραγματεύσεις για την κατάρτιση της σχετικής συνθήκης. Προφανώς το επιχείρημα αυτό, αν το κρίνουμε και με την παρέλευση τώσων χρόνων, μόνο ηχηρή ανοησία θα μπορεί να χαρακτηριστεί.

Το 1989, για να μην μακρηγορώ, γίνεται άλλη μία προσπάθεια για την απαγόρευση των χημικών όπλων. Ήταν και αυτή ανεπιτυχής, ώπου φτάσαμε στο 1993 να υπογραφεί η σχετική σύμβαση, η σχετική συνθήκη που συζητάμε σήμερα με το σχετικό εφαρμοστικό νόμο.

Παρ' όλο που περίπου εκατόν εξήντα χώρες έχουν κυρώσει αυτήν τη σύμβαση, αυτήν τη συνθήκη, η θλιβερή διαπίστωση είναι ότι, δυστυχώς, η απαγόρευση των χημικών όπλων που προβλέπει αυτή η συνθήκη και πάλι δεν εφαρμόζεται. Δεν εφαρμόζεται ακόμα και από τις χώρες εκείνες που έχουν κυρώσει τη σχετική συνθήκη. Αυτό είναι το θλιβερό.

Δυστυχώς ο Ο.Η.Ε. ο οποίος έπρεπε να παίζει έναν ουσιαστικό ρόλο για την τήρηση της εφαρμογής της Συνθήκης διεθνώς, είναι απολύτως υποβαθμισμένος, δεν έχει μηχανισμούς ελέγχου και κυρίως δεν έχει την πολιτική βούληση να ελέγξει την εφαρμογή της Συνθήκης για την απαγόρευση των χημικών όπλων. Για να μην πω ότι πολλές φορές για συμβάσεις σαν και αυτές, όπως και άλλες, προσπαθεί να ελέγξει την εφαρμογή τους άκρως επιλεκτικά και με ιδιοληψίες συμφέροντα που κυρίως υπαγορεύονται από τη θέληση και τις σκοπιμότητες των Ηνωμένων Πολιτειών. Χαρακτηριστικά θα αναφέρω ότι μεταξύ αυτών των χωρών που έχουν κυρώσει τη σύμβαση, αλλά δεν την τηρούν και δεν την εφαρμόζουν είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, είναι το πιο χαρακτηριστικό, το πιο λαμπρό παράδειγμα.

Αυτήν την περίοδο δυστυχώς οι Ηνωμένες Πολιτείες, παρά την κύρωση της σχετικής συνθήκης όπως σας είπα, αποθηκεύουν, παράγουν και έχουν χρησιμοποιήσει και μετά τη συνθήκη χημικά όπλα και δυστυχώς, απ' ό,τι φαίνεται δεν έχουν παραιτηθεί και του δικαιώματός τους να τα χρησιμοποιήσουν στο μέλλον.

Χημικά όπλα χρησιμοποιήθηκαν προσφάτως στην Κούβα, με μικροβιολογικό πόλεμο, ο οποίος είχε ως συνέπεια τη μόλυνση εκατοντάδων χιλιάδων κατοίκων της Κούβας με διάφορες ασθένειες. Χημικά όπλα χρησιμοποιήθηκαν από τις Ηνωμένες Πολιτείες εναντίον της Νικαράγουα, πράγμα για το οποίο καταδικάστησαν από το διεθνές δικαστήριο του Ο.Η.Ε. και την σχετική απόφαση την έγραψαν βέβαια στα παλαιότερα των υποδημάτων τους.

Χημικά όπλα χρησιμοποιήσαν προσφάτως οι Ηνωμένες Πολιτείες στον πόλεμο του Κόλπου και από αυτά τα χημικά όπλα δεν προσεβλήθησαν μόνο οι αντίπαλοί τους, εκατοντάδες χιλιάδες αθώων στρατιωτών και αθώων πολιτών του Ιράκ, ακόμη και παιδί. Δεν προσεβλήθησαν μόνο οι αντίπαλοι αλλά από ό,τι φαίνεται σε σχετική έρευνα του Κογκρέσου είχαν δεκάδες χιλιάδες θύματα με διάφορες παρενέργειες. Αμερικανοί στρατιώτες, οι οποίοι υποφέρουν από το λεγόμενο σύνδρομο του Κόλπου, απόρροια και χημικών ουσιών και ραδιενεργών ουσιών οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν από τις Ηνωμένες Πολιτείες σε αυτόν τον πρώτο πόλεμο της νέας εποχής και της νέας τάξης εναντίον του Ιράκ. Στη συνέχεια, βέβαια, όχι χημικά όπλα, αλλά στην ουσία ραδιενεργά όπλα, όπλα απεμπλουτισμένου ουρανού χρησιμοποιήσαν οι Ηνωμένες Πολιτείες στον πόλεμο κατά του Κοσόβου, όπλα τα οποία έχουν και αυτά απαγορευτεί στο πλαίσιο του Ο.Η.Ε. να χρησιμοποιούνται, μετατρέποντας ένα συμβατικό βομβαρδισμό, στην ουσία σ' ένα χαμηλής έντασης πυρηνικό βομβαρδισμό, τις συνέπειες του οποίου ακόμη υφίστανται οι κάτοικοι του Κοσόβου, αλλά πολύ φοβάμαι και της ευρύτερης περιοχής των Βαλκανίων και ίσως θα τις υφίσταμεθα για δεκάδες χρόνια ακόμη. Διότι ξέρετε ότι αυτές οι ουσίες του απεμπλουτισμένου ουρανού, οι οποίες χρησιμοποιούνται για να είναι διαπεραστικές σε μέταλλα μεγάλου πλάτους, αυτές οι ουσίες είναι ενεργείς επί εκατομμύρια έτη και δεν είναι εύκολος ο καθαρισμός τους παρ' όλο που ούτε καθαρισμό προσπάθησαν να κάνουν οι Ηνωμένες Πολιτείες στις μολυσμένες περιοχές, ο οποίος είναι και δαπανηρότατος.

Επομένως, μια και άκουσα κάτι για τρομοκρατία προηγουμένως,

αν θέλουμε να μιλάμε για τον πρώτο τρομοκράτη της υφ' όλης της ύλης, αυτός ο τρομοκράτης υπάρχει και είναι το κράτος των Ηνωμένων Πολιτειών και ο αρχιτρομοκράτης είναι ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών είτε Κλίντον λέγεται είτε τώρα ο κ. Μπους. Και αυτό το λέμε με κάθε ευθύνη από το Βήμα της Βουλής, με κάθε ευθύνη των λόγων μας και των ευθυνών μας, όχι μόνο για το παρελθόν και το παρόν, αλλά και το μέλλον της ανθρωπότητας.

Διότι, αγαπητοί, κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια είναι -και η οποία δεν πασαλείβεται με λόγια κατά της τρομοκρατίας, που φυσικά όλοι είμεθα κατά της τρομοκρατίας, δεν μπορεί να καλυφθεί με τέτοια λόγια- ότι η νέα διοίκηση Μπους ακολουθεί ακόμη χειρότερη πορεία ως προς αυτά τα θέματα από τη διοίκηση Κλίντον την οποία διεδέχθη. Και αυτό το λέω διότι έχουμε από τη διοίκηση Μπους απόσυρση απ' όλες τις συμφωνίες, οι οποίες εγγυώνται στην ανθρωπότητα ένα πιο ειρηνικό αλλά και σε περίπτωση πολέμου, έναν πόλεμο, ο οποίος εν πάση περιπτώσει θα μπορεί να γίνεται μέσα σε κάποια πλαίσια, σε κάποιους κανόνες.

Έτσι η διοίκηση Μπους αποσύρθηκε πολύ προσφάτως από την εφαρμογή της συμφωνίας για την απαγόρευση των βιολογικών όπλων. Και απεσύρθη μονομερώς, ενώ είχε υπογράψει αυτήν τη συνθήκη. Θέλει να κρατάει τις Ηνωμένες Πολιτείες εκτός Διεθνούς Δικαίου, εκτός διεθνών συμβάσεων ως το μεγάλο αφεντικό, που μπορεί μονομερώς ως κράτος-αφέντης και διοικητής του πλανήτη, να κινείται αυθαίρετα, επιλεκτικά, όπου αυτοί νομίζουν ότι τα συμφέροντα της αυτοκρατορίας τους απειλούνται.

Στα αμερικανικά εργαστήρια αυτήν την περίοδο συνεχίζονται οι έρευνες και η παραγωγή βιολογικών όπλων. Μάλιστα, ο άνθρωπος ο οποίος έπληξε πολίτες των Ηνωμένων Πολιτειών μετά την 11η Σεπτεμβρίου, λέγεται ότι έχει παραχθεί -και το έχουν γράψει αυτό οι εγκυρότερες αμερικανικές εφημερίδες- σε αμερικανικά σε αμερικανικά εργαστήρια, από τα οποία κιόλας έχει κλαπεί και διασπείρεται, όχι μόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά από ό,τι φαίνεται και σε όλον τον κόσμο.

Επίσης, η διοίκηση Μπους απεσύρθη από τη συμφωνία για την πλήρη απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών.

Ξέρετε ότι είχε περάσει αυτή η συμφωνία αρκετά στάδια. Στην αρχή είχαμε απαγόρευση πυρηνικών δοκιμών στην ατμόσφαιρα, μετά στο θαλάσσιο και υποθαλάσσιο χώρο, είχαμε περάσει στην απαγόρευση πυρηνικών δοκιμών και υπογείως, στη γη, είχαν υπογραφεί οι σχετικές συνθήκες και η διοίκηση Μπους απέσυρε τις Ηνωμένες Πολιτείες μονομερώς και απ' αυτήν τη συνθήκη, πράγμα που μπορεί να εξαπολύσει για την ανθρωπότητα ένα νέο κύκλο, μια νέα κούρσα πυρηνικών δοκιμών στην ατμόσφαιρα, στη θάλασσα και κάτω από τη γη, με όλες τις δραματικές και τραγικές συνέπειες που θα έχει αυτό το γεγονός.

Επίσης, η διοίκηση Μπους ακύρωσε τη συμφωνία για τους αντιβαλλιστικούς πυραύλους και ετοιμάζει την αντιπυραυλική ομπρέλα γύρω από τις Ηνωμένες Πολιτείες που θα δώσει και τη δυνατότητα φυσικά, όπως ονειρεύονται οι Ηνωμένες Πολιτείες, να πλήττουν παντού στόχους ανά τον πλανήτη, με οποιοδήποτε όπλο, ακόμα και πυρηνικό και αυτές να μην έχουν τη δυνατότητα να υποστούν καμία συνέπεια. Όνειρο θερινής νυκτός. Αλλά δεν έχει σημασία. Σημασία έχει αυτό το οποίο πράττει η διοίκηση σήμερα των Ηνωμένων Πολιτειών, γι' αυτό και είναι άκρως επικίνδυνη για την ανθρωπότητα και τον πλανήτη και γι' αυτό είπα προηγουμένως ότι είναι ο πρώτος τρομοκράτης.

Όσον αφορά τη συγκεκριμένη Συνθήκη, τον εφαρμοστικό νόμο τον οποίο συζητάμε, είναι δραματικό και τραγικό κατά τη γνώμη μας, ότι αυτή η Συνθήκη δεν περιλαμβάνει την απαγόρευση χρήσης χημικών όπλων μαζί με τους πολέμους και στο εσωτερικό κάθε χώρας.

Είναι τρομακτικό, είναι συγκλονιστικό αυτό το οποίο γίνεται με αυτήν τη Συνθήκη για άλλες σκοπιμότητες. Δηλαδή, να απαγορεύουμε σε εμπόλεμη κατάσταση τη χρήση χημικών όπλων από μία χώρα στον αντίπαλό της και να επιτρέπουμε να τα χρησιμοποιεί η ίδια αυτή χώρα -ή να μην τα απαγορεύουμε εν πάση περιπτώσει- εναντίον των πολιτών της. Και αυτό γίνεται κατά

κόρον και από τις λεγόμενες δημοκρατικές κυβερνήσεις, οι οποίες χρησιμοποιούν χημικά όπλα εναντίον απλών πολιτών που διαδηλώνουν για τα αιτήματά τους. Ήδη, βλέπουμε στη Συνθήκη αυτή κατά ένα τρόπο απαράδεκτο ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊνονας): Θα σας δώσω και τα υπόλοιπα επτά λεπτά που δικαιούσθε, εφ' όσον δεν χρειάζεσθε χρόνος για να δευτερολογήσετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊνονας): Μπορείτε να συνεχίσετε για επτά λεπτά ακόμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σύμφωνα, κύριε Πρόεδρε.

Βλέπουμε, λοιπόν, στη Συνθήκη αυτή κατά ένα τρόπο απαράδεκτο να υπεισέρχονται διατάξεις και στον εφαρμοστικό νόμο, που επιτρέπουν στην ουσία ή τουλάχιστον δεν απαγορεύουν από την πλευρά της ελληνικής πολιτείας να χρησιμοποιεί χημικά όπλα για σκοπούς διατήρησης της δημόσιας τάξης, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η καταστολή στάσης στο εσωτερικό του κράτους.

Δηλαδή τι λέμε με αυτήν τη Συνθήκη και με τον τρόπο που διατυπώνουμε τον εφαρμοστικό νόμο, στον οποίο δεσμευτικά δεν είμαστε υποχρεωμένοι να γράψουμε αυτά τα πράγματα; Λέμε ότι σ' έναν πόλεμο τυχόν με την Τουρκία αύριο δεν θα χρησιμοποιήσουμε χημικά όπλα, αλλά είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν χημικά όπλα για την καταστολή στάσης στο εσωτερικό της χώρας και για την περιφρούρηση, την προάσπιση της δημόσιας τάξης.

Να μας πει ο κύριος Υπουργός τι εννοεί όταν λέει «στάση». Ποια είναι αυτή η καινούρια έκφραση η οποία διατυπώνεται στους ελληνικούς νόμους;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ)

Κατά τη γνώμη μας είναι απαράδεκτο αυτό το σημείο, δεν έπρεπε καν να τίθεται στον εφαρμοστικό νόμο. Δεν έπρεπε να υπάρχει και δεν θα εμπόδιζε σε τίποτα την ουσία και το περιεχόμενο του εφαρμοστικού νόμου. Κι όμως τα διατηρεί η Κυβέρνηση διότι ο εσωτερικός εχθρός που είναι γνωστός, πασίγνωστος, πρέπει να βρίσκεται υπό τη «δαμόκλειο σπάθη» ακόμα και χρήσης χημικών όπλων, τα οποία υποτίθεται ότι για μικρό χρονικό διάστημα προκαλούν σοβαρές σωματικές διαταραχές, ίσως και σωματική ανικανότητα να προκαλούν, αλλά μετά από μικρό χρονικό διάστημα -όπως καταγράφεται εδώ, στον εφαρμοστικό νόμο, και όπως μας λέει η Κυβέρνηση- θα παρέλθουν οι παρενέργειές τους.

Όσον αφορά τη σωματική ανικανότητα για λίγο χρονικό διάστημα, δεν ξέρω αν υπάρχει γιατρός ο οποίος μπορεί να συνυπογράψει τέτοιου είδους διατυπώσεις.

Παρακαλώ τον κύριο Υπουργό, το ζήτησα και στην επιτροπή, αν είναι δυνατόν, για να ενημερωθούμε και να ξέρουμε τι γίνεται σ' αυτήν τη χώρα, να μας δώσει γνωμάτευση το Συμβούλιο του Κράτους και ιατρική επίσημη γνωμάτευση για τις συνέπειες που έχουν τα δακρυγόνα, τα καπνογόνα και όλες αυτές οι χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται κατά καιρούς εναντίον των διαδηλωτών, τι συνέπειες έχουν.

Δεν θα μπορούσατε να το αποφύγετε. Θα ξεσηκώσουμε τον κόσμο και θα δώσετε αυτήν τη γνωμάτευση. Αλλιώς θα σας φέρουμε εμείς γνωμάτευση με τις εγκληματικές παρενέργειες που έχουν αυτά τα χημικά όπλα που χρησιμοποιείτε για καταστολή των πολιτών. Αλλά και οι ίδιοι οι αστυφύλακες επανειλημμένα έχουν διαμαρτυρηθεί για τη χρήση τέτοιων όπλων, τα οποία πρώτα απ' όλα αυτούς πλήττουν προκαλώντας διαφόρων ειδών ασθένειες και παρενέργειες.

Ελπίζω ο κύριος Υπουργός -γιατί στην επιτροπή δεν απάντησε - τώρα να μας απαντήσει ότι έστω θα γίνει μια τέτοια έρευνα και θα φέρει στη Βουλή γνωμάτευση για τις συνέπειες αυτών των όπλων που χρησιμοποιούνται κατά των πολιτών αυτής της χώρας.

Όσον αφορά το άρθρο 4 παράγραφος 5, έχουμε πελώρια ερωτηματικά που αφορούν τις διώξεις εκείνων που παραβιάζουν τη σχετική συνθήκη και τους περιορισμούς που επιβάλλει

ο εφαρμοστικός νόμος.

Μας λέτε με την παράγραφο 5 ότι οι διατάξεις αυτές θα εφαρμόζονται για πράξεις που τελούνται ακόμη και από αλλοδαπούς όχι στη χώρα μας αλλά στην αλλοδαπή, ακόμη και σε χώρες που δεν έχουν κυρώσει σχετική συνθήκη. Δηλαδή η Ελλάδα θα κυνηγάει για να συλλάβει αλλοδαπούς και να τους τιμωρήσει με κάθειρξη που αποθηκεύουν χημικά όπλα σε μια χώρα, που δεν έχει κυρώσει τη σχετική συνθήκη; Τι είδους δίκαιο είναι αυτό; Εγώ δεν μπορώ να το αντιληφθώ αυτό.

Ξέρετε ότι τέτοιου είδους διατάξεις, οι οποίες αρχίζουν και πυκνώνουν τελευταία, χρησιμοποιούνται επιλεκτικά και μονόπλευρα από τους ισχυρούς, προκειμένου να συλλαμβάνουν οποιονδήποτε οποτεδήποτε, κατά το δοκούν, φορτώνοντάς του χίλιες δυο κατηγορίες. Για παράδειγμα το Ιράκ έχει χημικά όπλα και πρέπει να τιμωρηθεί, ενώ οι ΗΠΑ που έχουν και αυτές χημικά όπλα, είναι προστάτιδα δύναμη και δεν μπορεί να τους κάνει κανείς τίποτα. Οι ΗΠΑ θα μπορούν να επιλέγουν αυτούς που θα τιμωρούνται που θα έχουν ή θα αποθηκεύουν ή θα παράγουν χημικά όπλα.

Εμείς δεν αντιλαμβανόμαστε αυτήν τη λογική του δικαίου. Δεν ξέρουμε κατά ποιο τρόπο εσείς είστε υποχρεωμένοι με τη Σύμβαση να βάζετε τέτοιου είδους διατάξεις που αύριο θα καταστήσουν και την Ελλάδα συνυπεύθυνη σ' ένα διεθνές κινή-γι μαγισμών το οποίο άλλοι θα ελέγχουν, άλλοι θα κατευθύνουν και εμείς ως υπαλληλίσκοι θα τρέχουμε να υπηρετούμε.

Νομίζω ότι αυτή η διάταξη πρέπει να φύγει από το άρθρο 4, διότι μπορεί να δημιουργήσει τεράστιους κινδύνους και δεν ξέρω και τι σκοπιμότητες περιλαμβάνει. Είμαστε μια μικρή χώρα. Ας τον εφαρμόσουμε αυτό το νόμο έστω για ημεδαπούς που προξενούν ανάλογα εγκλήματα στο εξωτερικό, για αλλοδαπούς που προξενούν τέτοια εγκλήματα στο εσωτερικό. Αλλά μην κυνηγάμε φαντάσματα. Δεν έχουμε τη δυνατότητα να το κάνουμε αυτό. Θα μπορούσε να το κάνει αυτό ο ΟΗΕ, ένας ανεξάρτητος ΟΗΕ, ο οποίος όμως θα έχει τους μηχανισμούς και τις δυνατότητες να κάνει μια τέτοια προσπάθεια.

Τέλος, όσον αφορά τη χημική αρχή όπλων, θα ήθελα να πω ότι έτσι όπως συγκροτείται είναι ένα απολύτως ελεγχόμενο κρατικό, κυβερνητικό όργανο και πολύ φοβάμαι ότι δεν θα λειτουργήσει ποτέ.

Σας είπαμε να κάνετε μια προσπάθεια να βάλετε σ' αυτήν την επιτροπή πέρα από εντεταλμένους και διορισμένους από τα Υπουργεία -δεν έχουμε αντίρρηση φυσικά με αυτό- αλλά και κάποιους φορείς. Η Ένωση Χημικών όπως και οι ανθρωπιστικές οργανώσεις είναι φορείς οι οποίοι χρόνια δουλεύουν για την καταπολέμηση των χημικών, βιολογικών και πυρηνικών όπλων. Αυτοί θα μπορέσουν να δώσουν μια ζωντάνια και ένα άλλο πνεύμα στη σχετική επιτροπή και εν πάση περιπτώσει μπορούν να δουλέψουν και για την εφαρμογή αυτού του νόμου που μπορεί αύριο να μείνει στα χαρτιά αν αυτή η επιτροπή δεν παίξει το ρόλο της.

Εμείς θα ψηφίσουμε τη Συνθήκη για τους λόγους που εξήγησα και για την κρίσιμη σημασία που έχει κάθε βήμα, έστω και μικρό, κατάργησης των χημικών όπλων. Ωστόσο το άρθρο 1 το απορρίπτουμε για τους λόγους που σας είπα και δεν θα το ψηφίσουμε, όπως και την παράγραφο 5 του άρθρου 4 που αφορά τους αλλοδαπούς. Και τις δύο αυτές διατάξεις τις θεωρούμε άκρως επικίνδυνες για τη χώρα μας ακόμη και για τη δημοκρατία μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα, ότι οι Υπουργοί Πολιτισμού, Εξωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, κατέθεσαν σχέδιο νόμου «Κύρωση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τις κινηματογραφικές συμπαραγωγές».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Ο κ. Μαντέλης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Παραιτούμαι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΙΟΥΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο στον οικουμενικό άνθρωπο θα υπάρχει το ένστικτο της επιβολής και της εκμετάλλευσης, το ένστικτο της εξουσίας –έχουμε κατ' αρχήν το ένστικτο της διαιώνισης και το ένστικτο της αυτοσυντήρησης- ποτέ ο πόλεμος δεν θα γίνεται με τα ίδια μέσα, διότι περιλαμβάνει ασυνειδήτως τη βία. Όσα πλαίσια και αν θεσμοθετηθούν, πάντα θα υπάρχει η ανοπαισία ατραπός που οδήγησε τον Ξέρξη πίσω από τον Λεωνίδα στις Θερμοπύλες. Η ατραπός αυτή θα οδηγεί πάντα πίσω από τη νομιμότητα με τη χρήση παράνομων όπλων.

Μέσα σε όλα αυτά τα όπλα μαζικής καταστροφής, περιλαμβάνονται και τα χημικά όπλα. Είναι τέσσερα αυτά τα όπλα και στο στρατό πολλοί θα τα χειρισθήκατε ή θα τρομάζατε από την περιγραφή τους. Είναι το γνωστό PRBX που χρησιμοποιεί πυρηνικά, ραδιολογικά, βιολογικά, χημικά και όλα τα συναφή όπλα που συναποτελούν το μεγάλο κίνδυνο της μαζικής καταστροφής. Η τραγική τους εμφάνιση έγινε κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Το στρατόπεδο των κεντρικών δυνάμεων χρησιμοποίησε χημικά όπλα με τρομακτικά ηθικά και υλικά αποτελέσματα. Ακολούθησε η αντίδραση από τους συμμάχους.

Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η κραυγή «ποτέ πια πόλεμος» χάθηκε μέσα στις διαδικασίες δημιουργίας όπλων ομαδικής καταστροφής με αποθήκευση όπλων πυρηνικών, ραδιολογικών και χημικών. Αυτή η ιστορία είναι μια προειδοποίηση για τον οικουμενικό άνθρωπο. Δηλαδή ότι στο διάστημα μιας γενιάς μεταξύ του Α' και του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, παρά τις εμπειρίες από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν σκληρότερος από τον Α' στη χρήση όπλων ομαδικής καταστροφής.

Εννοώ το Ναγκασάκι, τη Χιροσίμα και όλα τα σχετικά, V1 και V2 βόμβες κλπ. Με αυτά θέλω να πω ότι παρά την αισιοδοξία που αποπνέει η υπογραφείσα σύμβαση του Ιανουαρίου 1993 και τη γενική κατακραυγή εναντίον αυτών των όπλων είμαι απαισιόδοξος στην τελική έκβαση αν προκύψει αύριο μια παγκόσμια απειλή και αν μεγάλες δυνάμεις θα περιοριστούν στην εφαρμογή όπλων που απέχουν από το να είναι PRBX.

Όπως προανέφερα η σύμβαση υπεγράφη τον Ιανουάριο του 1993 και κυρώθηκε στην πατρίδα μας με τον ν.2254/94 και προβλέπει όλες αυτές τις διαδικασίες. Έρχεται το νομοσχέδιο να δώσει μια έμφαση με τα δεκατέσσερα άρθρα του στην εφαρμογή αυτής της σύμβασης και σε μια σειρά άρθρων από τους ορισμούς που συνάπτονται προς τις συναφείς έννοιες μέχρι τις επαπειλούμενες ποινές για τις παραβιάσεις μικρές ή μεγάλες στην ανάπτυξη, αποθήκευση, χρήση των χημικών όπλων, να δώσει ένα πλαίσιο απειλών και κυρώσεων από τις πιο ελαφρές που είναι μέχρι ενός έτους μέχρι αυτές της κάθειρξης για κάθε παραβίαση ανάλογα με τη βαρύτητα της παραβίασης των σχετικών διατάξεων, φυλάξεως και απαγορεύσεως ή περιορισμού των χημικών όπλων.

Είναι σημαντικό πιστεύω γιατί η απειλή παίρνει μια συγκεκριμένη μορφή, ένα σχήμα που έχει δύο πράγματα. Προικοδοτεί την αρχή με συγκεκριμένες αρμοδιότητες, την ονομάζει εθνική αρχή χημικών όπλων και με συνεργασίες τέτοιες, ώστε να εξασφαλίζει το μεγαλύτερο δυνατό έλεγχο στην όλη διαδικασία απαγορεύσεων και περιορισμών των χημικών όπλων. Αυτή η αρχή συνεργάζεται με το Γενικό Χημείο του Κράτους αποτελεί τη γέφυρα μεταξύ του εντεταλμένου οργανισμού για τον έλεγχο της απαγορεύσεως των χημικών όπλων, την αμοιβαία πληροφόρηση των μελών και των οργανισμών την εμπλοκή στις διαδικασίες επιθεώρησης για την εξασφάλιση ότι τηρούνται οι όροι οι προβλεπόμενοι από τα συμβαλλόμενα μέρη και γενικά εκείνες τις διαδικασίες με τις οποίες τίθεται ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο επιτυγχάνεται ο μεγαλύτερος δυνατός έλεγχος.

Υπάρχει ένα πλαίσιο άρθρων με τις προβλεπόμενες ποινές, με τις διαδικασίες παραγωγής στις περιπτώσεις που επιτρέπεται, καθώς και εκεί που επιτρέπεται η χρήση για μη στρατιωτικούς λόγους και γενικά μπορούμε να πούμε, ότι το νομοσχέδιο έρχεται να κυρώσει τη συγκρότηση των αρμοδιοτήτων, την εξασφάλιση του ελέγχου, καθώς και τις διαδικασίες και το σύστημα των απειλούμενων ποινών. Έτσι πιστεύω ότι εξασφαλίζει τις καλύτερες προϋποθέσεις για την εφαρμογή της σύμβασης της

13ης του Γενάρη του 1993.

Ψηφίζω το σχετικό νομοσχέδιο. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Τσιτουρίδης έχει το λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Επειδή για ένα τέτοιο θέμα χημικών όπλων θα ήταν ασέβεια να διαδεχθώ στο Βήμα ένα στρατηγό, θα μιλήσω από τη θέση μου, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι η Σύμβαση αυτή είναι πάρα πολύ σημαντική και για τη χώρα μας και για όλο τον κόσμο.

Ερχόμαστε ουσιαστικά να ψηφίσουμε έναν εφαρμοστικό νόμο, έστω και με καθυστέρηση οκτώ, εννέα ετών. Και βεβαίως αν κρίνει η Κυβέρνηση ότι αυτός ο νόμος είναι πάρα πολύ σημαντικός για να εκπληρώσουμε μια συμβατική μας υποχρέωση, τότε η Κυβέρνηση ελέγχεται για την καθυστέρηση της να φέρει τον εφαρμοστικό αυτό νόμο. Και βεβαίως πρέπει να πούμε ότι καλό είναι να υπογράφουμε νόμους, να κυρώνουμε και να υιοθετούμε νόμους. Το ζήτημα, όμως, κυρίως, είναι η εφαρμογή των νόμων.

Ο παρών νόμος έχει μία σειρά από εφαρμοστικές διατάξεις, διευκρινίσεις, ορισμούς και ποινές. Για να εφαρμοστεί, όμως, αυτός ο νόμος θα πρέπει βεβαίως να υπάρχει πολιτική βούληση και η δική μας ως χώρας –που υποθέτω ότι υπάρχει- και των άλλων που κυρώνουν έναν τέτοιο νόμο. Βεβαίως θα πρέπει, πέραν της βούλησης, να υπάρχει και ένα αποτελεσματικό κράτος για να διασφαλίζει την εφαρμογή αυτού του νόμου.

Αναρωτιέμαι, λοιπόν, πόσο μπορούμε να αισιοδοξούμε ότι θα ανακαλύπτουμε και θα αντιμετωπίζουμε όλα αυτά τα κυκλώματα ή όποιον επιχειρεί να κατασκευάσει, αποθηκεύσει και διατηρήσει τέτοια όπλα, όταν μπροστά στη μύτη της η Κυβέρνηση αυτή δεν μπορεί να ελέγξει τον παράνομο τζόγο σ' αυτήν τη χώρα.

Λυπούμαι που θα κάνω τώρα νομοτεχνικής φύσεως παρεμβάσεις, αλλά πάντα εμβαθύνει κανείς σε ένα κείμενο. Αναφέρομαι στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του σχεδίου που συζητούμε, σύμφωνα με την οποία απαγορεύεται η χρησιμοποίηση, μετατροπή, μίσθωση ή εκμίσθωση εγκαταστάσεων που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή χημικών όπλων. Εάν προορίζονται μεν οι εγκαταστάσεις να χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή χημικών όπλων, αλλά στο τέλος δεν χρησιμοποιηθούν, θα υπάρχει η ποινή αυτή, κύριε Πρόεδρε, και δι' υμών το ερώτημα απευθύνεται στον κύριο Υπουργό; Και η παράβαση αυτή τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον 2 ετών –μιλάμε για σημαντική ποινή.

Για παράδειγμα, εγώ έχω ένα ακίνητο, ως κάτοικος της Αθήνας, στη Θεσσαλονίκη. Εάν απαγορεύεται η παραγωγή χημικών όπλων, προφανώς αυτός που θέλει να εκμισθώσει το ακίνητό μου, δεν θα έρθει να υπογράψει ένα συμβόλαιο με εμένα για να παράγει και να εκμεταλλεύεται χημικά όπλα στο ακίνητό μου. Μπορεί να εμφανιστεί και να πει ότι θέλει να χρησιμοποιήσει ως εστιατόριο ή κατοικία το ακίνητό μου αυτό. Στη συνέχεια, μη δυνάμενος να ελέγξω εγώ την παρανομία εντός του ακινήτου μου, που είναι υπόθεση της κρατικής αρχής, αποκαλύπτεται ότι στο δικό μου ακίνητο κάποιος παράγει χημικά όπλα. Τιμωρούμαι εγώ; Έχω τέτοια ευθύνη; Αυτά είναι δύο ερωτήματα, τα οποία καλό θα είναι να απαντηθούν, διότι νομοτεχνικά αν θέλετε, τα δημιουργεί η διάταξη του άρθρου 5.

Θα καταλήξω, λέγοντας ότι θα πρέπει η Κυβέρνηση με την ευκαιρία αυτή, πέραν του ορισμού αρχών, να μας πει –και θα είναι μια πολύ καλή ευκαιρία στη συζήτηση αυτή- διά του κυρίου Υπουργού, μέχρι σήμερα ποια είναι η κατάσταση στη χώρα, δηλαδή εάν με την καθυστέρηση του εφαρμοστικού νόμου από την κυρώσεώς έως τώρα σύμβαση, υπήρξαν κρούσματα τα οποία αποκαλύφθηκαν από δικτικές αρχές; Διότι, πέραν του εφαρμοστικού νόμου, η απαγόρευση υπάρχει εδώ και μια δεκαετία περίπου, εδώ και εννέα χρόνια.

Με όλα αυτά τα ερωτήματα και τις επιφυλάξεις, όπως είτε και ο προλαλήσας συνάδελφος, εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Λέγκας, εμείς ως Νέα Δημοκρατία ψηφίζουμε το νόμο αυτό και ευχόμεθα ότι η Κυβέρνηση αυτή, βελτιώνοντας τις επιδόσεις της, οι οποίες ήταν πάρα πολύ χαμηλές σε πολλούς τομείς,

θα μπορέσει να ελέγξει τουλάχιστον στον τομέα αυτόν την εφαρμογή του νόμου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Ο συνάδελφος κ. Σμυρλής-Λιακατάς ζητεί άδεια για μετάβαση στο εξωτερικό από 7-2-2002 μέχρι 17-2-2002.

Εγκρίνει το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ο κ. Κολιοπάνος έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, όπως τόνισα και στην αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή, σαφώς στηρίζω και ψηφίζω αυτό το σχέδιο νόμου για την εφαρμογή μιας σύμβασης, που πράγματι είναι σημαντική. Είθισται, όταν ψηφίζουμε συμβάσεις στη Βουλή, να μην πολυασχολούμαστε. Το ομολογώ αυτό. Παρ' όλα αυτά για τη συγκεκριμένη σύμβαση και στην επιτροπή ήταν έντονο το ενδιαφέρον των συναδέλφων από όλες τις πτέρυγες.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω τέσσερις παρατηρήσεις σε διάφορα άρθρα του σχεδίου νόμου:

Η πρώτη παρατήρηση έχει να κάνει με το άρθρο 1 και συγκεκριμένα με την παράγραφο 8, όπου γίνεται αναφορά σε δηλητηριώδη ή τοξικά χημικά προϊόντα, που πιθανόν να δημιουργήσουν βλάβες στις βιολογικές λειτουργίες του ανθρώπου και των ζώων.

Εδώ νομίζω ότι υπάρχει ένα κενό. Αυτά τα όπλα μπορούν να δημιουργήσουν βλάβες που έχουν βιολογικό χαρακτήρα, σε ολόκληρο το οικοσύστημα, όπως για παράδειγμα στα δάση. Δεν θα ήταν πολύ σημαντικό αν είχαμε καταστροφές δασών από χρήση τέτοιων ουσιών ή τέτοιων όπλων, επειδή τα δάση δεν συμπεριελήφθησαν στη συγκεκριμένη σύμβαση, που περιορίζεται στον άνθρωπο και τα ζώα;

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι αν κανείς προσθέσει τις συνέπειες στην τροφική αλυσίδα, το θέμα αυτό παίρνει ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις. Γιατί στο ίδιο άρθρο στην παράγραφο 11 εκτός των άλλων αναφέρεται σε βλάβες που μπορεί κάθε χημικό προϊόν να προξενήσει στους ανθρώπους μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα. Αν, όμως, οι βλάβες των χημικών όπλων στο φυσικό περιβάλλον εκδηλωθούν στον άνθρωπο μετά από πολύ χρόνο, πέρα από τις καταστροφές στη χλωρίδα, μακροπρόθεσμα θα έχουμε και συνέπειες και στην υγεία των ανθρώπων. Αυτή είναι η μία παρατήρηση.

Η δεύτερη παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε, αφορά το άρθρο 4. Στο εδάφιο ε' της παραγράφου 1 αναφέρεται επί λέξει το εξής: «Απαγορεύεται η χρήση μέσων καταστολής στάσης, ως μέσων πολέμου.» Λέει δηλαδή, αν δεν κάνω λάθος, ότι μέσα χημικά τα οποία θα χρησιμοποιήσουμε για την καταστολή μιας στάσης δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται στον πόλεμο. Αφού απαγορεύεται να χρησιμοποιούνται στον πόλεμο, αυτά τα μέσα είναι πολύ επικίνδυνα. Αφού επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για την καταστολή μιας στάσης, τότε η διάταξη αυτή είναι αντιφατική. Προσέξτε το, κύριε Υπουργέ, γιατί είναι σημαντικό.

Κύριε Πρόεδρε, η τρίτη παρατήρησή μου αφορά το άρθρο 5, στο οποίο προηγουμένως αναφέρθηκε και άλλος συνάδελφος. Στο άρθρο 5 στην παράγραφο 1 αναφέρονται επί λέξει τα εξής: «Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση, η μετατροπή, η μίσθωση ή η εκμίσθωση εγκαταστάσεων που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή χημικών όπλων.»

Προορίζονται κάποιες εγκαταστάσεις και για κάποιους λόγους δεν χρησιμοποιούνται για την παραγωγή χημικών όπλων. Γιατί να υπάρχουν όλες αυτές οι απαγορεύσεις μίσθωσης, αλλαγής χρήσης, αλλαγής λειτουργίας; Ξεκίνησε ένα εργοστάσιο, κρατικό ή ιδιωτικό, με στόχο να παράγει χημικά όπλα και για κάποιο λόγο δεν θα το κάνει αυτό. Αυτές οι εγκαταστάσεις δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν για τίποτα. Δεν επιτρέπεται ούτε να αλλάξουν χρήση ούτε να μισθωθούν ούτε να εκμισθωθούν.

Θεωρώ ότι είναι μία υπερβολή χωρίς νόημα.

Η τελευταία παρατήρησή μου, κύριε Πρόεδρε, όπως είχα τόνισει και στην επιτροπή, έχει να κάνει με το άρθρο 11. Στο

άρθρο 11 με τίτλο «Η εμπιστευτικότητα» τι λέει; Λέει ότι απαγορεύεται η ανακοίνωση ή η διχοχέυση εμπιστευτικών πληροφοριών που αναφέρονται σε χημικά όπλα και μάλιστα προβλέπονται και συγκεκριμένες ποινές. Δηλαδή αν κάποιο μέσο ενημέρωσης ανακαλύψει ότι υπάρχουν και μάλιστα παράνομα κάπου χημικά όπλα, έτσι όπως είναι διατυπωμένο το άρθρο 11, ενώ έχει στόχο να διαφυλάξει την εμπιστευτικότητα, ουσιαστικά οδηγεί κάποιον αλλού. Θα επιβάλλει ποινή σε κάποιον, ο οποίος αποκάλυψε ενδεχομένως ύπαρξη ή χρήση παράνομων τέτοιων όπλων. Νομίζω ότι θα πρέπει να το δείτε και αυτό, κύριε Υπουργέ, γιατί, αν μη τι άλλο, δημιουργεί παρενέργειες.

Κλείνοντας θέλω για άλλη μία φορά να πω ότι πράγματι είναι μία σημαντική σύμβαση αυτή που συζητάμε σήμερα, πολύ περισσότερο που έχει να κάνει με όπλα. Και πάγια θέση της χώρας μας και πάγια θέση του ΠΑΣΟΚ είναι η προσπάθειά μας, ώστε σε ολόκληρη την περιοχή –και αν είναι δυνατόν σε ολόκληρο τον κόσμο– να επικρατήσει η ειρήνη. Μία από όλες τις προϋποθέσεις για τη διασφάλιση της ειρήνης σε κάθε περιοχή της γης είναι ο περιορισμός και τελικά η εξαφάνιση και η απαγόρευση κάθε λογής όπλων. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Ο κ. Ρεγκούζας έχει το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάστηκαν να περάσουν εννιά χρόνια από την εποχή που η χώρα μας στο Παρίσι υπέγραψε τη σχετική σύμβαση, χρειάστηκαν να περάσουν οκτώ ολόκληρα χρόνια από την επικύρωση στη Βουλή, χρειάστηκε να έλθει το τρομοκρατικό χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου στις ΗΠΑ για να υπαγορευθεί η ανάγκη προσαρμογής της σύμβασης, δηλαδή των διατάξεων εφαρμογής αυτής της σύμβασης.

Είναι γεγονός ότι η ανάπτυξη του ανορθόδοξου πολέμου σε όλο τον πλανήτη, ύστερα από την τρομακτική εξέλιξη της σύγχρονης τεχνολογίας σε ό,τι αφορά την πολεμική βιομηχανία, αλλά και τις μεθόδους άσκησης αυτής της πολεμικής τέχνης στον κόσμο, μας κάνει να συζητάμε σήμερα για τα χημικά όπλα, που πραγματικά μετά το τρομοκρατικό χτύπημα έγιναν η σύγχρονη μάστιγα, ο τρόμος της ανθρωπότητας, ύστερα και από τα μεμονωμένα φαινόμενα που ζήσαμε μετά από αυτό το τρομοκρατικό χτύπημα.

Είναι βέβαιο ότι οι κανόνες που προβλέπει αυτό το νομοσχέδιο έχουν σχέση γενικώς με τη διαχείριση των χημικών όπλων, την προστασία του κοινού, τις απαγορευτικές διατάξεις, την αποθήκευση και όλα τα σχετικά.

Εγώ δεν διαβλέπω κακές προθέσεις από την πλευρά της Κυβέρνησης, ούτε βεβαίως από τα κόμματα, παρά τις όποιες ενστάσεις που είχαν τα κόμματα, κυρίως της Αριστεράς, όπως ο Συνασπισμός και το Κ.Κ.Ε. Οι προθέσεις και της Νέας Δημοκρατίας είναι να συμβάλει προς την κατεύθυνση αυτή, δηλαδή στη θωράκιση και της δημοκρατίας και της έννομης τάξης, αλλά και της ορθολογικής διαχείρισης των χημικών όπλων, που μπορεί να χρησιμοποιούνται ως μέσα αμυντικά για την προστασία της κυριαρχίας των χωρών, μεταξύ των οποίων και της δικής μας, αλλά δεν μπορούν να μετατραπούν σε απειλή για την έννομη τάξη και τους απλούς πολίτες.

Συμφωνώ με το ποινολόγιο που προβλέπει το σχετικό σχέδιο νόμου. Διαφωνώ, όμως, με τη σύνθεση της διαχειριστικής επιτροπής του άρθρου 2, όπως επισημάνθηκε από τον εισηγητή μας κ. Λέγκα και ειδικότερα για την απουσία του εκπροσώπου του ΥΠΕΧΩΔΕ, συγκριτικά με αυτήν την παρουσία του εκπροσώπου του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Εκτιμώ, λοιπόν, ότι οι όποιοι φόβοι αναπτύσσονται μέσα από τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου, δεν έχουν βάση. Εμείς ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο, γιατί θέλουμε πραγματικά να συμβάλουμε στην αμυντική θωράκιση της χώρας, στον ορθολογισμό διαχείρισης των χημικών όπλων και τη χρησιμοποίησή τους, όχι για λόγους αποτροπής στάσεων στη χώρα –όπως επισημάνθηκε– αλλά κυρίως για την αποτροπή πολεμικών επιχειρήσεων, δηλαδή για καθαρά αμυντικούς λόγους της χώρας.

Με αυτήν την έννοια, λοιπόν, εμείς ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο και πιστεύουμε ότι συμβάλουμε προς αυτήν την κατεύθυνση, δηλαδή την αποτροπή του τρόμου που κυριαρχεί στις

μέρες μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κυρία Σχοιναράκη έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ- ΗΛΙΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε το σχέδιο νόμου με θέμα την εφαρμογή της σύμβασης για την απαγόρευση, ανάπτυξη, παραγωγή, αποθήκευση και χρήση χημικών όπλων και την καταστροφή τους. Μια υπόθεση η οποία βεβαίως δεν είναι καινούρια -είναι μια αρχαία υπόθεση- όπως γράφει και η Εύη Ελευθεριάδου, τέλη του Οκτωβρίου, σ' ένα κείμενό της. Γιατί το 431 π.Χ. είχαμε δει τα πρώτα βιολογικά όπλα, «όπλα μαζικής καταστροφής, βέλη βουτηγμένα σε πτώμα προχωρημένης αποσύνθεσης ή σε μείγμα αίματος και κοπριάς». Αυτά ήταν τα βιολογικά όπλα το 431 π.Χ.

Είναι, λοιπόν, μια αρχαία υπόθεση τα βιολογικά και χημικά όπλα. Ιστορικά και διαχρονικά αν ανατρέξουμε, θα δούμε πολλά περιστατικά χρήσης χημικών και βιολογικών όπλων -σε περιορισμένη ή πειραματική ή εκτεταμένη εφαρμογή και μορφή- με εκατομμύρια τραυματίες και νεκρούς, στρατιώτες και πολίτες. Τόσο στην αρχαιότητα όσο και στους μοντέρνους καιρούς αυτά τα όπλα χρησιμοποιούνταν για να χαρίσουν το πλεονέκτημα σε κάποια από τις μαχόμενες πλευρές.

Η δύναμη των χημικών όπλων πάντα άφηνε άφωνους ακόμα και τους ειδικούς, γιατί ήταν φοβερές οι καταστροφές. Βέβαια είναι πάντα ανώφελο να αφήνει κανείς τον πόλεμο στους ειδικούς. Σε μια εποχή που όλοι ζήσαμε τον τρόπο του άνθρακα, ευκολότερα μπορούμε να κατανοήσουμε και να συμμεριστούμε την άποψη για την απαγόρευση χρήσης, παραγωγής και καταστροφής κάθε τύπου χημικών όπλων μαζικής καταστροφής. Δεν ήταν ποτέ αναγκαία, δεν θα είναι ποτέ χρήσιμα και θα δημιουργούν πολλαπλάσια προβλήματα σε σχέση με αυτά που υποτίθεται ότι θα λύσουν. Όμως δεν μπορούμε να μην απαντήσουμε στην πραγματικότητα της ύπαρξής τους.

Το νομοσχέδιο τούτο διαμορφώθηκε με αίσθημα ευθύνης απέναντι στην ανθρωπότητα και έρχεται να θεσπίσει κανόνες και αρχές, που να δίνουν την δυνατότητα διαμόρφωσης αποτελεσματικού περιβάλλοντος ελέγχου των χημικών δραστηριοτήτων. Η ιδέα ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να γίνει στρατιωτική υπερδύναμη δεν είναι ρεαλιστική και οδηγεί σε μια κούρσα εξοπλισμών με όλα τα μοντέρνα όπλα. Μόνο η προοπτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης με δημοκρατική διακυβέρνηση μπορεί να αποτελέσει την προϋπόθεση για ειρήνη και αποπλισμό. Η εμπειρία της πρόσφατης διεθνούς κρίσης είναι διδακτική, αφού απέδειξε ότι η ηγεμονία και τα προνόμια κινδυνεύουν, αν δεν έχουν στέρεα θεσμικά πλαίσια.

Αυτό το νομοσχέδιο κινείται με αυστηρό τρόπο -έτσι όπως χρειάζεται- στην κατεύθυνση του ελέγχου των χημικών όπλων, δίνοντας με σαφήνεια ορισμούς και διαδικασίες για την απαγόρευση, ανάπτυξη, παραγωγή, αποθήκευση και χρήση των χημικών όπλων και την καταστροφή τους, χωρίς να παρεμποδίζονται οι επιστημονικές συνεργασίες στον τομέα των χημικών δραστηριοτήτων για χρήσεις που έχουν σχέση με την πρόοδο και την υγεία.

Η τεχνολογία των χημικών όπλων κάνει τις σχέσεις των κοινωνιών, σχέσεις μη μηδενικού αθροίσματος, αφού η χρήση τους και τα αποτελέσματά τους αποτελούν ήττα-ήττα (ήττα και στις δύο μαχόμενες πλευρές). Συνεπώς στόχος είναι να μην γίνει ποτέ αυτό.

Με το σημερινό νομοσχέδιο λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της σύμβασης του Παρισιού, που υπεγράφη στις 13-1-1993 -κυρώθηκε στην χώρα μας με τον ν. 2254/94- και είναι ένα ακόμα βήμα προς την κατεύθυνση ενός γενικού και πλήρους αποπλισμού, που αποτελεί την άμεση αναγκαιότητα. Γι' αυτό ακριβώς και ψηφίζω το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Τρυφωνίδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου έρχεται ως εκτελεστικός

νόμος του ν. 2254/1994, που επικύρωσε τη σύμβαση την οποία είχε υπογράψει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 1993 με μια μεγάλη, θα έλεγα, καθυστέρηση αρκετών ετών.

Πιστεύω ότι τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες και συγκεκριμένα στη Νέα Υόρκη ήταν η αφορμή που οδήγησε την Κυβέρνηση στο να πάρει την απόφαση να προχωρήσει σ' αυτόν τον εκτελεστικό νόμο. Θα ήθελα όμως να ρωτήσω τον κύριο Υπουργό -και παρακαλώ να προσέξει- αν το αντίστοιχο νομικό καθεστώς ισχύει και στις άλλες χώρες με τις οποίες η χώρα μας είναι συμβεβλημένη. Και συγκεκριμένα μιλώ για τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για τις χώρες του NATO. Γιατί, σε αντίθετη περίπτωση, θα πρόκειται να επικυρώσουμε στην ελληνική Βουλή έναν εκτελεστικό νόμο ο οποίος είναι ή μπορεί να είναι ετεροβαρής εάν φερ' ειπείν η Τουρκία έχει υπογράψει τη σύμβαση, αλλά δεν έχει προχωρήσει σε αντίστοιχο εκτελεστικό νόμο.

Και λέω αντίστοιχο εκτελεστικό νόμο γιατί ο νόμος τον οποίο έχει φέρει η Κυβέρνηση είναι πράγματι σε πολλές διατάξεις αυστηρά μελετημένος, -δεν θέλω να μπω για παράδειγμα στην ανάλυση του άρθρου 4- αλλά αυτή η δέσμευση της χώρας μας, αυτή η διάθεση να αυτοδεσμευτούμε πιστεύω ότι θα έπρεπε να είχε γίνει μετά από έλεγχο και μελέτη του τι συμβαίνει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, αλλά κυρίως και σε χώρες του NATO και για να είμαι πιο συγκεκριμένος, για την Τουρκία. Έχει δεσμευτεί με αντίστοιχο εκτελεστικό νόμο και η Τουρκία; Υπάρχουν οι αντίστοιχες διατάξεις, κύριε Υπουργέ; Όχι αν έχει επικυρώσει τη σύμβαση, αλλά αν έχει περάσει στην αντίστοιχη Βουλή αντίστοιχος σχετικός νόμος, που απαγορεύει, όπως απαγορεύετε εσείς στο άρθρο 4 παράγραφος 1ε', ακόμα «και τη χρήση χημικών όπλων, μέσων καταστολής στάσης ως μέσων πολέμου». Δηλαδή θα μπορεί ένα κράτος να έχει αποθηκευμένα χημικά όπλα, τα οποία να τα ονοματίζει ότι τα αποθηκεύει για να τα χρησιμοποιήσει για εσωτερική στάση και αυτά να τα χρησιμοποιήσει σε περίπτωση πολέμου, να έχει δηλαδή ένα συγκεκριμένο οπλοστάσιο. Αυτή η διάταξη υπάρχει στον αντίστοιχο τουρκικό εκτελεστικό νόμο; Στην εισηγητική έκθεση, δυστυχώς, του νομοσχεδίου δεν μας αναφέρετε τέτοιες πληροφορίες, οι οποίες πιστεύω ότι είναι άκρως απαραίτητες για την ενημέρωση της ελληνικής Βουλής, για να ξέρουμε και εμείς τι ψηφίζουμε. Γιατί οπωσδήποτε όλοι αναγνωρίζουν και παραδέχονται ότι ο ελληνικός λαός και φυσικά και η Βουλή, οι εκπρόσωποι των Ελλήνων, αγαπούν και υπηρετούν την ειρήνη. Πρέπει όμως να ξέρουμε μέχρι πού προχωράμε και αν άλλες χώρες έχουν προχωρήσει σε αντίστοιχη νομοθετική ρύθμιση.

Θα ήθελα επίσης να επαναλάβω αυτό το αίτημα το οποίο είχα αναπτύξει, κύριε Υπουργέ, στην επιτροπή σχετικά με τη μη συμμετοχή εκπροσώπου του ΥΠΕΧΩΔΕ σ' αυτήν την Εθνική Αρχή Χημικών Όπλων, που αναφέρεται στο άρθρο 2. Νομίζω ότι πράγματι είναι παράλειψη και πιστεύω ότι ίσως παρασύρθηκε η Κυβέρνηση από αντίστοιχο νόμο που έχει περάσει από Βουλή, φερ' ειπείν, ευρωπαϊκής χώρας, γιατί σ' αυτές τις χώρες το περιβάλλον υπάγεται στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Στην Ελλάδα έχουμε αυτήν την πρωτοτυπία, το περιβάλλον να έχει υπαχθεί στο Υπουργείο Δημοσίων Έργων. Είναι Υπουργείο Περιβάλλοντος-Χωροταξίας, είναι ξεχωριστό Υπουργείο. Σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες η Διεύθυνση Περιβάλλοντος -επειδή είναι οριζόντια πολιτική το περιβάλλον- έχει ενταχθεί στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

Πέραν αυτού όμως το Υπουργείο Περιβάλλοντος, όπως σας ανέφερα, έχει αναπτύξει μηχανισμούς μετρήσεων, ελέγχου, αναπτύσσει εργαστήρια. Για παράδειγμα, θα αναπτύξει εργαστήρια μετρήσεως διοξινών. Γιατί, λοιπόν, αυτό το δυναμικό του Υπουργείου ΥΠΕΧΩΔΕ να μην είναι στην υπηρεσία της Εθνικής Αρχής Χημικών Όπλων; Εξάλλου προσφέρεται και ο αριθμός. Προτείνεται οκταμελής επιτροπή, ενώ με το Υπουργείο Περιβάλλοντος πάμε στον αριθμό 9, που είναι και πιο λογικός και πιο λειτουργικός ως περιπτώς.

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι κανείς στην ελληνική Βουλή δεν θα είχε λόγο να μην ψηφίσει αυτόν τον εκτελεστικό νόμο αυτής της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών. Όμως θα ήθελα, αν έχετε στοιχεία, να μας πληροφορήσετε για τις αντίστοιχες δεσμεύ-

σεις χωρών του ΝΑΤΟ, όπως φερ' ειπείν η Τουρκία, αλλά και αν έχει περάσει στην Κομισιόν αντίστοιχος νόμος, ο οποίος να δεσμεύει τις ευρωπαϊκές χώρες. Γιατί, για παράδειγμα, στην Κομισιόν, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μπορεί να έχει περάσει ένας αντίστοιχος εκτελεστικός νόμος ή αρχές και οδηγίες, οι οποίες να μην καλύπτονται από το νόμο που φέρατε στην ελληνική Βουλή.

Θέτω αυτά τα ερωτήματα και παρακαλώ στην αγόρευσή σας να μας απαντήσετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Γρηγοράκος έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε ένα σχέδιο νόμου για τα χημικά όπλα, δηλαδή συζητάμε για κάποιες ουσίες που απειλούν την ίδια τη ζωή, η οποία –αν το δει κανείς ουσιαστικά– δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα θείο δώρο.

Η ζωή είναι ένα πολύπλοκο φαινόμενο που εξαρτάται από ένα υψηλό επίπεδο δραστηριότητας και εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να την προστατεύουμε όσο το δυνατό περισσότερο με όλες μας τις δυνάμεις. Αυτή η τάξη και η δραστηριότητα δεν μπορούν να υπάρξουν χωρίς τη συνεχή επαγρύπνηση όλων μας και πολύ περισσότερο βέβαια της κοινωνίας.

Το σχέδιο νόμου που συζητάμε έχει υπογραφεί το 1993 στο Παρίσι, αλλά στην Ελλάδα δεν έχει λάβει την ανάλογη δημοσιότητα και πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι θα μπορούσαμε να είχαμε πάρει και τη γνώμη επιστημονικών εταιρειών, μη κυβερνητικών οργανώσεων, διότι πιθανόν να υπάρχουν κάποιες επιφυλάξεις. Είμαι σίγουρος ότι αυτές οι γνώμες θα μας βοηθούσαν όλους, γιατί το πλεόνασμα ευτυχίας και η παντοτινή ειρήνη, που υπόσχεται η τεχνολογία και η εξέλιξη, μάλλον μοιάζουν να είναι ένα μακρινό όνειρο, ένα ταξίδι μέσα στο χρόνο χωρίς πραγματικούς στόχους και εναλλακτικές επιλογές.

Αυτό το λέω, γιατί μετά από την επίθεση στις ΗΠΑ στις 11 Σεπτεμβρίου οι επιχειρήσεις που ακολούθησαν, αλλά και τα γεγονότα και τα ατυχή συμβάντα με τον άνθρακα –ένα βάκιλο που χρησιμοποιείται στο βιολογικό πόλεμο– δημιούργησαν μια γενική εικόνα φόβου και δυστυχίας σε παγκόσμια κλίμακα.

Σε όλες αυτές τις καταστάσεις ο φόβος και η δυστυχία εκφράζουν σε ένα βαθμό την άγνοια των ανθρώπων για τις δυνατότητες τις πρόληψης, προφύλαξης και θεραπείας των προβλημάτων που προκύπτουν από τις μαζικές καταστροφές, από βιολογικό, χημικό και πυρηνικό πόλεμο. Για να μπορεί ένα κράτος – έθνος, μια κοινωνία, να αντιμετωπίσει το πρόβλημα –που πιθανόν να προκύψει– οφείλουμε εμείς να είμαστε γνώστες των χαρακτηριστικών του προβλήματος και των καταστάσεων που δημιουργούνται, να γνωρίζουμε τις προϋποθέσεις και τις συνθήκες επίλυσης και της εποπτείας των προβλημάτων, που πραγματικά δημιουργούνται από τη χρήση τέτοιων όπλων.

Η χώρα μας προσχώρησε στην υπογραφή της διεθνούς –νομικά δεσμευτικής– σύμβασης, η οποία προβλέπει και εθνική διαδικασία λήψης αποφάσεων. Πιστεύω ότι πριν ακόμα έλθει αυτό το νομοσχέδιο η χώρα μας όφειλε να είχε πάρει και τη γνώμη ειδικών. Και βέβαια προσχώρησε σε αυτή, επειδή τα κράτη – μέλη των Ηνωμένων Εθνών πιστεύουμε ότι μπορεί να συμβάλουν αποτελεσματικά σ' ένα γενικό και πλήρη αφοπλισμό, κάτω, όμως, από αυστηρό και αποτελεσματικό διεθνή έλεγχο.

Το νομοσχέδιο αυτό περιέχει 14 άρθρα. Ο ελληνικός λαός είναι ένας λαός φιλειρηνικός και βλέπει την αναγκαιότητα ύπαρξης του νομοσχεδίου αυτού. Μέσα από το νομοσχέδιο περιγράφονται οι σκοποί και όλες οι διαδικασίες ελέγχου των χημικών όπλων.

Στο άρθρο 1, όμως, σίγουρα μπορεί κάποιος να έχει πολλές επιφυλάξεις, γιατί στην υποπαράγραφο 12, παράγραφο δ, πιστεύω ότι υπάρχουν μερικές κοινωνικές ομάδες που θα μπορούσαν να εκφράσουν διαφορετική άποψη. Αυτό οφείλουμε να το δούμε.

Σίγουρα, όλες οι χρήσεις των ουσιών που περιγράφονται δεν οδηγούν στην ευημερία και στην πρόοδο της ανθρωπότητας. Η

τοξικότητα των χημικών παραγόντων που περιέχονται στους πίνακες του άρθρου 13 ποικίλλει σε ένα ευρύ φάσμα. Αυτές οι διαπιστώσεις απορρέουν από πειραματικές παρατηρήσεις σε ζώα και πολύ λιγότερο από πραγματικά δεδομένα σε ανθρώπινα θύματα.

Όπως είναι φυσικό, λοιπόν, οι διαφορετικές χημικές πολεμικές ουσίες παρουσιάζουν άλλοτε διαφορετικά βλαπτικά φαινόμενα και επιδράσεις. Μερικές απ' αυτές που υπάρχουν στους πίνακες είναι άμεσα θανατηφόρες, ενώ άλλες προκαλούν χρόνια σοβαρά προβλήματα υγείας, όπως φυματίωση, καρκίνο, τύφλωση και χρόνια βρογχίτιδα. Μπορώ να σας πω, σαν γιατρός, ότι οι χημικές πολεμικές ουσίες μπορούν να εισπνευστούν απευθείας, να απορροφηθούν από το δέρμα, αλλά συγχρόνως όμως μπορούν να χρησιμοποιηθούν και σε νερό –σε πόσιμα δηλαδή υγρά– και να δημιουργήσουν σοβαρά προβλήματα δημόσιας υγείας.

Έτσι, λοιπόν, στους πίνακες του σχεδίου νόμου υπάρχουν τέτοιες ουσίες και οι ειδικοί που θα στελεχώσουν την Εθνική Αρχή Χημικών Όπλων οφείλουν να είναι άριστα ενημερωμένοι για όλες τις παραπάνω δράσεις.

Παρακαλώ, να δείτε την επιφύλαξή μου στο άρθρο 1. Θα ήθελα, επίσης, να ληφθεί υπόψη και να προστεθεί στο οκταμελές συλλογικό όργανο του άρθρου 2 και ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Υγείας, ειδικός γιατρός στην αντιμετώπιση καταστάσεων χημικού πολέμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα και εγώ να προσθέσω δύο ιστορικά στοιχεία σ' αυτά που είπα η κα Σχοιναράκη για το χημικό πόλεμο, ο οποίος έχει ιστορία δυομισι χιλιάδων χρόνων. Περιγράφηκε για πρώτη φορά στον Πελοποννησιακό Πόλεμο, όταν οι Έλληνες χρησιμοποίησαν ατμούς θείου. Στο Μεσαίωνα έχει γίνει χρήση δηλητηριωδών αερίων, ενώ στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο χρησιμοποιήθηκαν σαράντα πέντε είδη τοξικών παραγόντων, εκατό εκατομμύρια τόνοι χημικών ουσιών με εκατό χιλιάδες θανάτους και θύματα πάρα πολλούς –αναρίθμητους θα έλεγα– ανθρώπους, οι οποίοι πέθαναν από τις επιπλοκές της χρήσης χημικών όπλων στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Όπως σήμερα, λοιπόν, κάποιος μιλά για το σύνδρομο του Κόλπου, δεν ξέρουμε αν αυτές οι ουσίες –και μετά από πόσα χρόνια– προκαλούν καρκίνο ή άλλες θανατηφόρες νόσους.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, κατά τη δεκαπενταετία του 1961-1975 χρησιμοποίησαν ενενήντα εκατομμύρια τόνους χημικών όπλων στον πόλεμο του Βιετνάμ, ενώ, όπως ξέρουμε, έχουν χρησιμοποιηθεί και χημικά όπλα σοβιετικής προέλευσης –μάλιστα αέρια νεύρων– εναντίον των ανταρτών της Ουνιτά στην Αγκόλα.

Η λεγόμενη ατομική βόμβα των φτωχών, την οποία χρησιμοποίησαν το Ιράν και το Ιράκ, προξένησε πάρα πολλούς θανάτους στα δύο αυτά κράτη στην εμπόλεμη κατάστασή του 1980. Το χαρακτηρίζουμε, μάλιστα, ως όπλο των φτωχών, γιατί μπορεί να κατασκευαστεί από πάρα πολύ ελαφριές βιομηχανίες, δηλαδή βιομηχανίες λιπασμάτων και ζιζανιοκτόνων. Τόσο εύκολα μπορεί να παραχθεί ένα χημικό όπλο.

Στο άρθρο 4, λοιπόν, που αναφέρεται στην απαγόρευση και τους περιορισμούς των χημικών όπλων, θα ήθελα οι ποινές να είναι αυστηρότερες, γιατί τελικά σ' αυτό το νομοσχέδιο παρατηρείται μία ανομοιογένεια των ποινών –που συνήθως είναι παρόμοιες– στο 5, 6, 7 και 8. Θα ήθελα, επίσης, για όλες τις παραβάσεις –που πίσω απ' αυτές κατά τη γνώμη μου υπάρχουν οικονομικά συμφέροντα– να υπάρχουν αυστηρότερες ποινές.

Επίσης, θα ήθελα να πω ότι αυτές οι επιθεωρήσεις θα πρέπει να γίνονται κάθε χρόνο και θα οφείλουν αυτές οι βιομηχανίες να παρουσιάζουν και να επιτρέπουν την επιθεώρηση από το ειδικό κλιμάκιο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, για να μπορούμε να προλαμβάνουμε κάποιες άσχημες καταστάσεις.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι υπάρχουν πολλά είδη χημικών όπλων και χωρίζονται σε έξι κατηγορίες: στα αέρια νεύρων, στα καυστικά, στα αποπνικτικά, τα οποία συνήθως τα βλέπουμε στις διαδηλώσεις, στα ασφυξιογόνα, στα δακρυγόνα και στα παραισθησιογόνα.

Οφείλουμε όλοι εδώ να είμαστε προσεκτικοί και αυστηροί για τα χημικά όπλα, που είναι όπλα μαζικής καταστροφής. Η χώρα

μας, όπως και όλες οι άλλες αναπτυσσόμενες χώρες, δεν είναι προετοιμασμένες σε πιθανή χρήση χημικών όπλων και ιδιαίτερα στα σημαντικά, κοινωνικά, πολιτικά και ψυχολογικά προβλήματα, βλέπε το Σύνδρομο του Κόλπου, που προκαλούν αυτές τις καταστάσεις, που εμείς οφείλουμε να προβλέπουμε, να προλαμβάνουμε και να αποτρέπουμε ακολουθώντας τους διεθνείς κανόνες και συμβάσεις.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίαση παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ» για τα «180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση», πενήντα μαθητές και μαθήτριες και είκοσι καθηγητές από το 1ο Τμήμα του 3ου Εσπερινού ΤΕΕ της Νέας Φιλαδέλφειας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η κα. Παπαδημητρίου.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, οι προλαλήσαντες φώτισαν, νομίζω, ολοκληρωμένα τα της Σύμβασης του '93, που κυρώθηκε το '94. Κάλιο αργά παρά ποτέ, όπως είπαμε και στην επιτροπή. Το κάνετε υπό τις πιέσεις του Πολιτικού Συνασπισμού, μετά από την 11η Σεπτεμβρίου, που ονομάστηκε Συνασπισμός των Πολιτισμένων ή Ελεύθερων Πολιτών του Κόσμου. Προχωρούμε και εμείς σε εφαρμοστικό μπούσουλα. Συμφωνούμε και ψηφίζουμε.

Θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις. Θα ήθελα να συνηγορήσω με τους συναδέλφους, που ανέδειξαν ότι δεν είναι σωστή και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή η απουσία συνυπογραφής του ΥΠΕΧΩΔΕ και των υπηρεσιών του από την εποπτεία. Νομίζω ότι προκαλεί και μερικά ερωτηματικά σήμερα και σίγουρα θα σας δημιουργήσει προβλήματα αύριο, κύριε Υπουργέ. Διότι κάποιες από τις αναφερόμενες χημικές ουσίες σε μικρές ποσότητες αφορούν σε προϊόντα βιώσιμης χρήσης, αλλά αθροϊζόμενες αθροίζουν ποσότητες απαγορευμένης χρήσης.

Αυτό δεν μπορεί να το εποπτεύει το Χημείο του Κράτους, το οποίο ήδη το έχετε αποδεκατίσει, για ενίσχυση του Υπουργείου Ανάπτυξης και των νέων οργανισμών του. Δεν μπορεί να το στελέχει που έχει, ίσως και με τις ειδικές και περιβαλλοντικές γνώσεις που δεν έχει.

Εγώ δεν καταλαβαίνω, γιατί δεν μετέχει το ΥΠΕΧΩΔΕ στην Επιτροπή και δεν συνυπέγραψε το ΥΠΕΧΩΔΕ. Αλλά μου απαντήσατε ότι θα υπάρξει μία προγραμματική σύμβαση. Δηλαδή, στην εποχή του INTERNET και της on line διαχείρισης μεταξύ κρατών, εμείς κάνουμε μία προγραμματική σύμβαση με το ΥΠΕΧΩΔΕ; Δεν μπορώ να το καταλάβω και θεωρώ ότι κάποιος λόγος υπάρχει, που τουλάχιστον δεν έχει αποκαλυφθεί εδώ μέσα.

Το δεύτερο που θέλω να πω, είναι ότι συμφωνούμε ασυζητητί με την ποινικοποίηση των αδικημάτων παραγωγής, μεταφοράς κλπ. αυτών των χημικών ουσιών.

Βεβαίως, γνωρίζουμε όλοι ότι η διεθνής κοινότητα τα έχει ποινικοποιήσει. Μία από τις αρμοδιότητες του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, που είναι υπό κύρωση, αυτήν τη στιγμή, από όλα τα κράτη, είναι αυτή ακριβώς.

Εδώ, λοιπόν, η χώρα μας, αντί να σπεύσει και να κυρώσει τη συμφωνία που υπέγραψε για την δημιουργία του ICC, είναι η μία από τις τρεις ευρωπαϊκές χώρες, που ακόμα δεν την έχει κυρώσει. Έχουν κυρώσει αυτήν τη συμφωνία πενήντα χώρες από τις εκατόν τριάντα εννέα που υπέγραψαν. Οι άλλες δύο ευρωπαϊκές χώρες σπεύδουν ήδη, σύμφωνα με την πληροφόρησή μου, πριν από τον Ιούνιο, διότι χρειάζονται εξήντα υπογραφές για να αρχίσει η λειτουργία του. Για να απαντήσω, τώρα, στις πολύ σωστές ερωτήσεις του κ. Κολιοπάνου. Χρειάζονται δέκα ακόμα υπογραφές, ώστε στο Γιοχάνεσμπουργκ στις 11 Σεπτεμβρίου, που μας έρχεται, να «ποινικοποιηθούν» και οι ποσότητες των χημικών αυτών ουσιών -άρα θα πάμε για άλλη κύρωση εμείς και για άλλες ποσότητες- που μολύνουν το περιβάλλον.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ'

Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Διότι βεβαίως πολύ λιγότερες ποσότητες είναι υπεύθυνες για τεράστιες ζημιές στην πανίδα και στη χλωρίδα, στον αέρα, στο περιβάλλον. Ζητούμε, λοιπόν, όλοι οι διακοινοβουλευτικοί οργανισμοί, τα μέλη τους και τα Κοινοβούλια -τουλάχιστον των προηγμένων κρατών, μεταξύ των οποίων θέλουμε να ισχυριζόμαστε ότι είμαστε και εμείς- να επισπεύσουν αυτήν την κύρωση. Παρακαλώ, λοιπόν, τον Υπουργό Δικαιοσύνης -δι' υμών ως εκπροσώπου της Κυβέρνησης- να σπεύσει να φέρει στο Κοινοβούλιο αυτήν την κανονιστική συμφωνία -αν μεταφράζω καλά τη λέξη statute- που υπέγραψαν οι Κυβερνήσεις στη Ρώμη και που είμαστε μια πάντα γραφική ευρωπαϊκή χώρα που «σπεύδουμε» πάντα την τελευταία στιγμή.

Θα ήθελα επίσης να πω ότι ο ρόλος μας, ως νομοθετών μιας παγκοσμιοποιημένης κοινότητας, δεν είναι, κύριε Υπουργέ και κύριε εκπρόσωπε της Κυβέρνησης, απλά αυτή η τυπική κύρωση των συμφωνιών που υπογράψαμε κάπου στο εξωτερικό. Όταν είδα στη Νέα Υόρκη, στο κτίριο των Ηνωμένων Εθνών, το Μουσείο της Χιροσίμα, νόμιζα ότι έβλεπα ιστορικά τεκμήρια που δεν άγγιζαν τη γενιά μου και τη γενιά των παιδιών μας. Αλλά όταν πήγα στο Ιράκ που αγγίζει τη σύγχρονη ιστορία μας -και ακόμη αυτό που έγινε χθες- αποφάσισα ότι δεν μπορούμε πλέον να μην ενδυναμώνουμε τη φωνή μας. Δεν μπορεί να μιλάμε για διεθνείς κυρώσεις και να μη λέμε μέσα στα Κοινοβούλια ότι υπάρχουν παιδιά που πεθαίνουν ακόμη. Αμερικανοί, Καναδοί στρατιώτες που πεθαίνουν ακόμη. Το 75% των γυναικών που δεν μπορεί να θηλάσει τα παιδιά τους, ως επίπτωση της χρήσης χημικών όπλων. Σπεύστε, γιατί αυτά τα πράγματα τελικά εύχομαι και πιστεύω ότι θα γίνουν αντικείμενα του υπό σύσταση διεθνούς ποινικού δικαστηρίου.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι όλοι οι λαοί της γης και οι διεθνείς οργανισμοί και οι κοινοβουλευτικοί τους, σε επιτροπές και σε ολομέλειες σπεύδουν ήδη και νομοθετούν κανόνες προς αποφυγή του ηλεκτρονικού πολέμου. Το ηλεκτρονικό εμπόριο είναι στην ατζέντα όλων των Κοινοβουλίων. Πηγαίνουμε σε ξένες αποστολές, μετέχουμε σε ξένες αποστολές. Την προηγούμενη εβδομάδα μας έδωσαν τρεις νοτιοαμερικάνικες χώρες -στη Σουηδία- σε μία επιτροπή τεσσάρων Βουλευτών που μετείχαμε- το δικό τους θεσμικό πλαίσιο για το ηλεκτρονικό εμπόριο. Δεν μπορεί το 2002, η Ελλάδα, μία ευρωπαϊκή χώρα να μην έχει πάρει μυρωδιά, σε κοινοβουλευτικό τουλάχιστον επίπεδο, ότι γίνεται κάτι τέτοιο. Κυρίως μετά τις 11 Σεπτεμβρίου, υπάρχει συζήτηση για το ηλεκτρονικό εμπόριο και την ηλεκτρονική τρομοκρατία. Αυτό θα πρέπει να μπει στην ατζέντα της Κυβέρνησης τάχιστα. Με το νέο Κανονισμό έχουμε και επιτροπές που μπορούν να ασχοληθούν με το θέμα, όπως έχουμε και τη δυνατότητα αξιοποίησης τεχνοκρατών και συνειδρών.

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να οργανωθούμε για να φθάσουμε εκεί. Πιστεύω ότι δεν είναι δυνατόν απλώς να τριγυρίζουμε, ξορκίζοντας, ως μεγάλο κακό την παγκοσμιοποίηση, που τελικά είναι ένας δρόμος χωρίς επιστροφή. Κατά την κρίση μου είναι ένας πολύ ωραίος δρόμος, αρκεί να συμμετέχουμε όλοι μαζί προλαμβάνοντας και αρκεί να διεκδικούμε ίσια περπατησιά με το λαό και με τους λαούς εκείνους που πιστεύουν ότι μπορεί, όχι μόνο να είναι μεταξύ των κερδίζοντων, αλλά μεταξύ εκείνων που η παγκοσμιοποίηση μπορεί να ωφελήσει και θα ωφελήσει. Πιστεύω αυτό μπορεί να ισχύσει για όλο τον κόσμο, εάν καταλάβουμε ότι πρέπει να ενισχύσουμε και τις χαμηλές πολιτικές και εάν έρθουμε μία μέρα σ' αυτήν τη Βουλή και πούμε ότι δεν υπάρχουν μόνο τα χημικά όπλα. Υπάρχει η φτώχεια, η ξενοφοβία, ο ρατσισμός. Όλα όσα βιώνουμε και όλα όσα και εμείς με τη στάση μας προκαλούμε. Και αυτά είναι ατομικές βόμβες πολύ μεγαλύτερης ισχύος από τα όπλα που σήμερα συζητάμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Μπέζας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, η Σύμβαση για την απαγόρευση της χρήσης των χημικών ουσιών και των χημικών όπλων, για την απαγόρευση της αποθήκευσης και για την καταστροφή τους, που υπογράφηκε στο Παρίσι το 1993, είναι μία

σύμβαση δεσμευτική για όλα τα συμβαλλόμενα μέρη. Είναι μία Σύμβαση που προβλέπει επιπλέον μία εθνική διαδικασία εφαρμογής της. Το κάθε συμβαλλόμενο μέρος, δηλαδή, που έχει υπογράψει αυτήν τη σύμβαση, έχει τη δυνατότητα να αναπτύξει το δικό του θεσμικό και νομοθετικό πλαίσιο για την παρακολούθηση όλων αυτών των διαδικασιών που έχουν σχέση με την απαγόρευση της χρήσης, της παραγωγής, της αποθήκευσης των χημικών όπλων. Αυτούς, λοιπόν, ακριβώς τους σκοπούς εξυπηρετεί και το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα.

Η χώρα μας έχει πράγματι δείξει μια ιδιαίτερη ευαισθησία στο θέμα της αντιμετώπισης του χημικού πολέμου και των χημικών όπλων. Η Ελλάδα υπέγραψε με Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 1993 τη Σύμβαση στο Παρίσι και αμέσως μετά, το 1994, κυρώθηκε στο Εθνικό Κοινοβούλιο με την ομόφωνη στήριξη όλων των πτερυγών της Βουλής, απ' ό,τι γνωρίζω, η συγκεκριμένη Σύμβαση. Μάλιστα, είμαστε η τέταρτη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που κύρωσε στο Κοινοβούλιο αυτή τη Σύμβαση και επιπλέον είμαστε η δέκατη ένατη χώρα διεθνώς που προχώρησε στην κύρωση της Σύμβασης.

Νομίζω ότι κανένας συνάδελφος σ' αυτήν την Αίθουσα δεν θα μπορούσε να έχει αντιρρήσεις επί της αρχής του νομοσχεδίου, αλλά ούτε σοβαρές ενστάσεις θα μπορούσαν να υπάρχουν για τις ειδικότερες ρυθμίσεις του. Επί της αρχής βέβαια του νομοσχεδίου, όλοι συμφωνούμε ότι πρέπει να απαγορευθεί η χρήση τέτοιων όπλων και ότι πρέπει να οδηγηθούμε σε ένα σταδιακό και στη συνέχεια σε ένα ολοκληρωτικό αφοπλισμό απ' αυτά τα όπλα. Ως προς τις ειδικές ρυθμίσεις προφανώς δεν μπορούν να υπάρχουν σοβαρές ενστάσεις, διότι πρόκειται για έναν εφαρμοστικό νόμο, για έναν εκτελεστικό νόμο, που ολοκληρώνει το νομοθετικό πλαίσιο της συγκεκριμένης Σύμβασης στη χώρα μας.

Θα ήθελα όμως να κάνω δύο παρατηρήσεις. Η μία παρατήρηση είναι γενικότερη και έχει σχέση με το νέο περιβάλλον που διαμορφώνεται με τη ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας και επομένως τη ραγδαία ανάπτυξη και της τεχνολογίας των όπλων καθώς επίσης και με το νέο περιβάλλον που διαμορφώνεται διεθνώς για τη χρήση των όπλων και για το ρόλο που καλούνται να διαδραματίσουν σήμερα και τα επόμενα χρόνια οι διεθνείς οργανισμοί μετά και από το τρομοκρατικό χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου.

Οι προσπάθειες για τον περιορισμό της χρήσης αυτών των όπλων είναι παλαιές -εγώ θα αναφερθώ εντελώς επιγραμματικά, αναφέρθηκαν οι εισηγητές αναλυτικά- υπάρχει η Σύμβαση της Γενεύης του 1925, που απαγόρευσε τη χρήση των χημικών όπλων και υπάρχει και η απόφαση του ΟΗΕ του 1969, που απαγόρευσε τη χρήση και των χημικών και των βιολογικών όπλων. Και νομίζω ότι εκεί, στα βιολογικά όπλα, είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα.

Παρόλα αυτά όμως, τόσο οι Ηνωμένες Πολιτείες, όσο και η τότε Σοβιετική Ένωση, οι τότε μεγάλες δυνάμεις της εποχής, συνέχισαν να παράγουν και να αποθηκεύουν ποσότητες χημικών και βιολογικών όπλων. Από τότε μέχρι σήμερα εκατομμύρια άνθρωποι έχουν προσβληθεί από χημικά όπλα, τα οποία έχουν χρησιμοποιήσει όχι μόνο οι «μεγάλες» δυνάμεις της Αμερικής και της σημερινής Ρωσίας, αλλά και άλλες «πολιτισμένες» χώρες στον πλανήτη. Είναι χαρακτηριστικό ότι σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ υπάρχουν σήμερα αρκετές χώρες που έχουν χημικά και βιολογικά όπλα, όπως επίσης υπάρχουν και άλλες χώρες, που έχουν στην διάθεσή τους τοξικές ουσίες, που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τέτοιου τύπου μαζικές καταστροφές.

Επομένως, δεν αρκεί να υπογράφονται συμβάσεις. Οι συμβάσεις θα πρέπει πρώτιστα να εφαρμόζονται και μάλιστα σε μια εποχή σαν τη δική μας, όπου όλα αλλάζουν γύρω μας και όλα αλλάζουν με ταχύτατους ρυθμούς. Αυτοί που είναι ειδικοί σε αυτά τα θέματα, οι ειδικοί εμπειρογνώμονες, έχουν διαπιστώσει -και αναφέρεται χαρακτηριστικά και στον Τύπο, αλλά και σε ειδικά έντυπα- ότι οι πολεμικές επιχειρήσεις στη Γιουγκοσλαβία, αλλά και πρόσφατα στο Αφγανιστάν, αποδεικνύουν ότι ο σύγχρονος πόλεμος απαιτεί συγκεκριμένες τεχνικές, απαιτεί ειδικές δυνάμεις, απαιτεί ειδικά αεροσκάφη, απαιτεί ένα καλό

και ασφαλές σύστημα επικοινωνίας, απαιτεί και έξυπνα όπλα. Μέσα σε αυτά τα έξυπνα όπλα, γνωρίζουμε, για παράδειγμα, τα ειδικά βλήματα με εμπλουτισμένο ουράνιο που χρησιμοποιήθηκαν στις επιχειρήσεις του Κοσσυφοπεδίου. Μέσα σε αυτά τα έξυπνα όπλα λοιπόν, κάποιοι νοσηροί εγκέφαλοι πιθανώς να συμπεριλαμβάνουν και όπλα χημικά και βιολογικά.

Σε μια εποχή, λοιπόν, που στην Ευρώπη και στην Αμερική ενσχύονται οι δαπάνες για την ανάπτυξη μηχανισμών αντιμετώπισης κρίσεων και που ενισχύονται οι δαπάνες για τη χρησιμοποίηση τέτοιων έξυπνων όπλων, τα οποία θα διεκπεραιώνουν εύκολα αυτές τις επιχειρήσεις αντιμετώπισης των κρίσεων, η διεθνής κοινότητα πρέπει να ενεργοποιηθεί, προφανώς και η χώρα μας, με τις δυνατότητες και τις δυνάμεις που διαθέτει, ώστε να δημιουργηθεί ένα σύστημα αυστηρό και αποτελεσματικό για τον έλεγχο της χρήσης τέτοιων όπλων, χημικών και βιολογικών.

Η δεύτερη παρατήρηση την οποία ήθελα να κάνω έχει σχέση με το άρθρο 2 και με την Εθνική Αρχή Χημικών Όπλων που δημιουργείται με βάση τις ρυθμίσεις του άρθρου 2 και θέλω να προσθέσω και εγώ τη φωνή μου στους άλλους συναδέλφους που ζήτησαν τη συμμετοχή εκπροσώπου του ΥΠΕΧΩΔΕ στην αρχή αυτή.

Το θέμα της παραγωγής της αποθήκευσης, της χρήσης, αλλά και της καταστροφής των χημικών όπλων συνδέεται άμεσα με τα θέματα προστασίας του περιβάλλοντος. Στη χώρα μας πολιτικές προστασίες του περιβάλλοντος ασκεί το ΥΠΕΧΩΔΕ. Επομένως είναι αδιανόητο να μετέχουν όλα τα Υπουργεία στην επιτροπή αυτή, την Εθνική Επιτροπή για τα Χημικά Όπλα και να μη μετέχει το ΥΠΕΧΩΔΕ.

Όπως πολύ χαρακτηριστικά ανέπτυξε και ο συνάδελφος κ. Τριφωνίδης, το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει δημιουργήσει σε ολόκληρη τη χώρα ένα δίκτυο με όργανα, με βάση τα οποία μπορούμε να έχουμε μετρήσεις για τη συγκέντρωση συγκεκριμένων χημικών ουσιών. Επομένως οι γνώσεις αυτές είναι απαραίτητες στην Εθνική Αρχή Χημικών Όπλων, αφού βασικός της στόχος είναι η συλλογή πληροφοριών και στοιχείων που έχουν σχέση με τις χημικές βιομηχανίες, με τα χημικά εργαστήρια παραγωγής τέτοιων ουσιών και όπλων.

Η συμμετοχή επομένως του ΥΠΕΧΩΔΕ είναι απαραίτητη. Σας καλώ, κύριε Υπουργέ, να τροποποιήσετε τη διάταξη και να συμπεριλάβετε και εκπρόσωπο του ΥΠΕΧΩΔΕ. Εκτός βέβαια εάν δεν θέλετε να λειτουργήσει ουσιαστικά και αποτελεσματικά αυτή η Αρχή και απλώς έρχεται ο συγκεκριμένος εκτελεστικός νόμος για να κλείσετε μια νομοθετική εκκρεμότητα, ανάμεσα στις πολλές που έχετε και μάλιστα η συγκεκριμένη εκκρεμότητα έπρεπε να είχε κλείσει από το 1994.

Παραπομπή στο «αβέβαιο μέλλον» αποτελεί και το γεγονός ότι ο κανονισμός λειτουργίας αυτής της Εθνικής Αρχής παραπέμπεται σε υπουργική απόφαση, σε απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών χωρίς να τίθεται ένας χρονικός δεσμευτικός περιορισμός για τη έκδοση αυτού του κανονισμού.

Πρέπει δε εδώ και με αφορμή αυτό το γεγονός να αναφέρω ότι γενικά το ΥΠΕΧΩΔΕ τα τελευταία χρόνια μας έχει συνηθίσει να απέχει από την πρωτοπορία των θεμάτων προστασίας του περιβάλλοντος. Ελπίζω η νέα Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ να μην ακολουθήσει παρόμοιες τακτικές με αυτές που ακολούθησε ο προκατόχός της. Είναι χαρακτηριστικό ότι τριακόσιες χιλιάδες τόνοι τοξικών αποβλήτων παράγονται ετησίως στη χώρα μας και αυτά αποθηκεύονται χωρίς κανένα έλεγχο και χωρίς συγκεκριμένες διαδικασίες, που να πληρούν προδιαγραφές, στους χώρους όπου παράγονται. Η χώρα μας δεν έχει ακόμα δημιουργήσει ειδικούς χώρους διαχείρισης των τοξικών αποβλήτων.

Πέρα, λοιπόν, από αυτά τα θέματα των συμβάσεων για την προστασία από τα χημικά όπλα καλό είναι να λύνουμε και άλλα τέτοια σημαντικά ζητήματα τα οποία δεν έχουμε ακόμη λύσει στη χώρα μας.

Με βάση όσα ανέφερα εγώ και άλλοι συνάδελφοι ομιλητές, η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεώ-

ρεία της Βουλής αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα «180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση» πενήντα μαθητές και μαθήτριες με δεκαπέντε συνοδούς καθηγητές από το Τεχνικό Επαγγελματικό Εκπαιδευτήριο Νέας Φιλαδέλφειας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα όντως ενδιαφέρον νομοθέτημα συζητούμε σήμερα στη Βουλή, αλλά και εξίσου σημαντικό και τούτο αποδεικνύεται από το γεγονός ότι όλες οι πτέρυγες της Βουλής στάθηκαν παρά τις επιμέρους παρατηρήσεις ή επιφυλάξεις ιδιαίτερα θετικά απέναντι σ' αυτήν τη ρύθμιση, απέναντι στην εφαρμογή της συγκεκριμένης Σύμβασης.

Πρέπει να πούμε και να επιβεβαιώσουμε ότι η χώρα μας συνεπώς ακριβώς στα ιδεώδη που ο στρατηγός και αγαπητός φίλος κ. Σπυριδιούνης ανέφερε, ήταν από τις πρώτες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που κατακάρωσε, ψήφισε τη συγκεκριμένη σύμβαση τέταρτη στη σειρά στις ευρωπαϊκές χώρες και δέκατη ένατη στο σύνολο της παγκοσμιότητας.

Πρέπει να πούμε ότι τα όπλα μαζικής καταστροφής αποτελούν μια διαρκή απειλή σε οποιοδήποτε σημείο του πλανήτη και αν βρίσκεται αυτός. Ο κίνδυνος από την πιθανότητα χρησιμοποίησής τους συχνά έρχεται στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων, ακόμα και σε περιπτώσεις που υπάρχουν υπόνοιες ύπαρξής τους.

Το θέμα των χημικών όπλων αποτελεί επίσης θεσμό σημείο συζήτησης στην ημερήσια διάταξη εδώ των εκπροσώπων της πολιτείας και των επιστημόνων και απασχολεί σημαντικά όλους τους πολίτες σε όλα τα πλάτη και μήκη του κόσμου.

Η χρήση των χημικών όπλων είναι ένα φαινόμενο γνωστό από αρχαιολογικών χρόνων με την παραγωγή και χρήση αποπνικτικού καπνού, συνήθως από κάψιμο ξύλου, ρετσίνοιου, θειαφιού και δηλητηριασμένων βελών, όπως σωστά αναφέρθηκαν και πολλοί συνάδελφοι στην πρωτολογία τους.

Οι Αρχαίοι Έλληνες ήταν οι πρώτοι που χρησιμοποίησαν στην πολιορκία των Πλαταιών ή στον Πελοποννησιακό Πόλεμο ρετσίνα και θειάφι για την παραγωγή αποπνικτικών και δηλητηριωδών καπνών. Οι Βυζαντινοί χρησιμοποίησαν το υγρό πυρ, εμπρηστική ουσία η οποία παρήγαγε συγχρόνως και αποπνικτικούς ατμούς και ήταν μείγμα νίτρου, άνθρακα, θειαφιού, ρυτίνης και πίσσας. Με την πάροδο του χρόνου όμως και την εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας εξελίχθηκαν και τα χημικά όπλα όσον αφορά την άμεση αποτελεσματικότητά τους, το εύρος της δράσεως, τις καταστροφικές επιπτώσεις τους και την πολυπλοκότητα της παρασκευής τους.

Τα χημικά και βιολογικά όπλα ονομάζονται και όπλα μαζικής καταστροφής των φτωχών, καθόσον σε σχέση με τα πυρηνικά είναι πολύ εύκολο να παραχθούν, να αποθηκευτούν και να χρησιμοποιηθούν. Το κόστος παρασκευής τους είναι μικρό και οποιαδήποτε χώρα, όσο φτωχή και αν είναι αυτή, μπορεί να ανταπεξέλθει οικονομικά στη σύνθεση και διατήρηση τέτοιων ουσιών.

Οι φτωχές χώρες θα μπορούσε να πει κανείς πως δεν έχουν άλλη επιλογή. Στα πανάκριβα όπλα των ισχυρών αντιπάλων τους μπορούν να αντιτάξουν τα ασυγκρίτως φθηνότερα βιολογικά χημικά όπλα. Ενδεικτικά και μόνο αναφέρω ότι για να εξολοθρευτεί ο πληθυσμός που βρίσκεται σε μία έκταση ενός τετραγωνικού χιλιομέτρου, με συμβατικά όπλα απαιτούνται δαπάνες της τάξεως των 2.000 δολαρίων, με πυρηνικά όπλα 800 δολαρίων, με χημικά όπλα 600 δολαρίων και με βιολογικά όπλα ενός μόνο δολαρίου. Αυτά μόνο που τα ανέφερα ανατρίχασα.

Ο κίνδυνος είναι πολύ μεγάλος. Επομένως, από την ανάπτυξη χημικών όπλων ο κίνδυνος είναι πολύ μεγάλος και αφορά ολόκληρη την ανθρωπότητα. Η καταστροφή τους και ο έλεγχος παραγωγής ουσιών διττής χρήσεως, δηλαδή ουσιών που χρησιμοποιούνται και για την παραγωγή για ειδικούς σκοπούς, δύνανται όμως να χρησιμοποιηθούν και για την παραγωγή χημι-

κών όπλων, αποτελεί μια παγκόσμια υπόθεση και θέμα πρώτης προτεραιότητας για την ασφάλεια και ειρηνική συμβίωση των λαών. Αν και αφθονούν τα ιστορικά παραδείγματα, η χρήση τοξικών χημικών ουσιών ως πολεμικών μέσων έχει εξ αρχής στιγματιστεί ως μια πράξη απάνθρωπη, άσκοπη σκληρότητας και ως παιχνίδι με άνιστους όρους, κάτι το οποίο βρίσκεται πολύ πιο χαμηλά από το επίπεδο μιας πολιτισμένης εντός εισαγωγικών μάχης, αν μπορούσε βέβαια κανένας μ' αυτόν τον όρο να αποδώσει έναν πόλεμο.

Η πρώτη διεθνής συμφωνία η οποία περιορίζει τη χρήση των πολεμικών όπλων ανάγεται στο 1675, όταν η Γαλλία και η Γερμανία στο Στρασβούργο συμφώνησαν να μη χρησιμοποιούν δηλητηριώδεις σφαίρες. Διακόσια χρόνια αργότερα η ανάπτυξη των χημικών όπλων σε ευρεία κλίμακα ήταν πλέον πραγματικότητα. Το 1874 υιοθετήθηκε η Σύμβαση των Βρυξελλών η οποία απαγόρευε τη χρήση δηλητηρίων ή δηλητηριωδών όπλων, βλημάτων και υλικών τα οποία δημιουργούν αδικαιολόγητο πόνο.

Στο διεθνές συνέδριο ειρήνης που έλαβε χώρα το 1899 στη Χάγη υπογράφηκε συμφωνία η οποία απαγόρευε τη χρήση βλημάτων με δηλητηριώδη αέρια.

Παρόλα αυτά όμως καμία από τις προηγούμενες συμφωνίες δεν εμπόδισε τη χρήση χημικών όπλων και από τις δύο πλευρές κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Η πρώτη επίθεση έγινε σε μεγάλη κλίμακα το 1915 στο Βέλγιο, όπου η Γερμανία απελευθέρωσε αέριο χλώριο με κυλίνδρους αερίων έξι χιλιόμετρα μακριά από τη γραμμή του μετώπου. Ισχυρίστηκαν τότε ότι αυτή η ενέργεια δεν αντίκειτο στη συμφωνία του 1899 διότι δεν χρησιμοποιήθηκαν βλήματα, ωσάν να ήταν αυτό το πρόβλημα!

Μετά το τέλος του πολέμου πάνω από εκατόν είκοσι τέσσερις χιλιάδες τόνοι χλωρίου, αερίων μουστάρδας και άλλων χημικών προϊόντων εκλύθηκαν στο περιβάλλον και περισσότεροι από ενενήντα χιλιάδες στρατιώτες πέθαναν με μαρτυρικό θάνατο εξαιτίας της έκθεσής τους σε αυτά. Ένα εκατομμύριο περίπου άνθρωποι έφυγαν από το πεδίο της μάχης τυφλοί, παραμορφωμένοι, ανάπηροι.

Τα φρικιαστικά αυτά αποτελέσματα και ο ανθρώπινος τρόμος από τη χρήση των χημικών όπλων οδήγησαν τις διαπραγματεύσεις, μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, σε μια σειρά μέτρων που είχαν ως στόχο την παρεμπόδιση εμφάνισης παρόμοιων φαινομένων.

Κυρίαρχο των προσπαθειών στον τομέα αυτό ήταν το πρωτόκολλο του 1925 για την απαγόρευση της χρήσης ασφύξιγόνων, δηλητηριωδών ή άλλων αερίων και βακτηριολογικών μεθόδων ως μέσων πολέμου, κοινώς ως Πρωτόκολλο Γενεύης. Το πρωτόκολλο αυτό παρουσίασε αρκετά μειονεκτήματα, με αποτέλεσμα η απειλή των χημικών όπλων να παραμένει πραγματικότητα. Για παράδειγμα πολλά από τα υπογράφοντα μέλη κράτη διατήρησαν το δικαίωμα να χρησιμοποιούν χημικά όπλα εναντίον χωρών που δεν υπέγραψαν το πρωτόκολλο, όπως και σε περίπτωση που τα ίδια ή οι σύμμαχοί τους δέχονταν επίθεση με χημικά όπλα. Και το πιο σημαντικό απ' όλα ήταν ότι με το πρωτόκολλο αυτό απαγορευόταν η χρήση χημικών και βιολογικών όπλων ως πολεμικών μέσων, δεν απαγορευόταν όμως η ανάπτυξη, παραγωγή και κατοχή τέτοιων όπλων.

Αυτές οι δραστηριότητες είναι γεγονός ότι συνεχίστηκαν με αμείωτη ένταση κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, όπως και κατά τη διάρκεια του ψυχρού πολέμου κατά την οποία αναπτύσσονταν όλο και περισσότερα θανατηφόρα χημικά όπλα.

Οι ΗΠΑ και η Σοβιετική Ένωση κατέληξε να διαθέτουν τεράστια αποθέματα δεκάδων χιλιάδων τόνων χημικών όπλων. Χημικά όπλα, όπως πολύ σωστά αναφέρθηκε εδώ από συναδέλφους, χρησιμοποιήθηκαν στο Βιετνάμ, στον πόλεμο του Ιράν και Ιράκ. Υπάρχουν πολυάριθμες καταγγελίες για χρήση χημικών όπλων σε πολλές περιπτώσεις.

Για αρκετά χρόνια, μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, το θέμα των χημικών όπλων επισκιάστηκε από τη χρήση των πυρηνικών όπλων. Στα τέλη όμως της δεκαετίας του 1960 άρχισαν εκ νέου συζητήσεις, οι οποίες μέσω της Σύμβασης Βιολογικών Όπλων του 1972, διαβουλεύσεων, διαπραγματεύσεων και διαφόρων

ομάδων εργασίας οδήγησαν στη Σύμβαση για την απαγόρευση ανάπτυξης, παραγωγής, αποθήκευσης και χρήσης χημικών όπλων και την καταστροφή τους, ή πολύ πιο, απλά όπως χρησιμοποιείται στη διπλωματική γλώσσα, στη Σύμβαση των Χημικών Όπλων.

Τι είναι τα χημικά όπλα; Θα μπορούσε να κάνει κανείς μια απλή προσέγγιση του όρου ο οποίος περιλαμβάνει κάθε δηλητηριώδες, τοξικό, χημικό προϊόν που εμπεριέχεται σε κάποιο σύστημα μεταφοράς σε απόσταση όπως η βόμβα ή το κέλυφος βλήματος. Αν και τεχνικά αυτός ο ορισμός είναι σωστός, καλύπτει μόνο ένα μικρό μέρος των ουσιών που κατατάσσονται με τη Σύμβαση αυτή ως χημικά όπλα. Έτσι χημικά όπλα, κατά τη Σύμβαση, σημαίνουν το σύνολο ή καθένα απ' αυτά τα δηλητηριώδη, τοξικά χημικά προϊόντα και οι προβαθμίδες τους, τα πυρομαχικά και οι συσκευές που έχουν ειδικά σχεδιαστεί για να προκαλούν το θάνατο ή άλλες βλάβες με τοξική δράση των ουσιών αυτών, κάθε υλικό που έχει ειδικά σχεδιαστεί για να χρησιμοποιείται σε άμεση συνάρτηση με τη χρήση και των πυρομαχικών και συσκευών που ρητά ορίζονται στη Σύμβαση.

Η Σύμβαση για τα χημικά όπλα υπογράφηκε τον Ιανουάριο του 1993 στο Παρίσι, κυρώθηκε δε το 1994 με το νόμο 2254. Είναι η πρώτη συμφωνία αφοπλισμού σε πολυεθνικό επίπεδο η οποία προβλέπει την απόλυτη ολόκληρης κατηγορίας όπλων μαζικής καταστροφής, εφαρμόζόμενη παγκοσμίως και κάτω από διεθνή έλεγχο. Και γι' αυτόν το λόγο είναι ιδιαίτερα σημαντική αυτή η Σύμβαση.

Στη Σύμβαση δηλώνεται η επιθυμία των κρατών-μερών για την απαγόρευση και καταστροφή των όπλων μαζικής καταστροφής. Αναγνωρίζονται και επαναβεβαιώνονται το Πρωτόκολλο της Γενεύης και η Σύμβαση Βιολογικών Όπλων του 1972 για την απαγόρευση ανάπτυξης παραγωγής και αποθήκευσης βιολογικών και τοξικών όπλων και καταστροφή τους. Αναγνωρίζεται η απαγόρευση χρήσεως φυτοπαθολογικών φαρμάκων ως μέσων πολέμου όπως αυτή διατυπώνεται σε σχετικές συμφωνίες και αρχές του Διεθνούς Δικαίου. Εκφράζεται τέλος η επιθυμία των κρατών-μελών για οικονομική και τεχνολογική ανάπτυξη. Η Σύμβαση τέθηκε σε εφαρμογή στις 29 Απριλίου 1997. Υπεύθυνος για την εφαρμογή της είναι ο οργανισμός για την απαγόρευση χημικών όπλων υπό την αιγίδα του ΟΗΕ με έδρα τη Χάγη. Ο οργανισμός έχει την ευθύνη εκπλήρωσης των στόχων της Σύμβασης και των διατάξεών της, συμπεριλαμβανομένων της επαλήθευσης συμμόρφωσης των συμβαλλομένων μερών με τη Σύμβαση και της διατήρησης μιας κατάστασης συνεργασίας μεταξύ των συμβαλλομένων μερών.

Αποτελείται από τρία βασικά όργανα, τη σύνοδο των συμβαλλομένων μερών, το εκτελεστικό συμβούλιο και την τεχνική γραμματεία. Τα συμβαλλόμενα μέρη τα οποία μέχρι 31/12/2001 υπέγραψαν τη συγκεκριμένη σύμβαση είναι εκατόν σαράντα πέντε και ο ρυθμός τους αυξάνεται διαρκώς.

Η απελευθέρωση στο περιβάλλον ουσιών των χημικών όπλων, αποτελεί μια πραγματική απειλή για κάθε είδος ζωής στον πλανήτη. Τα χημικά προϊόντα μπορεί να εισέλθουν στο περιβάλλον με διάφορους τρόπους, εσκεμμένα κατά τη διάρκεια εχθροπραξιών ή τρομοκρατικών επιθέσεων ή τυχαία, από διαρροή ή έκρηξη ή χυμένη ποσότητα από ατύχημα κατά τη μεταφορά ή την αποθήκευση. Οι χημικές ουσίες οι οποίες χρησιμοποιούνται σαν μέσο πολέμου ή σε τρομοκρατικές επιθέσεις, συνήθως διασκορπίζονται στον αέρα με τη μορφή ευκόλως εξατμιζόμενων σταγονιδίων ή σωματιδίων και η δράση τους βέβαια, όπως είναι γνωστό, εκδηλώνεται όταν εισέλθουν στον οργανισμό διά της αναπνοής ή επικαθίσουν στο δέρμα.

Παρ' όλο που οι ουσίες αυτές δεν παραμένουν επί μακρόν στον αέρα, εξουδετερώνουν τα θύματά τους με καταστρεπτικά αποτελεσματικό τρόπο. Η επίδρασή τους στο περιβάλλον –είναι ορθή η παρατήρηση αρκετών συναδέλφων– μπορεί να διαρκεί για πολύ μεγάλες χρονικές περιόδους. Είναι σχεδόν αδύνατον να προστατευτεί ο πληθυσμός από τέτοιους κινδύνους. Η μόνη λύση είναι η ολική απόλυση τέτοιων όπλων μαζικής καταστροφής και η παρεμπόδιση επανεμφάνισής τους. Τα τελευταία αποτελούν και το σκοπό της Σύμβασης για τα χημικά όπλα, η οποία είναι η πιο σημαντική διεθνής συμφωνία στην ιστορία του

αφοπλισμού. Τα όπλα αυτού του είδους αποτελούν σοβαρή απειλή τόσο για τους ανθρώπους όσο και για το περιβάλλον του κράτους που τα κατέχει αλλά και για τον υπόλοιπο κόσμο. Η Σύμβαση για την απαγόρευση της ανάπτυξης, παραγωγής, αποθήκευσης και χρήσης χημικών όπλων και για την καταστροφή τους, μπορεί να παίξει το ρόλο κλειδί για την απόλυση αυτών των φοβερών όπλων μαζικής καταστροφής.

Η Σύμβαση απαιτεί απ' όλα τα κράτη-μέρη να καταστρέψουν τα χημικά όπλα που βρίσκονται υπό την κατοχή τους και τις αντίστοιχες μονάδες παραγωγής τους όπως και να επιτρέψουν τη διεθνή επαλήθευση των ενεργειών αυτών με τη διαδικασία των επιθεωρήσεων, τόσο στις εγκαταστάσεις όσο και στα αποθέματα χημικών ουσιών και εξειδικευμένου εξοπλισμού που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως χημικά όπλα.

Ήδη με το νόμο τον οποίο καλείται να ψηφίσει η Βουλή, προβλέπονται αυστηρότερες κυρώσεις, κυρώσεις οι οποίες φθάνουν και την ισόβια κάθειρξη γι' αυτούς που αναπτύσσουν, κατασκευάζουν, παράγουν, αποκτούν ή κατέχουν, αποθηκεύουν, διατηρούν ή μεταβιβάζουν χημικά όπλα, πολύ περισσότερο αυτούς που χρησιμοποιούν χημικά όπλα. Εάν μάλιστα η χρήση επέφερε και θάνατο σε ανθρώπους, η ποινή είναι η ανωτάτη, θα έλεγα, προβλεπόμενη από τον ποινικό νόμο, αυτή της ισόβιας καθειρέξεως.

Υπάρχει μια διαβάθμιση των ποινών για ελαφρότερης μορφής παραπτώματα τα οποία τιμωρούνται με ποινές φυλάκισης, τα οποία δεν έχουν να κάνουν μ' αυτήν καθαυτή τη χρήση των χημικών ουσιών ως χημικών όπλων, αλλά απλώς με προπαρασκευαστικές πράξεις, με δυνατότητα μετατροπής αυτών των εργασιών, των χώρων που μισθώνονται ή εκμισθώνονται για τέτοιες χρήσεις.

Πρέπει να πούμε και να το ξεκαθαρίσουμε, ότι αυτή η ίδια η χρήση των χημικών όπλων με τις υποκατηγορίες που ανέφερα προηγουμένως συνεπάγεται ούτως ή άλλως ποινή καθειρέξεως. Οι υπόλοιπες ποινές φυλάκισης προβλέπονται για άλλες περιπτώσεις όπου δεν υπάρχει παραγωγή χημικών όπλων, αλλά απλώς και μόνο υπάρχουν παραβιάσεις των συγκεκριμένων διατάξεων νόμου που αφορούν αναγγελίες, παρεμπόδιση του ελέγχου της επιθεώρησης και άλλες δευτερεύουσες μεν φύσης που όμως πιθανότατα να γίνονταν ιδιαίτερα επικίνδυνες ως συνέπειες στο μέλλον.

Ο διεθνής συντονισμός, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, και η συνεργασία μεταξύ των κρατών είναι απαραίτητα για την εξάλειψη των αποτρόπαιων αυτών πολεμικών μέσων. Η παγκόσμια κοινότητα έχοντας ως βάση τη Σύμβαση θα πρέπει να εργαστεί με εντατικούς ρυθμούς για την εφαρμογή της τόσο σε εθνικό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο έχοντας υπόψη ότι, ακόμα κι αν τα πράγματα εξελιχθούν ιδανικά, πάντα θα υπάρχει ο κίνδυνος υλοποίησης μιας τρομοκρατικής επίθεσης με τη χρήση τέτοιων μέσων.

Η προετοιμασία βεβαίως και η εκπαίδευση του λαού σε καιρό ειρήνης για την αντιμετώπιση παρόμοιων καταστάσεων θα πρέπει να αποτελεί έναν από τους στόχους κάθε κράτους. Η αξία και η αποτελεσματικότητα των χημικών όπλων θα μειωθεί πολύ, αν ο στρατός και ο άμαχος πληθυσμός γνωρίζουν πώς να προστατευθούν και να διαθέτουν τα κατάλληλα μέτρα προστασίας.

Υπήρξε η κριτική από την πλευρά συναδέλφων ότι καθυστερημένα έχει έλθει το νομοσχέδιο το εκτελεστικό της Σύμβασης για ψήφιση στη Βουλή. Πρέπει να τονίσουμε ξεκάθαρα ότι η χώρα μας δεν διέθετε ούτε διαθέτει χημικά όπλα. Δεν είχε ποτέ στο παρελθόν ούτε έχει και, πιστεύουμε, ούτε στο μέλλον θα έχει τέτοιο συγκεκριμένο πρόβλημα. Πρέπει επίσης να πούμε ότι η συνεργασία των συναρμόδιων Υπουργείων και κυρίως του Υπουργείου Οικονομικών και του Υπουργείου Εξωτερικών με τους πραγματικά άριστους συμμετέχοντες μέλη της επιτροπής, που έφεραν ένα νομοθέτημα που αξίζει πραγματικά την ομόφωνη επικύρωση της Βουλής.

Όσον αφορά δε το πρόβλημα της Τουρκίας –επειδή υπήρξε το ερώτημα– πρέπει να πούμε ότι η Τουρκία την επεκύρωσε ήδη εδώ και πολύ καιρό και η συγκεκριμένη Σύμβαση έχει καταστεί εσωτερικός νόμος του κράτους. Η επανάληψη των όρων της Σύμβασης στο συγκεκριμένο νομοθέτημα γίνεται απλά και μόνο

για λόγους ευχρησίας και τίποτα άλλο. Θα μπορούσαμε να παραλείψουμε όντως –για να απαντήσω στην ερώτηση των συναδέλφων– την αναφορά όλων των όρων, όμως κατανοεί κανένας ότι η παραπομπή στους όρους σε άλλο νόμο και μάλιστα σε μια Σύμβαση που είναι ογκοδέστατη μόνο προβλήματα θα δημιουργούσε στο μελετητή της Σύμβασης. Έτσι, λοιπόν, για λόγους νομοτεχνικούς αλλά και για λόγους πολύ απλούς προτιμήσαμε να επαναφέρουμε τους συγκεκριμένους όρους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε λιγότερο από μισό λεπτό. Επομένως, όποια κριτική παρατήρηση γίνεται, πιθανότατα ορθή και πιθανότατα να βρίσκει σύμφωνους, θα έλεγα, δεν μας δίνει τη δυνατότητα αλλαγής των συγκεκριμένων όρων που αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της Σύμβασης. Η Σύμβαση επικυρώθηκε ήδη από το 1994 με τους όρους που περιέχονταν στη Σύμβαση και αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι του συγκεκριμένου νομοθετήματος.

Το Υπουργείο Οικονομικών φιλοδοξεί μέσα από τους μηχανισμούς που διαθέτει σε συνεργασία βέβαια και με τα υπόλοιπα Υπουργεία και τις υπηρεσίες του να διαδραματίσει ένα σημαντικό ρόλο στην εφαρμογή της συγκεκριμένης Σύμβασης, αφού είναι γεγονός ότι διαθέτει και εξειδικευμένο προσωπικό –εδώ θα διαφωνήσω με ορισμένους συναδέλφους, το προσωπικό του Γενικού Χημείου του Κράτους και εξειδικευμένο και άριστο είναι– διαθέτει τον κατάλληλο εξοπλισμό αλλά και το μηχανισμό ελέγχου διακίνησης των χημικών προϊόντων, όπως είναι τα τελωνεία, το Γενικό Χημείο του Κράτους και οι άλλες υπηρεσίες του Υπουργείου. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Υπάρχει κάποιος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος που θέλει να λάβει το λόγο;

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Εγώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Φλώρος Κωνσταντίνου έχει το λόγο.

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Μήπως θέλει να μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Δεν ζήτησε το λόγο ο κ. Αλογοσκούφης.

Ορίστε, κύριε Κωνσταντίνου, έχετε το λόγο.

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Το είπα, κυρία Πρόεδρε, επειδή συνηθίζεται να προηγείται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δύο λογάκια μόνο, κύριε συνάδελφε.

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Δεν θα πω πολλά, κύριε Πρόεδρε, αλλά νομίζω ότι είναι υποχρέωση όλων μας να τονίσουμε σήμερα ότι αυτό το νομοσχέδιο, που εφαρμόζει πλέον τη Σύμβαση που έχει κυρωθεί από το 1994 για την απαγόρευση, δηλαδή, ανάπτυξης της παραγωγής, αποθήκευσης και χρήσης χημικών όπλων, αλλά και την καταστροφή τους, είναι πια πάρα πολύ μεγάλη κατάκτηση. Νομίζω, λοιπόν, ότι αξίζει να λεχθούν έστω και λίγα λόγια στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Το θεωρώ μία μεγάλη κατάκτηση όχι μόνο για όλα τα κόμματα που –και αυτό είναι πάρα πολύ θετικό– υπερψηφίζουμε την κύρωση αυτή, το νόμο αυτόν, αλλά νομίζω ότι είναι και μία κατάκτηση ανθρώπινων αξιών. Και αυτό αφορά όλο τον ελληνικό λαό.

Μ' αυτήν την έννοια νομίζω ότι η Βουλή κάνει ένα χρέος σήμερα, το ότι σέβεται αυτές τις πανανθρώπινες αξίες, που πρέπει να αναγνωρίζουμε ότι είναι τόσο πολύ σημαντικές, ώστε δεν πρέπει να κουραστούμε, να κάνουμε προσπάθειες ανά πάσα στιγμή. Διότι αυτός ο νόμος δεν αφορά –επαναλαμβάνω– πλέον μόνο τη χώρα μας, αλλά αφορά εκατόν σαράντα πέντε χώρες, οι οποίες μέχρι τώρα έχουν αποδεχθεί αυτήν τη Συνθήκη, αυτήν τη Σύμβαση. Και έτσι έχουμε κάθε δυνατότητα να ελπίζουμε ότι και στο μέλλον τα πράγματα μπορούν να γίνουν καλύτερα και από άλλες χώρες σε ό,τι αφορά αυτήν τη Σύμβαση, αλλά και για άλλα θέματα που αφορούν μαζική καταστροφή του ανθρώπινου είδους.

Είναι επίσης σημαντικό ότι είναι η πρώτη φορά που η διεθνής κοινότητα συμφωνεί. Και παρ' όλο που άκουσα συναδέλφους από διάφορα κόμματα να επιζητούν περισσότερα –και είναι σωστό να επιζητούμε περισσότερα εμείς– όταν γίνονται πολυμερείς συμφωνίες πάντοτε πρέπει να υπάρχει ένας ελάχιστος κοινός παρονομαστής, που μπορεί να μη μας ικανοποιεί 100%. Διότι διαπίστωσα ότι υπάρχουν συνάδελφοι που δεν έχουν 100% ικανοποίηση –κι εγώ είμαι μέσα σε αυτούς– των θέσεών τους με τη Σύμβαση που είναι πλέον νόμος του κράτους, αλλά αυτό είναι που αποδέχθηκαν και οι άλλοι συμβαλλόμενοι. Γι' αυτό πολλές φορές είναι περιοριστικός ο νόμος, ενώ θα έπρεπε να είναι πιο πλατύς, να περιλαμβάνει και άλλες κατηγορίες δράσεων που έπρεπε να γίνουν σεβαστές από τη Διεθνή Κοινότητα.

Τέλος, θεωρώ πάρα πολύ σημαντικό το ότι αν κάποιο κράτος ή κάποιος ιδιώτης δεν κάνει σεβαστά στο εσωτερικό του έννομο δίκαιο, στην εσωτερική του έννομη τάξη, αυτά τα οποία συμφωνούμε σήμερα εδώ ή κάποιοι προσπαθούν να ξεφύγουν –και έχουμε τέτοια παραδείγματα ορισμένων είτε κρατών είτε ιδιωτών– υπάρχει όργανο, ο Διεθνής Οργανισμός υπό την εποπτεία του ΟΗΕ με έδρα τη Χάγη, που μπορεί ανά πάσα στιγμή να ελέγξει και αν χρειαστεί να τιμωρήσει αυτούς που δεν σέβονται αυτό που ολόκληρη η ανθρωπότητα για τη σωστή ανάπτυξη της και για το σεβασμό του ανθρώπου επιδιώκει.

Θεωρώ την ημέρα, κυρία Πρόεδρε, σημαντική και δεν θέλω να κουράσω περισσότερο, γιατί είναι φανερό ότι όλος ο ελληνικός λαός επικροτεί την κύρωση αυτής της Σύμβασης, τη νέα τροπή που παίρνει, με το νόμο που ψηφίζουμε σήμερα, η ανθρωπινή αξία στη χώρα μας και σε όλη τη γη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Μαγκούφης έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, χαιρετίζω κατ' αρχάς τη στάση όλων των κομμάτων απέναντι στο σχέδιο νόμου, το οποίο ψηφίζουμε σήμερα και την ευαισθησία των κομμάτων, που πράγματι υιοθετούν την άποψη της ουσιαστικής κατάργησης και χρήσης των χημικών όπλων και όχι μόνο.

Επί των θεμάτων που αναφέρθηκαν και άσκησαν κριτική οι συνάδελφοι των άλλων πτερύγων, έχω να επισημάνω ορισμένα πράγματα:

Κατ' αρχάς σε σχέση με την αναφορά στο άρθρο 1, παράγραφος 12: Στην επιτροπή κουβεντιάσαμε και μετά από πρόταση του εκπροσώπου του Συνασπισμού να γίνει η τροποποίηση της επικεφαλίδας. Δηλαδή, εκεί που έλεγε «Σκοποί που επιτρέπονται από τη Σύμβαση» να διαφοροποιηθεί και να γίνει «Σκοποί που δεν απαγορεύονται από τη Σύμβαση». Αυτό υιοθετήθηκε τόσο από εμένα όσο και από τον Υπουργό και έγινε η σχετική αλλαγή.

Κατόπιν αυτού βέβαια δεν κατανοώ γιατί ο συνάδελφος του Συνασπισμού, ενώ υπερψηφίζει το σχέδιο νόμου, καταψηφίζει το συγκεκριμένο άρθρο 1, εφόσον οι παρατηρήσεις που διατύπωσε στην επιτροπή υιοθετήθηκαν κι έτσι εξέλειπε ο λόγος για να έχει αυτήν τη στάση απέναντι στο συγκεκριμένο άρθρο 1.

Όσον αφορά τώρα στο άρθρο 2, που αφορά στην Εθνική Αρχή Χημικών Όπλων. Θέλω να τονίσω ότι η σύνθεση της Εθνικής Αρχής Χημικών Όπλων αποτελεί εσωτερικό θέμα. Είναι εσωτερική υπόθεση, δική μας, αφορά στο εσωτερικό της χώρας. Υπ' αυτήν την έννοια μπορούμε να υιοθετήσουμε απόψεις κι άλλων συναδέλφων που κατατέθηκαν σήμερα εδώ ως προς τη σύνθεση αυτής της επιτροπής.

Και αι μεν η άποψη ότι απαιτείται εκπρόσωπος της Ένωσης Χημικών κατά κάποιον τρόπο εκπίπτει με την έννοια ότι υπάρχει εκπρόσωπος του Γενικού Χημείου του Κράτους, που κάνει αυτήν τη συγκεκριμένη εργασία και πιο ουσιαστικά απ' ό,τι θα την έκανε ένας εκπρόσωπος της Ένωσης Χημικών, αλλά η άποψη που εκφράστηκε εδώ ότι πρέπει να συμπληρωθεί η επιτροπή και από έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Υγείας, καθώς και από έναν εκπρόσωπο του ΥΠΕΧΩΔΕ, νομίζω, κύριε Υπουρ-

γέ, ότι είναι σωστή -εγώ προσωπικά ως εισηγητής την υιοθετώ, θα καλέσω και εσάς να την υιοθετήσετε- και από οκταμελές συλλογικό όργανο που προτείνετε με το παρόν σχέδιο νόμου η ΕΘΑΧΟ να γίνει δεκαμελές συλλογικό όργανο κι έτσι να έχουμε και την ομόφωνη ψήφιση και όλων των πτερύγων και επ' αυτού του άρθρου.

Όσον αφορά στο άρθρο 4, πράγματι έχει μπερδευτεί εδώ η Εθνική Αντιπροσωπεία με τη διατύπωση του εδαφίου ε' της παραγράφου 1, όπου αναφέρεται ότι απαγορεύεται η χρήση μέσων καταστολής στάσης ως μέσων πολέμου.

Πιθανώς θα μπορούσε να είχε αφαιρεθεί ολόκληρη αυτή η παράγραφος 1, εδάφιο ε'. Το μπερδεύει γίνεται σε σχέση με την ερμηνεία που δίνει ο καθένας όσον αφορά στον όρο «στάση» και βέβαια στη λογική ότι τίθεται το ερώτημα: Άραγε, επιτρέπεται η χρήση μέσων καταστολής στάσης σε περιπτώσεις ύπαρξης στάσης κατά του δημοκρατικού πολιτεύματος; Έτσι τίθενται κάποια ζητήματα. Προφανώς κανένας δεν υιοθετεί την άποψη ότι δεν πρέπει να αντιδράσει η επίσημη ελληνική πολιτεία όταν υπάρξει μία μάδα, η οποία θα επιχειρήσει να ανατρέψει το δημοκρατικό μας πολίτευμα. Τέτοιο πράγμα δεν νομίζω ότι καμία από τις πτέρυγες της Βουλής θα υιοθετούσε.

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω εάν τίθεται ζήτημα -αναφερθήκατε ωρύτερα και είπατε ότι έχουμε την αντιγραφή της Σύμβασης σε σχέση με κάποια ζητήματα- και εάν είναι τόσο απαγορευτικό ως προς τη διατήρηση ή την αφαίρεση αυτής της συγκεκριμένης παραγράφου, δηλαδή παράγραφος 1, εδάφιο ε'.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ.)

Όσον αφορά το άρθρο 4 παράγραφος 5, η κριτική η οποία έγινε από τον εκπρόσωπο του Συνασπισμού είναι σε πλαίσια ενός αντιφατικού λόγου, διότι από τη μία λέει ότι το κράτος των Ηνωμένων Πολιτειών είναι ο επίσημος τρομοκράτης και από την άλλη θέτει ζητήματα, γιατί κάποιο μέλος ενός άλλου κράτους δεν θα έπρεπε -κατά την άποψή του ενδεχομένως- να κυνηγηθεί για τη χρήση χημικών όπλων. Ενώ, παραδείγματος χάριν, θα μπορούσε να σκεφθεί και να πει ότι κατατρέχουμε κάποιον, ο οποίος προέρχεται από το Ιράκ που ενδεχομένως εκεί δεν ισχύουν οι συγκεκριμένοι νόμοι, το ίδιο θα έλεγε και για έναν πράκτορα των Ηνωμένων Πολιτειών, ο οποίος μπορεί να κάνει χρήση χημικών όπλων; Δεν μπορούμε να μπαίνουμε σε μία τέτοια αντιφατικότητα των λόγων.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, εκτιμώ ότι ομόφωνα η Βουλή οφείλει να ψηφίσει αυτό το σχέδιο νόμου για το οποίο κουβεντάζουμε, το οποίο αποτελεί ένα χρέος απέναντι της ανθρωπότητας και θα πρέπει και στο μέλλον η Βουλή να προχωρήσει και σε άλλες συμβάσεις για την απαγόρευση των όπλων, των βιολογικών, πυρηνικών κ.ο.κ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Το λόγο έχει ο κ. Λέγκας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν καταλαβαίνω γιατί προεξοφλείτε ότι δεν πρόκειται να γίνουν τροποποιήσεις. Εφαρμοστικός νόμος είναι, έχει δικαίωμα ο Υπουργός να διευρύνει ενδεχομένως τη σύνθεση του Ε.Θ.Α.Χ.Ο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεν έχουμε καταλήξει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σύμφωνα με τον Κανονισμό που ψηφίσαμε και σύμφωνα με το Σύνταγμα που υπάρχει, δεν μπορούμε να κάνουμε τροποποιήσεις στη συζήτηση στην Ολομέλεια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Το αντιπαρέρχομαι αυτό.

Κύριε Πρόεδρε, θα κάνω τέσσερις παρατηρήσεις. Κατ' αρχάς, ο κύριος Υπουργός, θέλοντας να δικαιολογήσει την καθυστέρηση που σημειώθηκε στην ψήφιση του εφαρμοστικού νόμου και όσον αφορά στη σύσταση της Εθνικής Επιτροπής, είπε απλά ότι δεν χρειάστηκε να γίνει αυτό γιατί δεν είχαμε χημικά όπλα. Μας τρομάξατε, κύριε Υπουργέ. Δηλαδή, συστήνουμε αυτήν την επιτροπή, επειδή υπάρχει το ενδεχόμενο να αποκτήσουμε χημικά όπλα; Μη χρησιμοποιείτε τέτοιου είδους δικαιολογίες για να καλύψετε -εγώ θα έλεγα ότι είναι και λογική- την αδυναμία της Δημόσιας Διοίκησης και της Κυβέρνησης να προχωρήσει στη λειτουργία και στη σύσταση της Εθνικής

Αρχής. Είπατε επίσης ότι η επανάληψη των όρων και των εννοιών της Σύμβασης έγινε για νομοτεχνικούς λόγους και ότι ήταν επιβεβλημένη για να έχει σαφήνεια ο χρήστης του νομοσχεδίου.

Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ, διαβάζοντας το κείμενο της Σύμβασης, διαπιστώνουμε όντως εκτεταμένες αναφορές και αναλυτικές διατυπώσεις που απουσιάζουν όμως από το συζητούμενο νομοσχέδιο. Δεν υποστηρίζω ότι θα έπρεπε να μεταφέρουμε όλη τη Σύμβαση -άλλωστε αυτήν τη Σύμβαση την κυρώσαμε με νόμο- σ' αυτό το νομοσχέδιο. Αλλά από την άλλη, αυτή η επιλεκτική αναφορά και επανάληψη κάποιων όρων και εννοιών, δίνει την εντύπωση ότι το παρόν νομοσχέδιο αξιοποιεί μόνο μερικά σημεία της Σύμβασης, απαξιώνοντας κάποια άλλα.

Κρίνω υπ' αυτήν την έννοια, κύριε Υπουργέ, σωστή την παρατήρηση της έκθεσης του τμήματος νομοτεχνικής επεξεργασίας, ότι το σχέδιο νόμου θα μπορούσε να παραπέμψει τα διάφορα θέματα που επαναλαμβάνονται, με απλή αναφορά στη Σύμβαση.

Μία δεύτερη παρατήρηση αφορά στην απάντηση του ερωτήματος τι έλειπε εντέλει και έρχεται αυτός ο εφαρμοστικός νόμος, όταν είχαμε μία κυρωμένη Σύμβαση και μάλιστα με νόμο, όταν επίσης είχαμε μία διϋπουργική απόφαση σύμφωνα με την οποία προχωρούσαμε στη σύσταση Εθνικής Αρχής για την προστασία και τη διερεύνηση της διακίνησης, της μεταφοράς και της αποθήκευσης των χημικών όπλων.

Τι έλειπε; Σαφώς έλειπαν οι ποινές. Το είπαμε αυτό. Έπρεπε να έρθει ένα νομοσχέδιο, ένας εφαρμοστικός νόμος που να αναφέρεται στις ποινές, όσον αφορά τους παραβάτες της Σύμβασης.

Τι άλλο έλειπε; Έλειπαν και οι άνθρωποι, οι οποίοι θα εργάζονταν για να συμπληρώσουν όλες αυτές τις δηλώσεις. Είναι αλήθεια ότι με τη διεύρυνση της επιτροπής, της αρμόδιας Εθνικής Αρχής, με εκπρόσωπο του Γενικού Χημείου του Κράτους το πρόβλημα αυτό το επιλύετε.

Όμως, κύριε Υπουργέ, οφείλετε να επιλύσετε και ένα άλλο πρόβλημα. Γνωρίζετε -ή αν δεν το γνωρίζετε, σας πληροφορώ- ότι το Γενικό Χημείο του Κράτους στερείται γενικού διευθυντή. Επιτέλους θα πρέπει να επιλύσετε και αυτά τα λειτουργικά προβλήματα, αν θέλετε αυτή η επιτροπή να αποκτήσει οντότητα.

Η τρίτη παρατήρηση. Τι γίνεται με τα βακτηριολογικά και βιολογικά όπλα. Ήταν μια ευκαιρία μέσα απ' αυτόν τον εφαρμοστικό νόμο να συζητήσουμε και αυτό το θέμα και με δεδομένο ότι οι συνέπειες από έναν ενδεχόμενο βιολογικό πόλεμο, οι συνέπειες από τη χρήση των βιολογικών όπλων είναι σαφώς δυσμενέστερες απ' αυτές των χημικών.

Ακούστηκαν ενδιαφέρουσες απόψεις μέσα στην Αίθουσα κατά τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου και βεβαίως ακούστηκε και η δικαιολογημένη αλλά από την άλλη υπεραπλουστευτική άποψη του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ. «Τι να κάνουμε, κύρωση Σύμβασης είναι, δεν μπορούμε να πούμε τίποτε άλλο, αυτή θα πρέπει να εφαρμόσουμε».

Τίθεται το ερώτημα: Μπορούμε να αλλάξουμε τους όρους της Σύμβασης τις έννοιες της Σύμβασης, τους ορισμούς της Σύμβασης. Σαφώς και δεν μπορούμε να τις αλλάξουμε. Οστόσο όμως, παρουσιάζεται ένα έλλειμμα ενημέρωσης, κύριε Πρόεδρε. Έρχεται μια σύμβαση, γίνεται η τυπική συζήτηση και η κύρωση εξελίσσεται σε μια τυπική διαδικασία. Με λίγα λόγια υφίσταται ένα έλλειμμα δημοκρατικής διαβούλευσης όσον αφορά αυτές τις διακρατικές Συμβάσεις και τις Συμφωνίες. Πρέπει να κάνουμε κάποτε αυτήν τη κουβέντα και καλώς έχει ξεκινήσει στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων. Άλλωστε δεν πρέπει να παραβλέπουμε ότι ο αντίστοιχος προβληματισμός που αφορά στη διεύρυνση της δημοκρατίας, στη λήψη των αποφάσεων, απασχολεί σήμερα τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θεωρώ ότι θα αναπληρώναμε αυτό το έλλειμμα εάν πριν από την οποιαδήποτε υπογραφή της Σύμβασης από έναν εκπρόσωπο της ελληνικής Κυβέρνησης θα προϋπήρχε ο διάλογος για να έχει τη δυνατότητα και το Κοινοβούλιο να χαράξει έναν κεντρικό άξονα, μια γενική γραμμή. Αλλά και μετά την κύρωση θα ήταν αρκετά χρήσιμο να μην αντιμετωπίζουμε την κύρωση ως

μια τυπική διαδικασία αλλά να καταγράφουμε τις εθνικές διαφωνίες με σκοπό να προωθηθούν αυτές οι διαφωνίες για την αναθεώρηση.

‘Έτσι πιστεύουμε ότι μ’ αυτόν τον τρόπο θα αναβαθμίσουμε και το ρόλο μας και το ρόλο της Εθνικής Αντιπροσωπείας για να μη λέμε το άχαρο πια σ’ αυτήν την Αίθουσα «αυτό λέει η Σύμβαση, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε άλλο, είμαστε υποχρεωμένοι να συμφωνήσουμε, είμαστε υποχρεωμένοι να την ψηφίσουμε».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά, να αξιοποιήσετε την παρέμβασή σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θέλω να χαλάσω το καλό και ομόφωνο κλίμα που υπάρχει σήμερα μέσα στη Βουλή. ‘Έτσι, λοιπόν, θα μείνω μόνο στα σημεία της συμφωνίας και όχι της διαφωνίας ή καλύτερα θα έλεγα της γκρίνιας η οποία μας διακατέχει πάντοτε, γιατί ακόμα και σε σημεία που πρέπει να συμφωνήσουμε, πρέπει να βρούμε σημεία διαφωνίας.

‘Έτσι, λοιπόν, θα τονίσω και θα εξάρω την ομόθυμη απόφαση της Βουλής για την ψήφιση τουλάχιστον επί της αρχής της συγκεκριμένης Σύμβασης, μιας Σύμβασης ιδιαίτερα σημαντικής. Δε θα συμφωνήσω ότι ο νόμος αυτός δεν ήταν απαραίτητος γιατί από τα δεκατέσσερα άρθρα η μόνη αναφορά στους όρους της σύμβασης είναι στο πρώτο άρθρο και πουθενά αλλού. Τα υπόλοιπα δεκατρία άρθρα ήταν απαραίτητα για τη συγκεκριμένη Σύμβαση. Και αν θέλαμε -ως νομικός μιλάω τώρα- να παραλείψουμε το πρώτο άρθρο, θα δημιουργούσαμε απαραίτητα στα υπόλοιπα άρθρα συγκεκριμένες παραγράφους που θα αναλύαμε το τι ακριβώς εννοούμε σε κάθε περίπτωση κατά την οποία προβλέπουμε μια ποινή, είτε διοικητική είναι αυτή, πολύ δε περισσότερο όταν προβλέπει ποινή του κοινού Ποινικού νόμου. Δηλαδή, χωρίς να προσδιοριστεί η έννοια του προστατευόμενου έννομου αγαθού κατά τον πλέον σαφή και κατηγορηματικό τρόπο δεν μπορεί να επιβληθεί καμιά ποινή, όταν μάλιστα αυτή η ποινή εξικνείται μέχρι της ποινής της ισόβιου καθειρέξεως.

Θα ήθελα τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, να κάνω δύο παρατηρήσεις νομοτεχνικής φύσεως.

Στο άρθρο 2 παράγραφος 4 ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, δε νομίζω ότι έχετε τη δυνατότητα να αλλάξετε κάτι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν αλλάζω τίποτα, μόνο μια λέξη. Κατ’ αρχήν το «Οικονομίας και Οικονομικών» γίνεται «Οικονομικών», γιατί σε όλα τα άρθρα παρακάτω λέει «ο Υπουργός Οικονομικών» και εδώ λέει «ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δηλαδή, όχι νομοτεχνική, αλλά φραστική.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ναι, φραστική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τι ακριβώς λέτε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Το «Οικονομίας και Οικονομικών» γίνεται «Οικονομικών».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Διότι άλλαξε το Υπουργείο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ακριβώς.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι το εξής: Από παράλειψη στον τίτλο και μόνο στον τίτλο επειδή αποδεχθήκαμε πρόταση της Βουλής για την αλλαγή της φράσης «για σκοπούς που επιτρέπονται» λέγαμε προηγουμένως και πρότεινε η Βουλή και το αποδεχθήκαμε «για σκοπούς που δεν απαγορεύονται» έτσι λοιπόν ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αυτό έγινε στην επιτροπή δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ναι. Απλώς ο τίτλος του άρθρου 6 αλλάζει. Αντί «χημικά προϊόντα για σκοπούς που επιτρέπονται», λέμε «που δεν απαγορεύονται».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Είχε γίνει η σχετι-

κή παρατήρηση στην επιτροπή και επειδή ήμουν Προεδρεύων το θυμάμαι.

Ο κ. Κοσιώνης έχει το λόγο για τρία λεπτά να δευτερολογήσει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Κύριε Πρόεδρε, όπως παρατηρήσατε και σεις, δεν έχει ξεκαθαριστεί το θέμα αν μπορούν να γίνουν τροποποιήσεις. Στην επιτροπή όμως, μπορούσαν να γίνουν τροποποιήσεις και δεν έγιναν. Νιώθει κανείς δυσάρεστα όταν ακούει στο τέλος της συζήτησής ότι συμφωνούν όλοι με το σχέδιο νόμου.

Εν πάση περιπτώσει, κύριε Υπουργέ, διατυπώσαμε βασικές αντιρρήσεις σε ορισμένα πράγματα και τουλάχιστον οφείλατε να δώσετε μια απάντηση. Δεν δικαιολογείται το γεγονός ότι επειδή το λέει η Σύμβαση, δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς.

Κύριε Πρόεδρε, θα σας διαβάσω κάτι και θέλω να μου πείτε αν πρέπει να το δείξουμε και στον κ. Μπαμπινιώτη. Το άρθρο 4, αναφέρει ότι «απαγορεύεται η χρήση μέσων καταστολής στάσης εσωτερικής στάσης ως μέσων πολέμου». Πείτε μου τι λέει αυτό το πράγμα, ως διατύπωση.

‘Όμως, αυτό που είπαμε ήταν βασικότερο, όσον αφορά τα μέσα που χρησιμοποιούνται για τη δημόσια τάξη και μέχρι τη στάση σαν να μη συμβαίνει τίποτε, σαν να μην έχει παρενέργειες, λες και στις διαδηλώσεις ρίχνουν κολόνια. Για όνομα της Παναγίας! Τι θέλει να πει η Σύμβαση που πάνε να μας επιβάλουν; Και δεν μπορεί γι’ αυτό το πράγμα ο κύριος Υπουργός να μη λέει τίποτα στο τέλος της συζήτησής και να λέει ότι όλη η Βουλή συμφώνησε. Δεν είναι έτσι ακριβώς.

Εμείς είπαμε ότι ψηφίζουμε αυτό το σχέδιο νόμου, γιατί είναι θέληση των λαών και πολλών κυβερνήσεων σε ολόκληρη την υφήλιο να καταργηθούν αυτά τα όπλα. ‘Όχι όμως ότι τέτοιου είδους όπλα μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε διαδηλώσεις. Άλλο η στάση, καμία εξήγηση, καμία ερμηνεία και άλλο οι κάποιες διαδηλώσεις που γίνονται.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Η στάση αφορά την ανατροπή του πολιτεύματος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Αυτό λέω. Είναι το ίδιο με τις διαδηλώσεις; ‘Όχι, δεν είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενιαίας αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου «Εφαρμογή της Σύμβασης για την απαγόρευση ανάπτυξης, παραγωγής, αποθήκευσης και χρήσης χημικών όπλων και την καταστροφή τους».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών «Εφαρμογή της Σύμβασης για την απαγόρευση ανάπτυξης, παραγωγής, αποθήκευσης και χρήσης χημικών όπλων και την καταστροφή τους» σύμφωνα με τα άρθρα 72 παράγραφος 4 του Συντάγματος και 108 παράγραφος 7 του Κανονισμού της Βουλής, έγινε δεκτό ομοφώνως επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

“Εφαρμογή της Σύμβασης για την απαγόρευση ανάπτυξης, παραγωγής, αποθήκευσης και χρήσης χημικών όπλων και την καταστροφή τους

Άρθρο 1
Ορισμοί

Για τους σκοπούς του νόμου αυτού, νοούνται:

1. Σύμβαση: η σύμβαση για την απαγόρευση ανάπτυξης, παραγωγής, αποθήκευσης και χρήσης των χημικών όπλων και την καταστροφή τους, με τα Προσαρτήματά της, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 13 Ιανουαρίου 1993 και κυρώθηκε με το ν. 2254/1994 (ΦΕΚ 194 Α’).

2. Οργανισμός: ο Οργανισμός για την απαγόρευση των χημικών όπλων, ο οποίος ιδρύθηκε με το άρθρο 8 της Σύμβασης.

3. Συμβαλλόμενα Μέρη: τα Κράτη - Μέρη της Σύμβασης.

4. Εθνική Αρχή Χημικών Όπλων (ΕΘ.Α.Χ.Ο.): η Εθνική Αρχή που συνιστάται με το άρθρο 2.

5. Επιθεωρητής: το πρόσωπο που διορίζει η Τεχνική Γραμματεία του Οργανισμού σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο Τμήμα Α' του Μέρους Β' του Προσαρτήματος περί Επαλήθευσης της Σύμβασης, για τη διενέργεια επιθεώρησης ή πραγματοποίηση επίσκεψης σύμφωνα με τα άρθρα της Σύμβασης.

6. Συνοδευτικό προσωπικό εντός της Χώρας: τα άτομα στα οποία ανατίθεται από το επιθεωρούμενο Συμβαλλόμενο Μέρος και κατά περίπτωση από το φιλοξενούν Κράτος να συνοδεύουν και να βοηθούν την ομάδα επιθεώρησης κατά την παραμονή της στη χώρα.

7. Χημικά Όπλα: το σύνολο ή καθένα από τα παρακάτω στοιχεία:

α. Τα δηλητηριώδη ή τοξικά χημικά προϊόντα και οι προβαθμίδες τους, στα οποία δεν συμπεριλαμβάνονται τα δηλητηριώδη ή τοξικά χημικά προϊόντα που προορίζονται για σκοπούς οι οποίοι δεν απαγορεύονται από τη Σύμβαση, για όσο χρονικό διάστημα οι τύποι και οι ποσότητες αυτών είναι συμβατές με τέτοιους σκοπούς.

β. Τα πυρομαχικά και οι συσκευές που έχουν ειδικά σχεδιασθεί για να προκαλούν το θάνατο ή άλλες βλάβες με την τοξική δράση των δηλητηριωδών ή τοξικών χημικών προϊόντων τα οποία καθορίζονται στο εδάφιο α' και απελευθερώνονται λόγω της χρήσης των πυρομαχικών και συσκευών.

γ. Κάθε υλικό το οποίο έχει ειδικά σχεδιασθεί για να χρησιμοποιείται σε άμεση συνάρτηση με τη χρήση των πυρομαχικών και συσκευών που καθορίζονται στο εδάφιο β'.

8. Δηλητηριώδη ή τοξικά χημικά προϊόντα: κάθε χημικό προϊόν το οποίο, με τη χημική δράση του στις βιολογικές λειτουργίες, μπορεί να προξενήσει στους ανθρώπους ή τα ζώα, θάνατο, προσωρινή ανικανότητα ή μόνιμες βλάβες. Συμπεριλαμβάνονται όλα τα χημικά προϊόντα αυτού του τύπου που απαριθμούνται στους Πίνακες που περιλαμβάνει το άρθρο 13, όποια και αν είναι η προέλευση ή ο τρόπος παραγωγής τους, είτε παράγονται σε εγκαταστάσεις είτε περιέχονται σε πυρομαχικά ή αλλού.

9. Προβαθμίδα: κάθε χημικό αντιδραστήριο, το οποίο εισέρχεται σε οποιαδήποτε φάση κατά την παραγωγή δηλητηριωδούς ή τοξικού χημικού προϊόντος, όποια κι αν είναι η χρησιμοποίηση μεθόδους και αναφέρεται στους Πίνακες που περιλαμβάνει το άρθρο 13. Συμπεριλαμβάνεται και κάθε συστατικό-κλείδα δυαδικού ή πολυσύνθετου χημικού συστήματος.

10. Συστατικό-κλείδα δυαδικού ή πολυσύνθετου χημικού συστήματος (συστατικό-κλείδα): προβαθμίδα που διαδραματίζει το σημαντικότερο ρόλο στον καθορισμό των τοξικών ιδιοτήτων του τελικού προϊόντος και αντιδρά ταχέως με άλλα χημικά προϊόντα εντός του δυαδικού ή πολυσύνθετου χημικού συστήματος.

11. Μέσα καταστολής στάσης: κάθε χημικό προϊόν, το οποίο δεν έχει καταχωρηθεί σε πίνακα και μπορεί να προξενήσει στους ανθρώπους, μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα, αισθητηριακό ερεθισμό ή σωματική ανικανότητα, που αποκαθίσταται μετά παρέλευση μικρού χρονικού διαστήματος αφότου παύσει η έκθεση σε αυτό.

12. Σκοποί που δεν απαγορεύονται από τη Σύμβαση:

α. Βιομηχανικοί, γεωργικοί, ερευνητικοί, ιατρικοί, φαρμακευτικοί ή άλλοι ειρηνικοί σκοποί.

β. Σκοποί προστασίας, δηλαδή, σκοποί που σχετίζονται άμεσα με την προστασία από δηλητηριώδη ή τοξικά χημικά προϊόντα και την προστασία από χημικά όπλα.

γ. Στρατιωτικοί σκοποί που δεν σχετίζονται με τη χρήση χημικών όπλων και για τους οποίους δεν απαιτείται η χρήση, ως μέσο πολέμου, τοξικών ιδιοτήτων χημικών προϊόντων.

δ. Σκοποί διατήρησης της δημόσιας τάξης, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η καταστολή στάσης στο εσωτερικό του Κράτους.

13. Ανάπτυξη Χημικών Όπλων: η παραγωγή, η παρασκευή, η σύνθεση χημικών όπλων και η διεξαγωγή έρευνας για τη σύνθεση χημικών όπλων.

14. Καθορισμένο οργανικό χημικό προϊόν (discrete organic chemical): κάθε χημικό προϊόν το οποίο ανήκει στην κατηγορία των χημικών ενώσεων, η οποία περιλαμβάνει όλες τις ενώσεις

του άνθρακα, εκτός από τα οξείδια, τους διθειάνθρακες και τα ανθρακικά μέταλλα, οι οποίες μπορεί να αναγνωρίζονται από τη χημική ονομασία τους, το στερεοχημικό ή συντακτικό τύπο τους, εάν είναι γνωστός, και τον αριθμό τους CAS, εάν υπάρχει, στον κατάλογο της Υπηρεσίας Καταχώρησης Χημικών Ενώσεων (Chemical Abstracts Service), της Αμερικανικής Χημικής Εταιρείας.

15. Εγκατάσταση κατά το άρθρο 8: οποιαδήποτε βιομηχανική περιοχή, όπως αυτή προσδιορίζεται κατωτέρω («περιοχή εργοστασίων», «εργοστάσιο» και «μονάδα»).

α. «Περιοχή εργοστασίων», είναι σύνολο που αποτελείται από ένα εργοστάσιο ή πολλά κατά τόπους εργοστάσια που υπόκεινται σε μία και μόνη διεύθυνση εκμεταλλεύσεως, με ενδιάμεσους διοικητικούς βαθμούς, που διαθέτουν κοινή υποδομή και περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα στοιχεία:

- αα. Γραφεία διοικήσεως και υπηρεσιών
- αβ. Εργαστήρια επισκευών και συντηρήσεως
- αγ. Ιατρικό κέντρο
- αδ. Μηχανικό εξοπλισμό
- αε. Κεντρικό εργαστήριο αναλύσεων
- αστ. Εργαστήριο έρευνας ή ανάπτυξης
- αζ. Κεντρικό σταθμό επεξεργασίας των εκροών και των αποβλήτων

αη. Αποθήκες

β. «Εργοστάσιο» (εγκατάσταση παραγωγής, εργαστήριο) είναι σχετικά αυτόνομη περιοχή, κατασκευή ή κτίριο, που στεγάζει μία ή περισσότερες μονάδες, με συναφή ή βοηθητική υποδομή, όπως:

- βα. Μικρό διοικητικό τμήμα
- ββ. Ζώνες αποθήκευσης ή κατεργασίας βασικών υλών και προϊόντων
- βγ. Σταθμό επεξεργασίας εκροών και αποβλήτων
- βδ. Εργαστήριο ελέγχου ή αναλύσεων
- βε. Υπηρεσία πρώτων βοηθειών ή συναφές ιατρικό τμήμα

βστ. Αρχεία ή κάθε σχετική καταχώρηση που αφορά τη διακίνηση των χημικών προϊόντων που έχουν δηλωθεί και των βασικών τους υλών ή των χημικών προϊόντων που παράγονται από αυτά.

γ. «Μονάδα» (μονάδα παραγωγής, μονάδα επεξεργασίας) είναι συνδυασμός τμημάτων του εξοπλισμού απαραίτητων για την παραγωγή, επεξεργασία ή κατανάλωση χημικού προϊόντος.

Άρθρο 2

Εθνική Αρχή Χημικών Όπλων (ΕΘ.Α.Χ.Ο.)

1. Συνιστάται οκταμελές συλλογικό όργανο που ονομάζεται Εθνική Αρχή Χημικών Όπλων (ΕΘ.Α.Χ.Ο.), η οποία υπάγεται στον Υπουργό Εξωτερικών. Η ΕΘ.Α.Χ.Ο. αποτελείται από έναν εκπρόσωπο από τα Υπουργεία Εξωτερικών, Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας, Δημόσιας Τάξης, Εμπορικής Ναυτιλίας, Δικαιοσύνης, καθώς και από έναν εκπρόσωπο της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών και του Γενικού Χημείου του Κράτους. Η ΕΘ.Α.Χ.Ο. συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών. Τα μέλη της ΕΘ.Α.Χ.Ο. και οι αναπληρωτές τους υποδεικνύονται από τους αρμόδιους Υπουργούς. Ο Γραμματέας της ΕΘ.Α.Χ.Ο. και ο αναπληρωτής του ορίζονται από τον Υπουργό Εξωτερικών.

2. Η ΕΘ.Α.Χ.Ο. αποτελεί το εθνικό όργανο που εξασφαλίζει την επαφή και συνεργασία με τον Οργανισμό και τα λοιπά Συμβαλλόμενα Μέρη και συντονίζει τις δραστηριότητες των υπηρεσιών για την εφαρμογή της Σύμβασης.

3. Η ΕΘ.Α.Χ.Ο. ζητά πληροφορίες ή έγγραφα από φυσικά ή νομικά πρόσωπα σχετικά με δραστηριότητες της χημικής βιομηχανίας και γενικά δραστηριότητες χημικών εργαστηρίων, καθώς και με την παραγωγή, τη διακίνηση, την αποθήκευση, την εισαγωγή, την εξαγωγή χημικών, όπως τούτο απαιτείται για την εφαρμογή της Σύμβασης. Τα στοιχεία αυτά τηρούνται από τη Διεύθυνση Περιβάλλοντος του Γενικού Χημείου του Κράτους. Μετά την επεξεργασία τους από τη Διεύθυνση Περιβάλλοντος, αποστέλλονται στο Υπουργείο Εξωτερικών και στη συνέχεια

στον Οργανισμό για την Απαγόρευση των Χημικών Όπλων. Η ΕΘ.Α.Χ.Ο. μπορεί να θέτει εύλογη προθεσμία για την παροχή των παραπάνω πληροφοριών και εγγράφων.

4. Η ΕΘ.Α.Χ.Ο. αποφασίζει για τη διενέργεια εθνικών επιθεωρήσεων και ορίζει τους επιθεωρητές από το σώμα των εθνικών επιθεωρητών. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας και Οικονομικών ορίζονται τα μέλη του σώματος των εθνικών επιθεωρητών, καθώς και η διαδικασία και οι όροι διενέργειας των εθνικών επιθεωρήσεων. Στην ΕΘ.Α.Χ.Ο. υποβάλλονται τα πορίσματα των εθνικών επιθεωρήσεων που διενεργούνται.

5. Με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών θεσπίζεται ο Κανονισμός Λειτουργίας της ΕΘ.Α.Χ.Ο..

Άρθρο 3

Άρνηση χορήγησης πληροφοριών και εγγράφων

1. Όποιος αρνείται να χορηγήσει στην ΕΘ.Α.Χ.Ο. πληροφορίες ή έγγραφα σχετικά με τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του προηγούμενου άρθρου, ή παρέχει εν γνώσει του πληροφορίες ψευδείς ή ελλιπείς ή παραπλανητικές ή έγγραφα ψευδή ή ελλιπή ή παραποιημένα, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή από τρεις χιλιάδες έως δεκαπέντε χιλιάδες ευρώ, εκτός εάν τα αδικήματα τιμωρούνται βαρύτερα από άλλες διατάξεις. Η εκπρόθεσμη υποβολή των ανωτέρω στοιχείων τιμωρείται με ποινή φυλάκισης έως ένα έτος.

2. Όποιος έχει ενεργήσει σε αντίθεση προς τις απαγορεύσεις του παρόντος νόμου, οφείλει εντός εξήντα ημερών από τη θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου να ενημερώσει την ΕΘ.Α.Χ.Ο. ή το Υπουργείο Εξωτερικών, εάν δεν έχει λειτουργήσει ακόμη η Αρχή. Σε περίπτωση παράβασης αυτής της υποχρέωσης, επιβάλλεται ποινή φυλάκισης έως έξι μήνες και χρηματική ποινή κατ' ανώτατο όριο δεκαπέντε χιλιάδες ευρώ.

Άρθρο 4

Περιορισμοί σχετικά με τα χημικά όπλα

1. Απαγορεύεται:

α. η ανάπτυξη, η κατασκευή, η παραγωγή, η απόκτηση, η κατοχή, η αποθήκευση, η διατήρηση και η μεταβίβαση χημικών όπλων,

β. η χρήση χημικών όπλων,

γ. η διεξαγωγή παντός είδους προετοιμασιών στρατιωτικής φύσης, με σκοπό τη χρήση χημικών όπλων,

δ. η παροχή βοήθειας, η ενθάρρυνση και η παρακίνηση με κάθε τρόπο δραστηριοτήτων που απαγορεύονται από τη Σύμβαση,

ε. η χρήση μέσων καταστολής στάσης, ως μέσων πολέμου,

στ. η μεταφορά ή η αποδοχή από οποιοδήποτε πρόσωπο που βρίσκεται σε Κράτος που δεν είναι Συμβαλλόμενο Μέρος οποιουδήποτε από τα χημικά που περιέχονται στον Πίνακα 1 ή στον Πίνακα 2 του Άρθρου 13, εκτός εάν τούτο γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις των Τμημάτων Α' και Β' του Μέρους ΣΤ' ή του Τμήματος Γ' του Μέρους Ζ' του Προσαρτήματος περί Επαλήθευσης της Σύμβασης,

ζ. η μεταφορά σε Κράτος που δεν είναι Συμβαλλόμενο Μέρος οποιουδήποτε από τα χημικά που περιέχονται στον Πίνακα 3 του Άρθρου 13, εκτός εάν η μεταφορά είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του Τμήματος Γ' του Μέρους Η' του Προσαρτήματος περί Επαλήθευσης της Σύμβασης.

2. Με κάθειερξη τιμωρείται όποιος:

α. αναπτύσσει, κατασκευάζει, παράγει, αποκτά, κατέχει, αποθηκεύει, διατηρεί ή μεταβιβάζει χημικά όπλα,

β. διεξάγει παντός είδους προετοιμασίες στρατιωτικής φύσης, με σκοπό τη χρήση χημικών όπλων,

γ. βοηθά, ενθαρρύνει ή παρακινεί, με κάθε τρόπο, δραστηριότητα που απαγορεύεται από τη Σύμβαση,

δ. κάνει χρήση μέσων καταστολής στάσης ως μέσων πολέμου,

ε. μεταφέρει ή δέχεται από πρόσωπο που βρίσκεται σε Κράτος που δεν είναι Συμβαλλόμενο Μέρος οποιουδήποτε από τα χημικά που περιέχονται στον Πίνακα 1 ή στον Πίνακα 2 του Άρθρου 13, εκτός εάν τούτο γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις των Τμημάτων Α' και Β' του Μέρους ΣΤ' ή του Τμήματος Γ' του Μέρους Ζ' του Προσαρτήματος περί Επαλήθευσης της Σύμβασης,

στ. μεταφέρει σε Κράτος που δεν είναι Συμβαλλόμενο Μέρος οποιουδήποτε από τα χημικά που περιέχονται στον Πίνακα 3 του Άρθρου 13, εκτός εάν η μεταφορά είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του Τμήματος Γ' του Μέρους Η' του Προσαρτήματος περί Επαλήθευσης της Σύμβασης.

3. Με κάθειερξη τιμωρείται όποιος κάνει χρήση χημικών όπλων. Εάν ο υπαίτιος της παραγράφου αυτής σκόπευε ή επέφερε το θάνατο σε ανθρώπους, τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη και χρηματική ποινή από τριακόσιες χιλιάδες έως ενάμισι εκατομμύριο ευρώ.

4. Για τους σκοπούς του νόμου αυτού στη μεταφορά χημικού προϊόντος νοείται ότι συμμετέχει και όποιος:

α. αποκτά ή διαθέτει ένα χημικό προϊόν, που παραγο-ρεύεται από τη Σύμβαση ή συνάπτει σύμβαση για την απόκτηση ή τη διάθεσή του,

β. έρχεται σε διαπραγματεύσεις που έχουν ως σκοπό την απόκτηση ή διάθεση από τρίτο πρόσωπο ενός χημικού προϊόντος ή τη σύναψη σύμβασης, από τρίτο πρόσωπο, για την απόκτηση ή τη διάθεση χημικού προϊόντος.

Ως απόκτηση ενός χημικού προϊόντος νοείται η αγορά του, η μίσθωσή του, ο δανεισμός του και η αποδοχή του ως δώρου.

Ως διάθεση ενός χημικού προϊόντος νοείται η εκποίηση του, η εκμίσθωσή του, ο δανεισμός του και η δωρεά του.

5. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και για πράξεις που τελούνται στην αλλοδαπή από ημεδαπούς και από αλλοδαπούς ανεξάρτητα από τους νόμους του τόπου τέλεσης.

Άρθρο 5

Εγκαταστάσεις παραγωγής χημικών όπλων

1. Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση, η μετατροπή, η μίσθωση ή η εκμίσθωση εγκαταστάσεων που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή χημικών όπλων. Η παράβαση των διατάξεων της παραγράφου αυτής τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον τριών χιλιάδων ευρώ.

2. Όποιος μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού συνεχίζει απαγορευμένες δραστηριότητες μέσα σε εγκαταστάσεις παραγωγής χημικών όπλων, εκτός από εκείνες που απαιτούνται για την οριστική διακοπή της λειτουργίας τους, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον τριών χιλιάδων ευρώ.

Άρθρο 6

Χημικά προϊόντα για σκοπούς που δεν απαγορεύονται από τη Σύμβαση

Για την παραγωγή των χημικών προϊόντων που αναφέρονται στους Πίνακες 1, 2, 3 του Άρθρου 13 για σκοπούς που δεν απαγορεύονται από τη Σύμβαση, απαιτείται άδεια η οποία χορηγείται από το Γενικό Χημείο του Κράτους. Όποιος παράγει τα παραπάνω προϊόντα χωρίς άδεια, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης έως δύο ετών, εκτός εάν το αδίκημα αυτό τιμωρείται βαρύτερα από άλλες διατάξεις.

Άρθρο 7

Καταστροφή χημικών όπλων

1. Όποιος παρεμποδίζει το έργο της καταστροφής χημικών όπλων, που έχει αποφασιστεί και διεξάγεται σύμφωνα με τους όρους της Σύμβασης, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους.

2. Όποιος κατά παράβαση της Σύμβασης εγκαταλείπει χημικά όπλα πριν από την ημερομηνία που έχει οριστεί για την κατα-

στροφή τους, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης έως δύο ετών.

3. Όποιος μεταφέρει χημικά όπλα για τα οποία έχει ορισθεί ημερομηνία καταστροφής, εκτός εάν αυτό γίνεται για τη μεταφορά τους σε εγκατάσταση καταστροφής, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης έως δύο ετών.

Άρθρο 8

Δηλώσεις για παραγωγή, επεξεργασία, κατανάλωση, εισα - γωγές και εξαγωγές χημικών προϊόντων

1. Η εγκατάσταση:

α. που παράγει ετησίως περισσότερους από είκοσι τόννους καθορισμένων οργανικών χημικών προϊόντων που δεν είναι καταχωρημένα σε Πίνακα σύμφωνα με το Μέρος Α', 4 του Προσαρτήματος περί Επαλήθευσης της Σύμβασης,

β. που ένα τουλάχιστον εργοστάσιό της παράγει ετησίως περισσότερους από τρεις τόννους καθορισμένων οργανικών χημικών προϊόντων που δεν είναι καταχωρημένα σε Πίνακα και που περιέχουν φθόριο, φώσφορο ή θείο σύμφωνα με το Τμήμα Α', 1β του Μέρους Θ' του Προσαρτήματος περί Επαλήθευσης της Σύμβασης,

γ. που ένα τουλάχιστον εργοστάσιό της παράγει ετησίως ή προβλέπεται να παράγει το επόμενο ημερολογιακό έτος, περισσότερους από τρεις τόννους ενός χημικού προϊόντος που αναφέρεται στον Πίνακα 3 του Άρθρου 13,

δ. που ένα τουλάχιστον εργοστάσιό αυτής παράγει, επεξεργάζεται ή καταναλώνει ετησίως ή προβλέπεται να παράγει, επεξεργαστεί ή καταναλώσει το επόμενο ημερολογιακό έτος περισσότερα από εκατό γραμμάρια ενός χημικού προϊόντος του Πίνακα 2 του Άρθρου 13 είδος με αύξοντα αριθμό 3, δέκα κιλά ενός χημικού προϊόντος του Πίνακα 2 του Άρθρου 13 είδος με αύξοντα αριθμό 1 ή 2, ή εκατό κιλά ενός χημικού προϊόντος του Πίνακα 2 του Άρθρου 13 είδη με αύξοντα αριθμό 4 έως 14, ε. που παράγει ετησίως ή προβλέπεται να παράγει το επόμενο ημερολογιακό έτος περισσότερα από δέκα γραμμάρια ενός χημικού προϊόντος του Πίνακα 1 του Άρθρου 13, υποχρεούται να υποβάλλει δήλωση στο Γενικό Χημείο του Κράτους.

Από την υποχρέωση υποβολής δήλωσης εξαιρείται όποιος λειτουργεί μία βιομηχανική εγκατάσταση η οποία παράγει αποκλειστικά εκρηκτικά ή υδρογονάνθρακες.

Η δήλωση υποβάλλεται από τους υπόχρεους κάθε ημερολογιακό έτος στο Γενικό Χημείο του Κράτους, το αργότερο δεκαπέντε ημέρες μετά τη λήξη του ημερολογιακού έτους για την παραγωγή, επεξεργασία και κατανάλωση που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους και εξήντα ημέρες πριν από τη λήξη του ημερολογιακού έτους για την παραγωγή, επεξεργασία και κατανάλωση που προβλέπεται να πραγματοποιηθεί το επόμενο ημερολογιακό έτος.

2. Όποιος εισάγει ή εξάγει:

α. περισσότερα από εκατό χιλιόγραμμα ενός χημικού προϊόντος που αναφέρεται στον Πίνακα 3 του Άρθρου 13 ετησίως ή β. ένα χημικό προϊόν που αναφέρεται στον Πίνακα 1 ή 2 του ίδιου άρθρου,

υποχρεούται να υποβάλλει δήλωση στο Γενικό Χημείο του Κράτους. Η δήλωση περιλαμβάνει για κάθε χημικό προϊόν:

βα. Τη χημική ονομασία, την κοινή ή την εμπορική ονομασία, το συντακτικό τύπο και τον αριθμό CAS, εάν υπάρχει, στον κατάλογο της Υπηρεσίας Καταχώρησης Χημικών Ενώσεων (Chemical Abstracts Service).

ββ. Το όνομα του εισαγωγέα ή εξαγωγέα.

βγ. Τη συνολική ποσότητα που έχει εισαχθεί ή έχει εξαχθεί το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, με μνεία της χώρας προέλευσης, διακίνησης και προορισμού.

Όταν εισάγονται ή εξάγονται χημικά προϊόντα που αναφέρονται στον Πίνακα 1 του Άρθρου 13, στη δήλωση πρέπει επιπλέον να αναγράφεται, για κάθε συγκεκριμένη εισαγωγή ή εξαγωγή, η ημερομηνία, η ποσότητα, ο σκοπός, καθώς και το όνομα και η διεύθυνση του προμηθευτή και του παραλήπτη.

Οι δηλώσεις υποβάλλονται, για κάθε ημερολογιακό έτος, στο Γενικό Χημείο του Κράτους, το αργότερο τριάντα ημέρες μετά

τη λήξη του.

3. Όσοι δεν έχουν υποβάλει δήλωση για εισαγωγές ή εξαγωγές, υποχρεούνται, το αργότερο ένα μήνα μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, να υποβάλουν δήλωση στο Γενικό Χημείο του Κράτους για τα έτη 1996 έως και 2001, στην οποία θα περιλαμβάνονται τα στοιχεία που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

4. Όποιος παραβαίνει τις διατάξεις του άρθρου αυτού τιμωρείται με ποινή φυλάκισης έως δύο ετών. Στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που παραβαίνουν τις διατάξεις αυτές επιβάλλεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και διοικητικό πρόστιμο:

α. από τρεις χιλιάδες έως δεκαοκτώ χιλιάδες ευρώ για παραβάσεις που αφορούν τα χημικά προϊόντα του Πίνακα 3 του άρθρου 13,

β. από δεκαοκτώ χιλιάδες έως είκοσι τέσσερις χιλιάδες ευρώ για παραβάσεις που αφορούν τα χημικά προϊόντα του Πίνακα 2 του άρθρου 13,

γ. από είκοσι τέσσερις χιλιάδες έως τριάντα χιλιάδες ευρώ για παραβάσεις που αφορούν τα χημικά προϊόντα του Πίνακα 1 του άρθρου 13.

Άρθρο 9

Επιθεώρηση

1. Για να διεξαχθεί στη Χώρα τακτική επιθεώρηση από τον Οργανισμό ή επιθεώρηση ύστερα από αίτηση Συμβαλλόμενου Μέρους ή επιθεώρηση για την παροχή βοήθειας και προστασίας από τα χημικά όπλα, σύμφωνα με το Προσάρτημα περί Επαλήθευσης της Σύμβασης, η ΕΘ.Α.Χ.Ο. εκδίδει έγγραφο για τα μέλη της ομάδας επιθεώρησης το οποίο περιέχει:

α. Περιγραφή της συγκεκριμένης περιοχής που πρόκειται να επιθεωρηθεί.

β. Αναφορά του είδους της επιθεώρησης που θα διεξαχθεί.

γ. Τα ονόματα των μελών της ομάδας επιθεώρησης, καθώς και τις εξουσίες που τους παρέχονται για τη διεξαγωγή επιθεωρήσεων στη Χώρα, σύμφωνα με τους σχετικούς όρους της Σύμβασης.

δ. Τις ασυλίες και τα προνόμια που απολαμβάνουν σύμφωνα με τη Σύμβαση τα μέλη της ομάδας επιθεώρησης για την αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων τους, καθώς και τους περιορισμούς στους οποίους υπόκεινται τα μέλη αυτά, σύμφωνα με τους όρους της Σύμβασης.

ε. Τα ονόματα των παρατηρητών που συνοδεύουν την ομάδα επιθεώρησης, όταν διεξάγεται επιθεώρηση στη Χώρα ύστερα από αίτηση Συμβαλλόμενου Μέρους.

στ. Τα μέλη του συνοδευτικού προσωπικού εντός της Χώρας, που συνοδεύουν και βοηθούν την ομάδα επιθεώρησης κατά την παραμονή της στη Χώρα. Τα μέλη αυτά ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Οικονομικών και Εθνικής Άμυνας.

2. Το έγγραφο που εκδίδει η ΕΘ.Α.Χ.Ο. συνιστά άδεια προς τα μέλη της ομάδας επιθεώρησης να ασκήσουν μέσα στη συγκεκριμένη υπό επιθεώρηση περιοχή τις αρμοδιότητες που τους παρέχονται από το Προσάρτημα περί Επαλήθευσης της Σύμβασης, για την απρόσκοπτη διεξαγωγή της επιθεώρησης. Για τα μέλη του συνοδευτικού προσωπικού εντός της Χώρας, το έγγραφο συνιστά άδεια προς τη συνοδεία της ομάδας επιθεώρησης να ασκεί τις αρμοδιότητές της σύμφωνα με τους όρους της Σύμβασης και εντολή προς τα αστυνομικά όργανα για την παροχή βοήθειας σε αυτή.

3. Μέλος της ομάδας επιθεώρησης του Οργανισμού ή μέλος του συνοδευτικού προσωπικού εντός της Χώρας οφείλει να επιδεικνύει το έγγραφο, εφόσον τούτο ζητείται. Τα μέλη της ομάδας επιθεώρησης και του συνοδευτικού προσωπικού εντός της Χώρας μπορούν να εισέρχονται σε ιδιωτικό χώρο με άδεια του εισαγγελέα πρωτοδικών και με την παρουσία εκπροσώπου της δικαστικής αρχής.

Άρθρο 10

Αδικήματα σχετικά με την επιθεώρηση

Όποιος παρεμποδίζει την πρόσβαση των μελών της ομάδας

επιθεώρησης, των παρατηρητών που τους συνοδεύουν και των μελών του συνοδευτικού προσωπικού εντός της Χώρας, σε εγκαταστάσεις παραγωγής και αποθήκευσης χημικών όπλων για τους σκοπούς της επιθεώρησης, σύμφωνα με τους όρους της Σύμβασης, ή αφαιρεί μέρος της επιθεωρούμενης εγκατάστασης ή παραβιάζει σφραγίδες και μηχανισμούς επιθεώρησης που έχουν τοποθετηθεί από την ομάδα επιθεώρησης ή παρέχει εν γνώσει του παραπλανητικές ή δυσνόητες ή λανθασμένες πληροφορίες στην ομάδα επιθεώρησης και γενικά όποιος παρεμποδίζει έναν επιθεωρητή στην άσκηση των αρμοδιοτήτων που του παρέχονται από τη Σύμβαση και το νόμο αυτόν τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους.

Άρθρο 11 **Εμπιστευτικότητα**

1. Πληροφορίες που αποκτώνται από τις δηλώσεις και από τις επιθεωρήσεις είναι εμπιστευτικές.

2. Απαγορεύεται η ανακοίνωση ή διοχέτευση εμπιστευτικών πληροφοριών που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο ή η πρόσβαση σε αυτές χωρίς την προηγούμενη συναίνεση του προσώπου που νομίμως τις κατέχει, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που αφορούν σε υποχρεώσεις της χώρας σύμφωνα με

τους όρους της Σύμβασης.

3. Όποιος παραβιάζει τις διατάξεις του άρθρου αυτού τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή τριών χιλιάδων έως δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ, εφόσον δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλες διατάξεις.

Άρθρο 12 **Τελικές διατάξεις**

1. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο των δηλώσεων που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 8.

2. Στο Γενικό Χημείο του Κράτους, στη Διεύθυνση Περιβάλλοντος, τηρείται Εθνικό Μητρώο Χημικών Προϊόντων, Επιχειρήσεων. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται η οργάνωση, η λειτουργία και η διαδικασία τήρησης του μητρώου.

Άρθρο 13 **Πίνακες χημικών προϊόντων**

Τα χημικά προϊόντα που εμπίπτουν στις διατάξεις του νόμου αυτού κατατάσσονται στους ακόλουθους Πίνακες:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Πέμπτης 24 Ιανουαρίου 2002 και ερωτάται το Σώμα αν επικυρώνεται.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Πέμπτης 24 Ιανουαρίου 2002 επικυρώθηκαν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε την συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 21.35', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 6 Ιανουαρίου 2002 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) λήψη απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 62 του Συντάγματος για τις αιτήσεις άρσεως της ασυλίας των Βουλευτών κυρίων Λεωνίδα Γρηγοράκου, Παναγιώτη Καμμένου, Δημητρίου Κρεμαστινού, Θεόδωρου Πάγκαλου, Σταύρου Παπαδόπουλου, Κωνσταντίνου Τασούλα, Γεωργίου Τσούρνου, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

